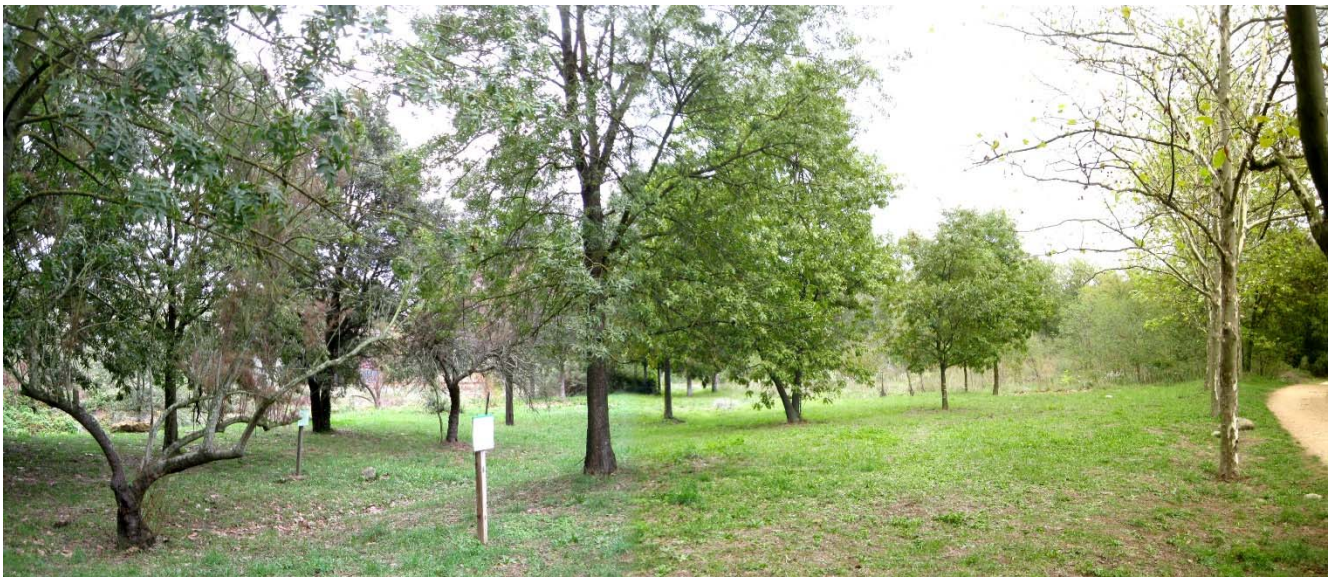

PLA DE GESTIÓ DEL PARC DE LES DEVESES DE SALT (espai públic)

Terme municipal de
Salt (Gironès)

Promotor:

**Ajuntament
de Salt**

Redactat per:

**taller
ambiental**
C/ Joan Gener, 9
17244 Cassà de la Selva

Gener 2022

ÍNDEX

1.- Introducció:	3
1.1. Introducció	3
1.2. Objectius	5
2.- Descripció de l'espai	7
3.- Valors naturals de l'espai	10
3.1. Situació	10
3.2. Relleu	11
3.3. Geologia	12
3.4. Edafologia	13
3.5. Aigües subterrànies (Hidrogeologia)	14
3.6. Hidrologia	15
3.7. Climatologia	19
3.8. Vegetació	20
3.9. Fauna	37
3.10. Connectivitat ecològica	41
3.11. Paisatge	43
3.12. Relació amb espais especials de protecció	46
3.13. Usos del sòl	47
3.14. Mobilitat dins les deveses	48
4. Problemàtica actual de les deveses.	50
5. Tipologia d'indrets a on actuar i problemàtica detectada	52
6. Proposta d'actuacions específiques.	74
7. Altres propostes de millora	93
8. Programa actuacions	104
9. Criteris tècnics a aplicar	106
10. Annex 1 Plànols	110

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Introducció.

El Parc de les Deveses de Salt correspon a un sector de sòl no urbanitzable situat entre el límit nord del sòl urbà i el riu Ter i que en bona part es troba dins dels límits de la Xarxa Natura 2.000 de les Riberes del Baix Ter (codi ES5120011).

El Parc de les Deveses de Salt ocupa unes 309,19 hectàrees, (el 47% del terme municipal) i es troba situat entre el casc urbà i el riu Ter, en un espai tancat entre el nucli urbà, el riu Ter (nord) i la carretera N-141 de Girona a Anglès. Aquestes terres conformen un espai d'un gran valor natural i paisatgístic històricament associades a la producció agrícola i forestal i a la dinàmica del riu i al mateix temps correspon a un entorn de forta riquesa productiva per la producció de conreus forestals (plàtans) gràcies a les excepcionals condicions edafològiques del sòl i la qualitat i abundància de nutrients de les seves terres, tot i que darrerament i degut a baixa rendibilitat de les explotacions forestals, s'estan eliminant i s'han eliminat en els darrers anys diverses finques amb plantacions de plàtans i són substituïdes per conreus ja sigui de regadiu o de secà.

El Parc de les Deveses de Salt es podria definir com un mosaic natural modelat pel riu Ter, que forma una xarxa de boscos de ribera amb basses i aiguamolls intercalats, entre els quals creixen prats secs sobre antigues illes molt sorrenques. El contrast entre zones humides i altres molt eixutes té com a resultat una diversitat molt gran, amb més de 1.000 espècies d'éssers vius detectades. S'ha convertit en un indret ideal per gaudir d'una passejada en plena naturalesa o fer un pícnic al conegut Pla dels Socs.

Dins tot aquest ampli espai s'hi combinen diferents usos com serien:

- Les deveses correspondrien a plantacions forestals sobre tot de plàtans, malgrat que darrerament s'han eliminat una part de les mateixes sobre tot en el seu extrem oest
- Els horts, ja sigui petits horts familiars com també explotacions hortícoles més importants
- Camps de conreu ja sigui de secà o de regadiu
- Les terrasses al·luvials del Ter tot resseguint el curs del riu en la seva llera dreta amb presència de vegetació de ribera
- Prats i diverses zones lúdiques i d'esbarjo
- Alguns habitatges i construccions (Mas Devesa, Mas Ribot, Masoveria de Mas Ribot i Can Genura)

Aquesta diversitat d'usos comporta una convivència entre els espais privats amb una certa explotació agrícola tant pel que fa referència a les deveses (plantacions de pollanques), camps de conreu, les zones habitades i els horts, conjuntament amb espais públics (municipals) i que fa referència a les terrasses al·luvials del Ter i els prats i zones d'esbarjo, que no és fàcil de coordinar.

Les deveses de Salt, és un dels més grans espais verds associats a l'àrea metropolitana de la ciutat de Girona i un dels més freqüentats, tant per la seva proximitat i fàcil accés des de la ciutat i pobles de l'entorn, sobre tot del sector de ponent i tant pels seus valors paisatgístics com també lúdics, sobre tot com a zona d'esport i lligat en bona part pel pas de la via verda d'Olot a Girona que creua les deveses d'oest a est fins a la ciutat de Girona.

Per tant ens trobem en un gran espai verd que és molt important conservar i potenciar com a pulmó verd i més en un moment on, davant la situació actual i els efectes tant significatius que el canvi climàtic té sobre les persones i sobre l'entorn, és fonamental iniciar actuacions encaminades no només a frenar el canvi climàtic sinó també a conservar i potenciar els grans espais verds sobre tot si es troben a l'entorn dels grans nuclis habitats com és aquest cas les ciutats de Salt i Girona.

Esmentar també que en els darrers mesos i directament lligat a la crisi del COVID-19 i les limitacions de mobilitat i la necessitat de les persones per trobar zones d'esbarjo, per fer esport i passejar, la importància de les deveses de Salt com a zona d'ús públic s'ha incrementat significativament i això ha comportat una major freqüentació i malauradament aquest fet sempre va lligat a una major degradació de l'entorn, per tant es fa necessari establir uns criteris per una correcta gestió i usos de les mateixes de manera que es puguin potenciar els seus valors naturals (botànics, faunístics i paisatgístics...) i al mateix temps fer-ho compatibles amb un ús social com a zona de lleure.

Cal tenir en consideració que els espais verds, com és el cas de les Deveses, han de tenir una funció de millora de la convivència ciutadana, tant del punt de vista lúdic com d'esbarjo, sense que això signifiqui renunciar a la seva funció pedagògica ja que la gent i els usuaris de les deveses han de poder entendre les particularitats del nostre entorn més immediat. Cal que els usuaris puguin entendre que les coses no són com són de manera gratuïta sinó que s'hi arriba com a resultat d'una evolució i que són el resultat de l'empremta humana en el territori.

Aquesta conveniència d'una correcta gestió de tota l'àrea pública de les Deveses de Salt, no és una tasca fàcil tant per la seva important extensió, com també per la seva alta freqüentació i la diversitat d'hàbitats que hi són presents, i tot això comporta que la seva gestió sigui complexa de manera que es considera necessari establir unes pautes i directrius clares de com portar a terme una gestió sostenible de les mateixes i sobre tot buscant la conservació, preservació i potenciació dels seus valors naturals però de manera compatible amb el seu important ús social. Per tant cal establir i disposar uns sistemes i dinàmiques de gestió i control eficients que al mateix temps apliquin criteris de sostenibilitat.

A més hi ha l'important condicionant que tota la superfície pública de les Deveses i que correspon a la franja més propera al riu Ter, es troba dins dels límits d'un espai protegit com és la Xarxa Natura 2000 de les Riberes del Baix Ter (codi ES5120011) i per tant totes les actuacions que es puguin plantejar per a la correcta gestió de les deveses s'han de fer seguint les directrius establertes per a la normativa específica d'aquesta tipologia d'espais protegits.

L'espai de les Deveses de Salt realitza funcions positives de tipus mediambiental (pulmó verd, equilibri territorial, generador de paisatge, etc.), econòmic (està ocupat per explotacions agrícoles que desenvolupen una activitat econòmica) i social (com a lloc d'ocupació de molts pagesos, i d'espai cultural i d'esbarjo dels ciutadans pel que fa a les zones naturalitzades). Si ens centrem en els espais públics de les Deveses l'activitat econòmica deixa de ser-hi present.

Des del consistori, des de fa temps es porta una política de recuperació de les deveses com un espai d'ús social que s'ha de combinar amb la preservació del medi i potenciar els valors naturals del parc, però tot això no s'aconsegueix sense la col·laboració de la gent, per tant, a més del present pla de gestió serà important portar a terme tasques important d'informació i conscienciació de la gent relacionades amb la preservació i conservació de les Deveses.

1.2. Objectius

L'objectiu principal sota el que es vol redactar el present pla de gestió del Parc de les Deveses de Salt pel que fa referència als espais públics és aconseguir un "Pla de Gestió d'acord amb les necessitats funcionals i els requisits tècnics i ambientals de l'espai, a on sigui possible l'ús públic del mateix amb la preservació i potenciació dels seus valors naturals i que s'orienti tot per resistir i avançar en un context de canvi climàtic com és el moment actual.

Altres objectius secundaris del present pla de gestió de l'espai públic de les deveses de Salt serien:

Objectiu: el Pla de Gestió ha de permetre coordinar i cohesionar diferents polítiques municipals i plans d'acció i facilitant la disponibilitat de recursos tècnics i econòmics.

Objectiu: identificar i prioritzar els punts claus i crítics a abordar i establir una proposta d'actuacions lligada a l'èxit de l'objectiu plantejat en un termini de temps a determinar i que es consideri raonable.

Objectiu: millorar la percepció positiva de les deveses i dels seus valors per tal de generar un major grau d'estima i sentiment de pertinença.

Objectiu: assegurar el manteniment dels processos naturals i la restauració dels recursos de l'espai natural, amb la reducció i l'eliminació dels impactes generats per activitats i actuacions incompatibles amb la figura de l'espai.

Objectiu preservar els recursos naturals i els valors de l'entorn però sempre amb una gestió eficient de l'aigua, el control fitosanitari d'acord amb els criteris ecològics, la selecció d'espècies adaptades a l'entorn i la correcta gestió de sòls, terres i substrats.

Objectiu: transformar els espais verds actuals sense definició concreta en punts singulars interessants per les espècies vegetals implantades i que puguin atraure ciutadans i visitants.

Objectiu: portar a terme una gestió adequada dels residus vegetals afavorint les tècniques de mulching i la minimització dels propis residus.

Objectiu: la protecció de les Deveses de Salt es basarà en la conservació dels seus valors naturals (geologia, sòls, aigües, flora, fauna i atmosfera) i dels processos que els sustenten, pel que qualsevol acció que es vagi a realitzar ha de ser compatible amb la perpetuació d'aquests.

Objectiu: potenciar la biodiversitat de l'espai i això comporta l'eliminació d'espècies al·lòctones, sobre tot les que tenen més poder invasor o colonitzador i afavorir el desenvolupament de les espècies autòctones pròpies d'aquest entorn de la riba del riu Ter. Manteniment de la flora local i bioclimàtica així com la formació i manteniment d'apantallaments vegetals de gran interès com a zones de refugi per a la fauna. Impedir l'assentament i expansió d'espècies invasores de fauna i flora i procedir a l'eliminació i substitució progressiva de les espècies al·lòctones presents en aquest Espai per espècies autòctones.

Objectiu: restaurar els paisatges degradats i integrar paisatgísticament infraestructures, camins i corriols ja existents, limitant l'obertura de nous camions o corriols.

Objectiu: recuperar o fins i tot crear nous hàbitats que puguin facilitar la reintroducció i recuperació d'espècies de flora i fauna pròpies d'aquest entorn que a hores d'ara no hi són presents o que per alguna raó hi eren i ara han deixat de ser-hi presents.

Així també podem considerar amb objectius amb que es planteja aquest pla de gestió podrien ser:

1. Conservar i recuperar la vegetació potencial del Parc de les Deveses.
2. Potenciar la diversitat i el valor ecològic de l'espai.
3. Recuperar els sectors degradats.
4. Garantir la tranquil·litat de la fauna.
6. Mantenir i millorar les connexions ecològiques entre espais naturals al llarg del riu Ter.
7. Conèixer la situació actual de la biodiversitat de l'espai natural i la seva posterior evolució.
8. Ordenar l'ús públic i dotar a l'espai dels espais adequats pel gaudi dels visitants però respectant els valors naturals del Parc.
9. Potenciar l'ús educatiu de l'espai.

2. DESCRIPCIÓ DE L'ESPAI

El Parc de les Deveses de Salt es troba situat entre el casc urbà del municipi, al nord del mateix i el riu Ter, en un espai delimitat entre el riu Ter que fa de límit nord i el nucli urbà i la carretera N-141 que fan de límit sud (sud est la ciutat i sud-oest la carretera). Ocupa una extensió d'unes 309,19 hectàrees, que correspon al 7% de la superfície del terme municipal, fet que certifica la seva importància com a pulmó verd del municipi i en part també de la ciutat de Girona.

Correspon a un terreny d'una suau pendent de sud-oest a nord-est, amb un desnivell de 30 m (entre les corbes de nivell 96 i 67, sobre el nivell del mar des de l'entorn de la Pilastra (límit oest) fins a les hortes de Santa Eugènia com a límit est.

Les Deveses de Salt limiten:

- Al nord amb el riu Ter
- A l'est amb el terme municipal de Girona
- A l'oest per terme municipal de Bescanó
- Al sud pel nucli urbà de Salt i la carretera N-141

El parc està creuat en la seva part central per l'autopista AP-7 de sud a nord de manera que queden unes 175,67 Ha a l'oest de l'autopista i unes 133,52 a l'est de la mateixa.

Com ja s'ha dit, a les deveses es combinen els terrenys d'ús públic amb altres d'un ús privat a on encara s'hi porta a terme una activitat agrícola com també forestal amb l'explotació dels boscos o plantacions d'arbres de ribera (sobre tot plàtans) que són la imatge més significativa de les deveses, fins fa poc també les que ocupaven més superfície i que es combina amb espais agrícoles tant de conreu (secà i regadiu) com també àrees d'horta tant d'explotació més o menys intensiva com altres de tipus familiars (petits horts).

En general, l'espai d'ús privat el trobem a cada costat de l'autopista que fa d'eix central i posicionat sobre tot resseguint el curs del riu Ter, per tant a l'extrem nord del parc de les deveses a on ja no hi trobem ni plantacions d'arbres de ribera (fora alguns casos molt concrets) ni tampoc parcel·les agrícoles ni hortes. Correspon a espais ja sigui forestals, sempre de poca extensió o zona de prats amb arbres i a l'extrem est més proper a Santa Eugènia (ciutat de Girona), unes interessants zones amb basses i vegetació de ribera que es poden inundar temporalment en els mesos més plujosos.

Destacar que al mig de les deveses hi trobem també la presència de la séquia Monar, construïda durant l'època medieval, i la qual va propiciar la construcció de fàbriques tèxtils a Salt i el proveïment d'aigua a la ciutat de Girona. Aquesta séquia té el seu origen en el sector de la Pilastra a Bescanó en el límit amb Salt i travessa tot el terme de Salt, Santa Eugènia i desguassa a l'Onyar, al costat del Pont de Pedra de Girona. Tot i que a dia d'avui ja no hi ha explotació industrial de l'aigua de la séquia si que encara té un bon aprofitament per usos agrícoles dins de les deveses en concret en totes les zones d'horta i camps de conreu de regadiu, però en les darreres dècades amb una clara regressió. La séquia queda fora de la superfície de sòl públic del Parc de les Deveses

En tot el sector de ponent, des del límit amb Bescanó (sector de la Pilastra) fins a l'autopista la superfície del parc de les Deveses que és d'ús públic s'ajusta a una estreta franja de terreny que hi ha resseguit el curs del riu Ter, a on en bona part el camí del Pas d'en Prat fa de límit sud i amb una amplada màxima aproximada just a l'entorn de l'autopista d'uns 200 metres, però en general correspon a una franja més estreta de l'entorn d'uns 100 metres. Destacar que coma límit est d'aquest subsector hi trobem la riera de la Massa que discorre, en el tram final en paral·lel a l'autopista.

La superfície aproximada d'aquest subsector oest és d'unes 21,75 Ha.

Camí que ressegueix el curs del torrent de la Massana i que va en paral·lel a l'autopista

Tot aquest subsector es caracteritza per presentar una vegetació molt densa ja sigui pròpia de la llera del riu Ter com també petites masses forestals sense continuïtat com algunes restes de pineda mediterrània i sobre tot freixenedes de terra baixa.

A l'extrem oest a l'entorn o per sobre de les Deveses del Marqués de Camps hi trobem uns espais deteriorats i alterats dominats per les bardisses i els matollars, a la part central a l'entorn del Pas d'en Prat hi trobem sobre tot presència de vegetació de ribera amb freixenedes i alberedes, i quan ens acostem a la riera de la Massana hi trobem espais molt més oberts, sense tanta vegetació arbrada, tot i que hi és present però sense formar masses boscoses, dominats pels prats secs combinats amb importants espais dominats per les canyes (*Arundo donax*).

Canyars present en espais per recuperar

Si passem a descriure tot el subsector de llevant i que va des de l'autopista fins al final del terme en el sector de les hortes de Sant Eugènia, amb excepció de la vegetació de ribera (sobre tot alberedes i salzedes) resseguint el curs del riu, hi trobem un domini dels prats oberts que s'han convertit en diverses àrees d'esbarjo o àrees de descans com la de la Bassa dels ànecs (a tocar l'autopista), la del salt de la Massana, quan aquesta riera porta les seves aigües al riu Ter, l'àrea de l'embarcador o la més freqüentada del Pla dels Socs.

Àrea de descans de la bassa dels ànecs

Ja més a l'extrem de llevant, hi trobem també amplis espais oberts però en aquest cas de prats, alguns d'ells inundables com tot el sector del camp de l'illa a on s'hi troben intercalades algunes basses temporals com la bassa de les cigonyes o la bassa d'en Quirze i el sector dels aiguamolls del veïnat ja en el límit amb la zona dels horts familiars que fan de límit sud de l'àmbit. Destaca també a l'extrem est un espai ocupat per la vegetació de ribera concretament amb domini de les salzedes de terra baixa coneguda com la Salzeda.

La circulació de vehicles dins del Parc de les Deveses queda restringida a determinats sectors (per poder accedir a les construccions o a les zones d'hortos) mentre que als indrets més interessants només s'hi pot entrar ja sigui a peu o amb bicicleta.

La proximitat a la zona urbana de Salt i el seu interès naturalista i paisatgístic fa que tot el sector de les Deveses sigui un entorn molt freqüentat per la gent que va a passejar o per passar unes estones de lleure, de manera que ja des de temps enrere s'ha volgut establir una ferma preservació de tot el sector com ja es fa en el seu moment en el Pla General i posteriorment amb el Pla especial de regulació (any 2005).

3.- VALORS NATURALS DE L'ESPAI

3.1. Situació

El sector de les Deveses de Salt es troba situada resseguint el curs baix del riu Ter i més concretament a l'extrem est del terme municipal a on conflueixen els termes de Bescanó i Sant Gregori, separat de Salt pel riu Ter. El límit entre Bescanó i Salt es troba a l'entorn de la Pilastra just a l'extrem est de l'inici de les Deveses. En aquest entorn el riu Ter presenta una llera ampla tot i que no massa profunda i en aquest punt el cabal del riu ve regulat per la resclosa existent coneguda com la resclosa reial, que en la seva construcció va facilitar que el curs del riu se separi en dos braços:

- El braç nord i curs principal del riu amb un caràcter més natural, regulat en bon part pel cabal que surt de la resclosa
- El braç sud o secundari i de caràcter més artificial i que es va dissenyar com a braç secundari de manera que pugues tenir, en el passat, un aprofitament més industrial i per això uns metres avall de l'inici del braç es va construir la resclosa de la Pilastra d'on surt la séquia Monar molt aprofitada en altres temps per les diverses indústries i activitats d'aquest sector de Salt.

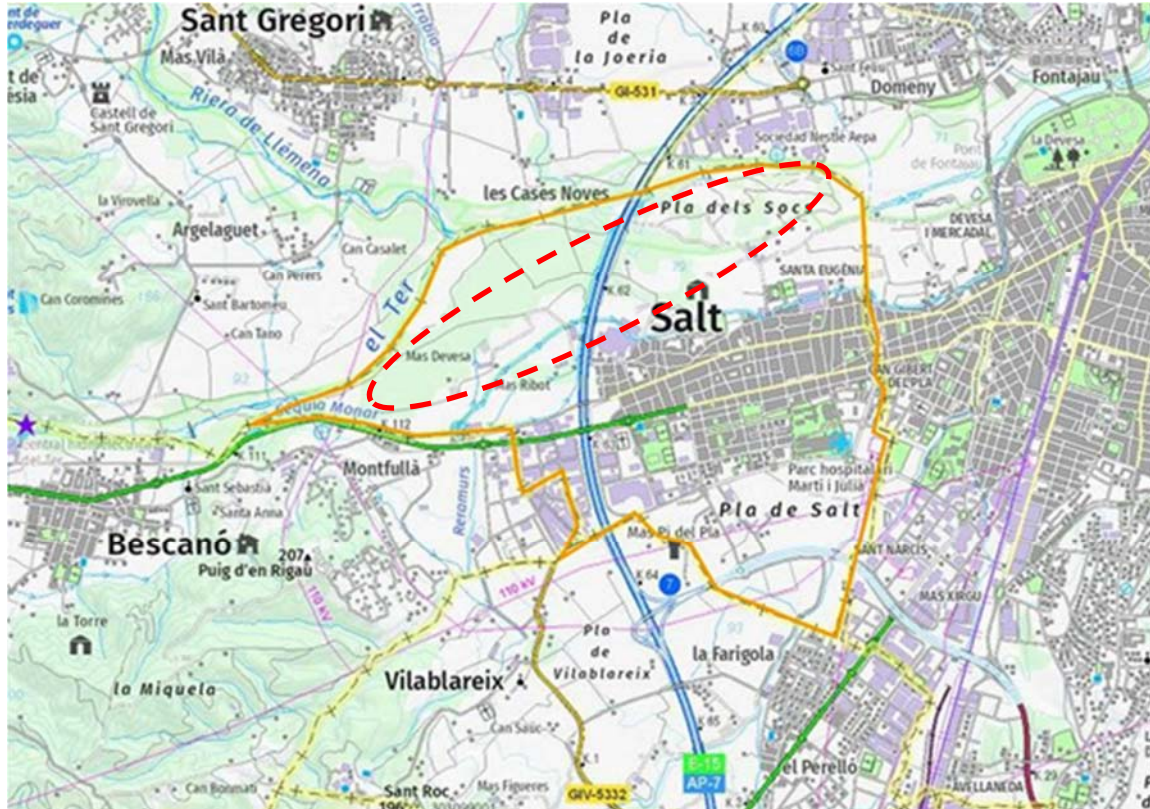
Aquest braç sud, que s'origina a l'entorn de la resclosa reial, uns metres més avall de la resclosa de la Pilastra es torna ajuntar al curs principal del riu ja dins el sector de les Deveses de Salt, a l'inici del sector de les Tribanes, després d'un recorregut d'uns 950 metres. A l'espai que queda entre els dos braços del riu Ter s'hi ha format un espai d'un alt valor ambiental d'accés complicat i que es coneix com l'illa de la Pilastra.

La zona de les Deveses de Salt, correspon a tota la franja nord i oest del terme municipal i ocupen el 47% de la superfície total del municipi des d'oest a est en els límits amb els municipis de Bescanó (oest) i Girona (est) concretament en el sector de Santa Eugènia i més concretament les hortes de Santa Eugènia.

Les coordenades UTM del sector de les Deveses són:

	X	Y	Z	Sector
Extrem oest	480.360	4.646.950	89	Inici Deveses Marques de Camps
Extrem est	483.440	4.647.935	73	La Sauleda

Tot l'entorn del projecte es troba inclòs dins dels límits de la figura de protecció ambiental de la Xarxa natura 2.000 de les Riberes del Baix Ter (codi ES5120011), que també està considerada com a zona ZEC (Zona d'especial Conservació) i també en una Zona Especial Protecció de les Aus (ZEPA), però no figura en l'inventari de zones humides de Catalunya, ni està catalogat com a reserva natural fluvial. Tampoc està inclòs en cap espai de protecció geològica com són Geòtop o Geozona.

3.2. Relleu

Aquest sector del Gironès que correspon a l'àrea del projecte es troba dins la Depressió de la Selva que és una plana àmplia, més o menys quadrada, d'uns 300 Km² de superfície on podem trobar petits turonets de vessants suaus i ondulats, ja que els sediments que els formen (argiles lacustres i materials procedents de l'erosió dels massissos circumdants) es comporten com materials tous, però amb un clar domini de les zones planeres com seria en aquest cas l'anomenat Pla de Salt que correspon a tot el sector sud del poble i a la part nord de Vilablareix.

L'entorn de les Deveses se situa a la zona de la plana del Ter, concretament a una de les terrasses més externes del riu formada per tant per aportacions al·luvials que s'han anat produint no només del riu Ter sinó dels diversos cursos menors que discorren per la plana, i això fa que no hi trobem formacions de dimensions significatives degut a l'existència de les superfícies d'aplanament en tot aquest entorn del riu.

Si ens situem en la zona del projecte tenim que correspon a un entorn absolutament planer propi d'una terrassa fluvial i sense cap mena d'elevació destacable. El fet que sigui un relleu molt planer també hi ajuda l'important treball agrícola que s'ha desenvolupat a tot aquest sector del pla de Salt des de molts segles enrere i que ha uniformat totalment l'entorn.

Pel que fa a les cotes del sector tenim que tota la zona del projecte es troba a l'entorn de la cota 89 a l'extrem de les Deveses del Marqués de Camps i acaba a la cota 73 en el límit amb Santa Eugènia (zona de les hortes). En aquest sector proper al riu el relleu és molt suau i progressiu que va baixant d'oest a est, sense cap elevació present.

Perfil del parc de les Deveses d'oest (sector de la Pilastra) a est (límit amb Santa Eugènia)

3.3. Geologia

Referent a la geologia, la pràctica totalitat del Parc de les Deveses s'assenta sobre sediments aportats pels rius, ja que la dinàmica fluvial ha determinat la geomorfologia de tot el Parc i, més enllà dels seus límits, de bona part del terme municipal; el relleu s'estructura en terrasses fluvials.

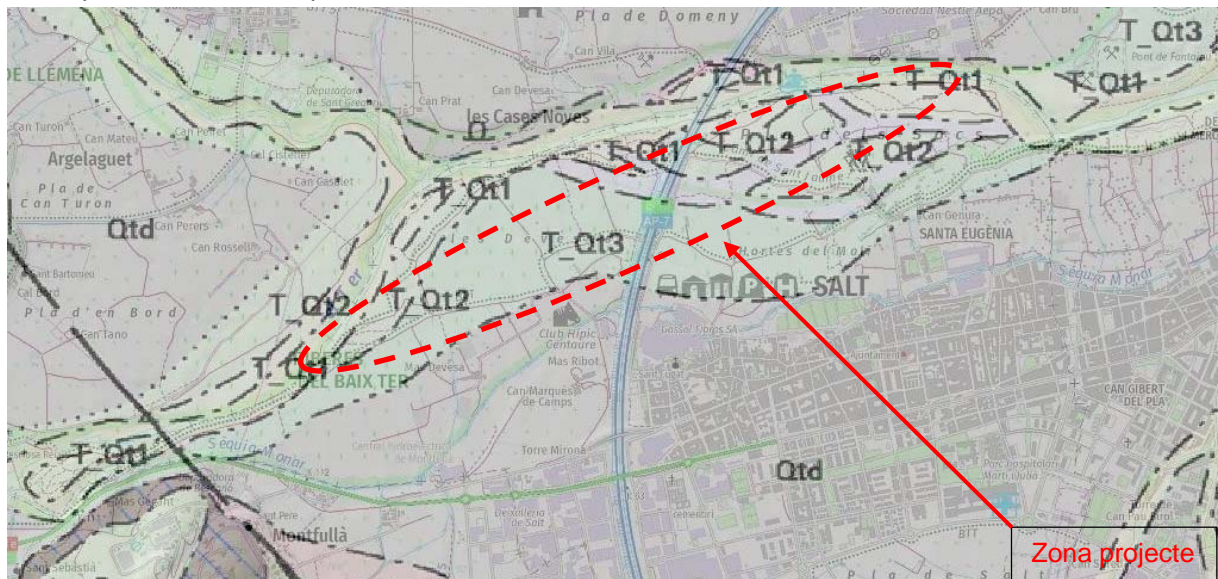
El relleu i la geomorfologia present a l'entorn de les Deveses han estat modelats al llarg dels anys per l'acció de la dinàmica fluvial del riu, quedant estructurat en àmplies terrasses fluvials que s'endinsen en el territori formant part fins i tot del nucli urbà de Salt. Actualment, i en especial als darrers decennis, aquesta dinàmica ha estat molt alterada per causes antròpiques i existeix una marcada deficiència de cabal i d'aportació de sediment, herència de la construcció de preses i embassaments a mitjans del segle passat, i de diverses actuacions d'extracció d'àrids.

L'espai de les Deveses de Salt està situat a la plana que s'obre entre la Serralada Transversal i els massissos prelitorals de les Guilleries. Es tracta d'una zona predominantment sedimentària, una plana quaternària originada per les aportacions sedimentàries del mateix riu amb escàs o nul relleu i que s'estén fins a la costa Mediterrània, situant-se sempre per sota dels 150 metres sobre el nivell del mar. El relleu i la geomorfologia present a la zona d'actuació han estat modelats al llarg dels anys per l'acció de la dinàmica fluvial del riu, quedant estructurat en àmplies terrasses fluvials que s'endinsen en el territori formant part fins i tot del poble de Salt. Actualment, i en especial als darrers decennis, aquesta dinàmica ha estat molt alterada per causes antròpiques i existeix una marcada deficiència de cabal i d'aportació de sediment, herència de la construcció de preses i embassaments a mitjans del segle passat, i de diverses actuacions d'extracció d'àrids.

Bona part del sector correspon a la Terrassa 1 del Pleistocè superior, i s'estén des de marge de la Terrassa II (nucli urbà de Salt) fins el llit del Te. La conformen graves i rierencs paleozoics i terciaris, amb menor mesura basalt quaternari, de granulometria més grollera que la Terrassa II, recoberts de llims argilosos i sorrencs de color gris, aquests materials formen un horitzó d'uns 2-5 metres de gruix. Al llarg de l'actual període interglacial (Holocè) el Ter ha discorregut sobre aquesta terrassa, encaixant-s'hi lleugerament.

La terrassa mitja (T2) que és la dominant, es troba aproximadament 3-5 metres sobre el nivell del riu Ter i data del Plistocè superior. Està dipositada sobre els sediments de la terrassa alta (T3), que no és present a la zona d'actuació, però es troba just a continuació en direcció al poble a on s'hi troben gran part de les plantacions de plàtans i també la zona dels horts. El límit de la terrassa mitja (T2) és resseguit en gran part pel traçat de la Séquia Monar. Apareix també a l'extrem oest abans d'arribar a l'Illa de la Pilastra. Aquesta terrassa està formada per un estret horitzó superficial de llims sorrencs d'aproximadament un metre de potència que descansa sobre un horitzó més fondo format sobretot per riencs i sorres paleozoics sense cimentar.

A la part més propera al nucli urbà de Salt i que és la més transformada i alterada correspon a la tipologia *Qtd* o terrassa fluvial degradada per l'acció de l'home amb presència de lutites i graves i que correspon al Pleistocè Superior

Plànol geològic del sector de les Deveses (Font ICGC)

Pel que fa a les zones d'interès geològic, dins dels límits del terme municipal no hi trobem cap zona d'especial protecció geològica com poden ser geòtop o geozones, ni tampoc zones d'interès paleontològic (presència de fòssils) inventariat o conegut ni tampoc afloraments visibles, ni s'ha detectat en el treball de camp portat a terme cap presència dels mateixos.

3.4. Edafologia:

La formació dels sòls es deu a la interacció de diferents factors: el clima (predominantment xèric a la Selva), la litologia (els diferents materials que hem relatat a l'apartat de litologia), la geomorfologia (el relleu de la comarca, que ja hem vist), l'edat dels diferents materials, i la vegetació (diferent en funció del substrat). Tot i això, la informació sobre sòls a la comarca és mins i molt general.

A la zona del projecte, com a bona part del terme municipal de Salt els diferents tipus de sòls presents corresponen als ordres dels *entisols* i *inceptisols* i es caracteritza per discórrer a l'entorn del riu Ter, per terrenys que formen part de la plana al·luvial del riu o les seves terrasses, sobretot la terrassa I i la terrassa II. Concretament la terrassa I correspon a un sòl franc arenós i a mesura que ens allunyem del riu (terrassa II) hi ha un major predomini de llims al llit dels antics aiguamolls que hi havia a tot l'entorn del riu en les zones mes baixes. Ja quan estem a tocar el riu ens trobem que a les barres fluvials més elevades i sorrenques el sòl és molt més esquelètic

Les tipologies de sòls que hi podem trobar, a grans trets i d'acord amb la classificació USDA, són les següents:

- Entisòls: són els sòls que trobem més íntimament lligats a la llera del riu Ter i la seva plana d'inundació. Es tracta de sòls amb perfil poc o gens diferenciat, perquè el material que els forma és d'acumulació recent. Agrupa sòls que són poc evolucionats amb un nivell de meteorització molt baix i amb un desenvolupament dels horitzons escàs o nul. Aquest lleuger o nul desenvolupament d'horitzons pot explicar-se, perquè el temps de formació del sòl ha estat massa curt, perquè el sòl es troba en posicions geomorfològiques que afavoreixen l'erosió i el rejuveniment continuat del perfil per pèrdua de materials o bé perquè la posició permet el dipòsit d'aportacions freqüents de materials al·luvials o col·luvials, que enterren els materials en fase d'edafització.

- Sòls de lleres fluvials. Aquest tipus de sòls s'assenten damunt de dipòsits sedimentaris recents, sotmesos encara a la dinàmica fluvial i, per tant, inestables. De fet, es pot considerar que no són sòls realment constituïts (domini del sargar o directament codolars), llevat dels marges més externs i estables, on dominen els fluvisòls, materials d'assentament de boscos de ribera.

- Sòls de les zones al·luvials. Als indrets més o menys sotmesos periòdicament a la dinàmica hidrològica i a les inundacions es desenvolupen sòls joves ocupats per boscos de ribera; formen una franja entorn el Ter i els seus còrrecs més recents. També són d'aquest tipus els sòls hidromorfs propis de les zones més permanentment inundades dels cursos abandonats. En aquests terrenys més al·luvials hi dominen els conreus amb una necessitat hídrica més gran i que requereixen un sòl més profund, així com plantacions arbòries de pollancre i plàtans i correspondria a bona part de les Deveses.

També són d'aquest tipus els sòls hidromorfs propis de les zones més permanentment inundades dels cursos abandonats que trobem a l'extrem est del sector i que més concretament corresponen a:

- Tipus Inceptisòls, només tenen un horitzó desenvolupant-se degut a la seva joventut.
- Tipus Xerorthent, poc profunds i pedregosos, propis de les barres fluvials més elevades.
- Tipus Xerochrept, molt més gruixuts i dominants a la Terrassa I i II.

Durant el treball de camp portat a terme no s'ha detectat la presència de sòls contaminats visibles, per activitats anteriors ja que en tota aquesta franja propera al riu Ter no s'hi han portat a terme activitats potencialment contaminants i són sòls molt poc alterats i que en bona part mantenen la seva estructura original sense grans canvis o modificacions en els mateixos per actuacions antròpiques.

3.5. Aigües subterrànies (Hidrogeologia)

Tot aquest entorn de les Deveses de Salt es troba dins l'àrea de l'Aqüífer Al·luvial del riu Ter a la Selva, formant part de la massa d'aigua de la Selva (codi 14) que conté gran varietat d'aqüífers diferents. Concretament la zona del projecte es troba sobre dos aqüífers, l'aqüífer detrític neogen de la Selva (302I01) i l'aqüífer al·luvial del pla de Salt Girona (302A13). El de la Selva és un aqüífer porós de geometria tabular, en medi detrític granular dels dipòsits neògens i quaternaris no al·luvials. El del pla de Salt Girona és un aqüífer porós de geometria tabular, en medi al·luvial – col·luvial.

- L'aqüífer plio-quaternari que està format pels materials de rebliment de la fossa tectònica terciària de la Selva, els quals procedeixen de l'erosió dels relleus adjacents. Les potències màximes localitzades al centre de la fossa poden arribar a 300 metres i les característiques hidràuliques de

l'aqüífer són molt variables en funció de la litologia i disposició dels materials, es poden trobar llantions de materials amb una alta permeabilitat envoltats d'altres amb permeabilitats baixes, aquest fet li confereix a l'aqüífer un caràcter multicapa.

És un aqüífer de recàrrega natural per infiltració de les aigües pluvials i la zona de recàrrega la trobem al llarg de tota la superfície aflorant i la zona de descàrrega correspon als diversos cursos fluvials que discorren per la zona.

Per sota d'aquests materials (de l'ordre d'uns 20-25 metres) hi ha un potent paquet d'argiles, sorres i conglomerats, de l'ordre d'uns 200 metres de gruix, dipositari d'un aqüífer pliocènic important i intensament explotat, compartit amb la resta del nord de la Depressió de la Selva, corresponent aproximadament a la subconca de l'Onyar.

Finalment existeix un aqüífer profund d'aigües fortament mineralitzades i calentes, les quals a Salt afloren a la superfície per la Falla d'Amer, al sector de la Pilastra; aquestes surgències es produeixen al fons del Ter i s'anomenen bullidors, són riques en sulfurs i tèbies.

Són aqüífers de recàrrega natural per infiltració de les aigües pluvials i la zona de recàrrega la trobem al llarg de tota la superfície aflorant i la zona de descàrrega correspon als diversos cursos fluvials. Existeix una recàrrega natural de l'aqüífer al·luvial a partir de les aigües que circulen per la xarxa fluvial

Segons el Decret 476/2004 de 28 de desembre i l'acord de govern 13/2015, de 3 de febrer pel que es revisen i s'amplien les zones vulnerables a la contaminació per nitrats que procedeixen de fonts agràries, el municipi de Salt no es troba inclòs en les zones vulnerables per la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries

Els diferents aqüífers que trobem en aquest entorn i del Parc de les Deveses no són aqüífers protegits d'acord amb la legislació vigent.

Pel que fa als usos de l'aigua, el subministrament d'aigua a Salt prové de la canonada Ter-Pasteral, per tant no són captacions de pous sinó que arriba des del pantà del riu Ter.

3.6. Hidrologia

Tot el terme municipal de Salt, i en concret la zona de les Deveses, es troba dins de la Conca del riu Ter que fa de límit nord de la zona del parc i dels seus afluents com la riera de Massana i el Reramurs (fora de la zona d'estudi).

El riu Ter té una longitud de 199,7 km, salva un desnivell de 2.500 metres d'altitud. La seva conca és de 3.275,6 km² i des del punt de vista hidrogràfic podem dividir la Conca del Ter en dues grans subunitats, l'Alt i el Baix Ter, separades per la Serralada Transversal; Salt es troba dins la conca del Baix Ter que té una superfície de 1.210,85 Km² i se circumscriu en les comarques de La Selva, La Garrotxa, Gironès, El Pla de l'Estany, El Baix Empordà i L'Alt Empordà.

La zona de les Deveses es troba just quan el riu entra al pla de Girona i el pla de Salt, a on hi entra pel tram conegut com la Pilastra, a on el curs del riu segueix un relleu molt planer, però regulat per diverses rescloses, destacant la resclosa Reial o de la Pilastra i és a partir de la mateixa quan el curs principal del riu es divideix amb dos braços, el braç esquerra més important i que té un curs regulat per la resclosa i el braç dret a on hi ha la zona de caiac. Entre els dos braços s'hi ha format el que es coneix com l'illa de la Pilastra d'un alt valor ecològic. Els dos braços es tornen a ajuntar just a l'inici de les Deveses de Salt.

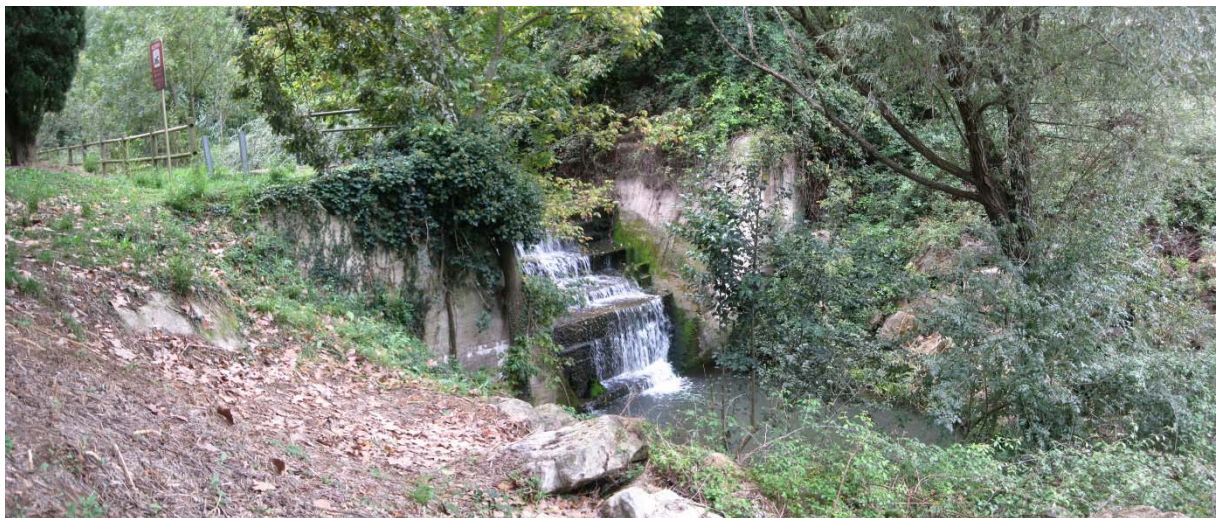
El Ter, en el seu regim d'aigua, té una retenció nival, molt acusada al gener, al llarg de tot el seu curs. Segueix una revinguda de fusió primaveral al març, i un cabal màxim al maig en sumar-se a les pluges a les aigües de fosa de la neu del curs alt. A l'estiu és quan mostra el seu cabal mínim. Finalment, al novembre acusa les pluges tardorals d'origen mediterrani.

Al Parc de les Deveses, el riu Ter és doncs l'únic curs fluvial que pot mantenir una dinàmica més o menys natural, malgrat la presència dels pantans Sau-Susqueda-El Pasteral que han eliminat les grans avingudes del passat i s'ha modificat notablement la seva dinàmica fluvial disminuint el seu cabal habitual i comporta que discorri per un sol braç sense possibilitat de crear noves basses i provocant un increment de l'acció erosiva de les riuades a Salt i modificant la recàrrega de l'aquífer superficial.

Hidrològicament el Parc de les Deveses està indissolublement associat al riu Ter, hi ha però dos altres cursos fluvials que hi tenen la seva empremta directa, són el Reramús i la Maçana.

El Reramús neix entre Estanyol i Montfullà (Bescanó), antigament desembocava al Ter al sector de Mas Devesa-Comuns, el seu con de dejecció encara és present en la morfologia del terreny. La construcció del tram corresponent de la Séquia Monar el va interceptar i des d'aleshores ha passat a ser tributari de la séquia.

La riera Maçana neix a Vilablareix i fins no fa masses anys travessava el Pla de Salt fins desguassar al Güell a l'alçada del Pont del Dimoni a Girona, les seves crescudes inundaven el Pla de Salt. Amb les obres de construcció de l'autopista va ser canalitzada i desviada cap al Ter seguint el marge oest de l'autopista, de manera que actualment travessa el Parc de les Deveses de sud a nord en paral·lel a l'autopista i creua la mateixa a l'entorn de la bassa dels ànecs. La construcció del canal, de profunditat considerable (6-8m), va provocar el drenatge de l'aigua de l'aquífer, el qual disminuï notablement però la situació es corregí amb la construcció d'una petita resclosa just abans del seu desguàs al Ter.

Resclosa de la riera de la Maçana quan aquesta desemboca en el riu Ter

A tot el parc de les Deveses destaca la presència de diverses basses i còrrecs, alguns naturals i altres artificials propers al riu i que gaudeixen d'un acceptable nivell de conservació com són les basses de l'Albereda (amb bon estat de conservació), la bassa temporal construïda no fa massa anomenada bassa de les Cigonyes situada al nord del Pla dels Socs, una altra també artificial com és la de les Sorreres (per antigues extraccions d'àrids que s'han reomplert s'emplenaven amb aflorament del propi freàtic del Ter) o la bassa dels ànecs (temporal) o la bassa d'en Peixet que gaire be sempre manté aigua en un indret molt proper a l'autopista a tocar l'àrea de descans de la bassa dels ànecs.

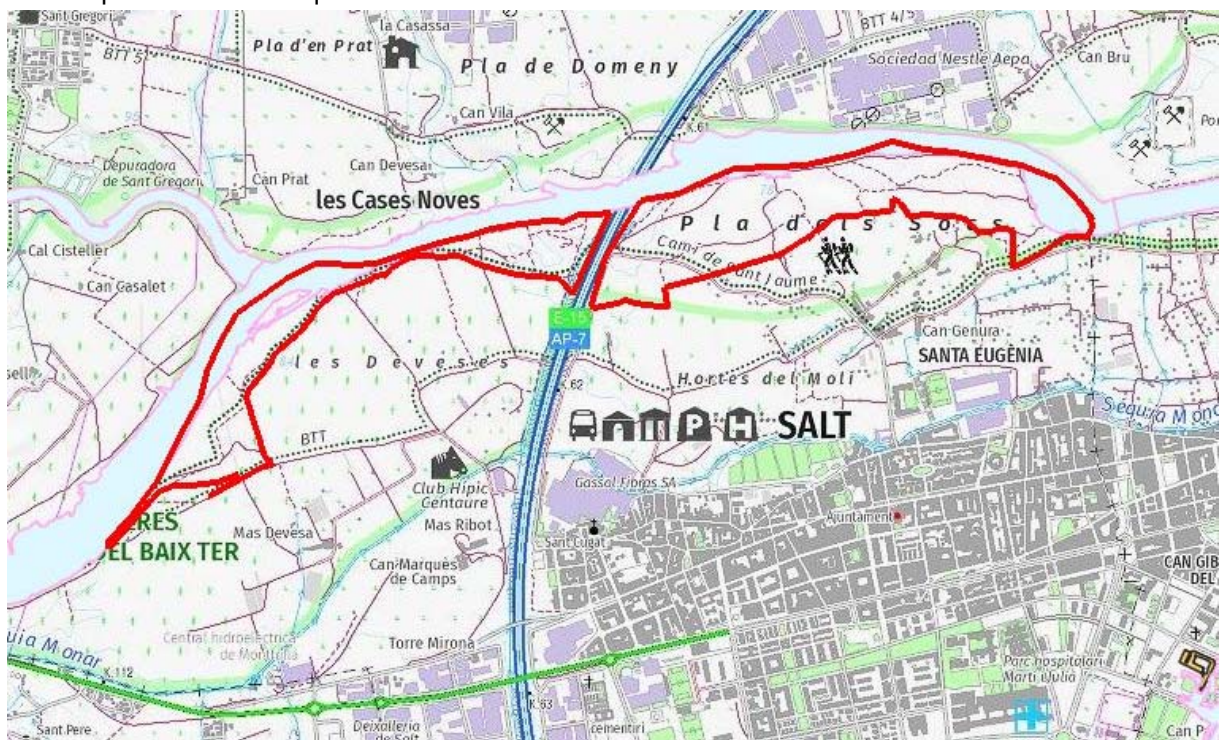

Bassa d'en Peixet molt envoltada de vegetació

Quan s'analitza l'inundabilitat de tot aquest entorn de les Deveses, segons dades obtingudes de la web de l'Agència Catalana de l'Aigua, per un període de retorn de 10 anys només s'inclouen com zones potencialment inundables l'extrem est a l'entorn de la Sauleda i una petita àrea a l'entorn del punt a on el riu Llímena desemboca al Ter per sobre del camí del Pas d'en Prat.

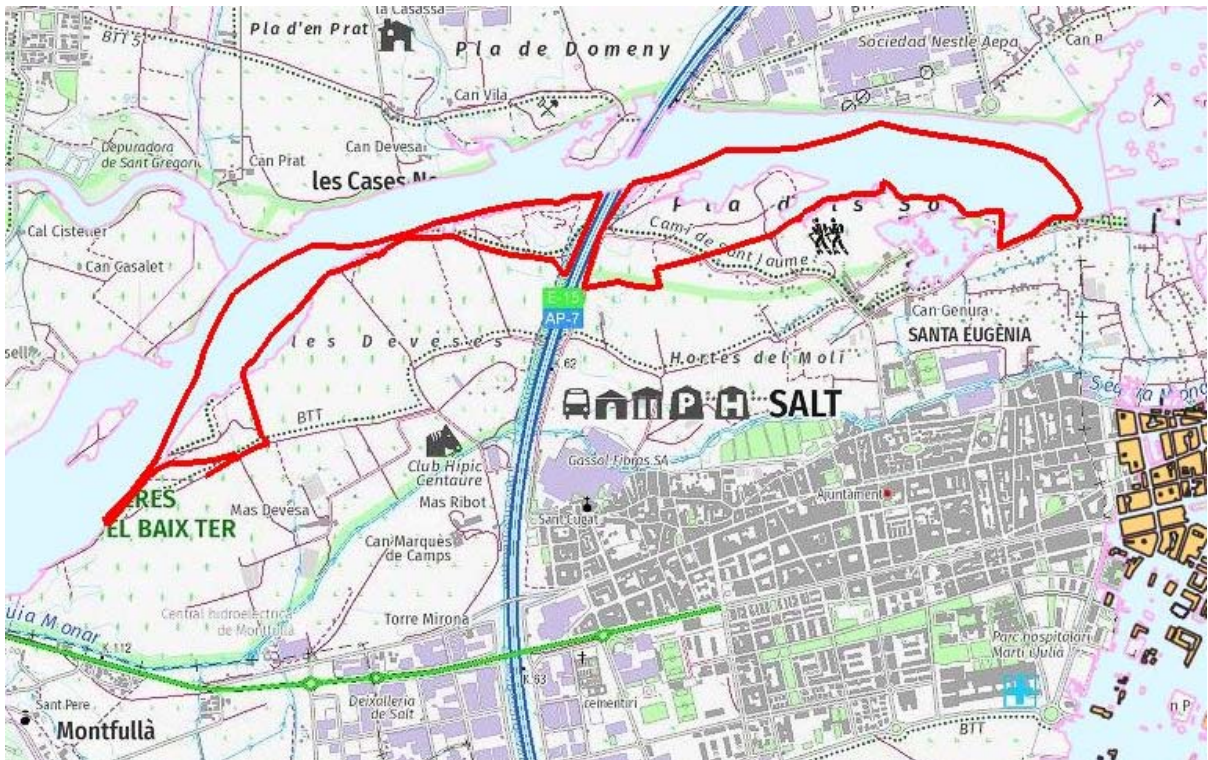
Per contra, per un període de retorn de 100 anys la superfície potencialment inundable s'amplia de manera molt notable, sobre tot en tot el subsector situat a l'est de l'autopista i que engloba, a més de la Sauleda bona part del Pla dels Socs i tot el sector camp de l'illa, mentre que bona part del subsector est en el tram previ i posterior a la Llímena es considera com potencialment inundable

Finalment per un període de retorn de 500 anys tot el subsector est es troba dins de les zones potencialment inundables i del costat oest només l'entorn de l'àrea de la bassa dels ànecs i l'extrem sud del pla dels Socs en queden exclosos.

Inundabilitat per un període de retorn de 10 anys

PLA DE GESTIÓ DEL PARC DE LES DEVESES DE SALT
(Espai públic)
T.M. Salt (Gironès)

Inundabilitat per un període de retorn de 100 anys

Inundabilitat per un període de retorn de 500 anys

3.7. Climatologia

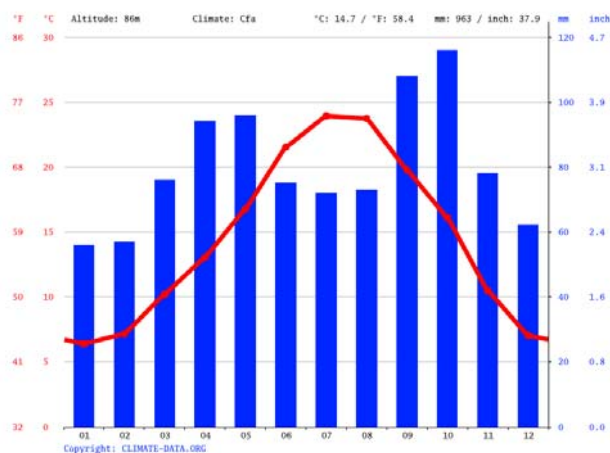
El clima de Salt és del tipus mediterrani marítim amb tendència humida i temperada. A la comarca la mitjana anual de temperatura és de 14-15°C i hi ha quatre mesos de calor estival on la mitjana és superior als 20°C, i un parell de mesos amb la temperatura mitjana compresa entre els 5 i 10°C. El mes més fred és el gener, amb diferència i és també el mes on generalment s'obtenen les temperatures mínimes, tot i que la temperatura més baixa de l'any pot variar entre qualsevol mes de l'hivern (gener, febrer o desembre). No fa un autèntic hivern com els de muntanya, on les temperatures mitjanes són inferiors als 5°C, no obstant el nombre de dies de glaçada (quan la temperatura mínima és inferior als 0°C) és de 30 a 40 dies l'any. Hi ha un salt molt considerable entre la temperatura mitjana de la primavera o tardor (sempre la primavera és més càlida degut a les bones temperatures del mes de juny) i la de l'estiu.

Les precipitacions són molt irregulars, amb una mitjana anual de 745,1 mm i amb una clara tendència a disminuir en els darrers anys, ja que sembla que s'està produint un procés que fa que el clima tendeixi a ser més àrid. La tardor és l'estació de més pluja mentre que l'estiu és la més seca; en canvi la primavera i hivern són molt semblants.

El mes més plujós és l'octubre, seguit pel maig, mentre que el juliol i el febrer són els més secs. Es donen casos d'anys que hi ha mesos sencers que no cau ni una gota d'aigua, tant a l'hivern com a l'estiu. Quan plou més dies és a la primavera, especialment abril i maig, però són pluges de poca quantitat; mentre que a la tardor les pluges són menys nombroses però de molta més intensitat i corresponen a les situacions de vents de llevant (depressions que provenen del Mediterrani). Les nevades i les pedregades, generalment, són escasses i hi ha anys que no n'hi ha cap.

El mes amb més hores d'insolació acostuma a ser sempre el juliol i també la primera quinzena d'agost; però a la segona arriben pluges. En canvi, els mesos amb menys hores de sol solen ser a la tardor, principalment el desembre i novembre, i també a l'hivern, sobretot el mes de gener.

Pel que fa als vents les direccions de vent predominant són W (amb velocitats entre els 0,5 i els 2,5 m/s) i sud (amb velocitats entre 0,5 i 5 m/s). Els vents més intensos (entre 5 i 7,5 m/s) bufen de SSE i de S. i que amb la proximitat del mar solen ésser humits. En general són vents de poca intensitat, però relativament freqüents, especialment a la primavera i a l'estiu. Els períodes de més calma solen ésser els hivernals. També són notables els vents del nord i nord-est (Tramuntana), que són molt secs i a l'hivern molt freds, rarament però es manifestin amb la intensitat que ho fan a l'Empordà. La durada dels vents de Tramuntana sol ser, com a màxim, de dos o tres dies. El percentatge de dies de calma ronda a l'entorn del 33% del total, és a dir, que no es pot considerar una zona massa afectada per les ventades.

Climatograma de Salt any 2.020

	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Juny	Juliol	Agost	Setembre	Octubre	Novembre	Desembre
Temperatura mitjana (°C)	6.4	7.2	10.2	13.1	16.8	21.5	23.9	23.7	19.8	16.1	10.5	7
Temperatura min. (°C)	2.1	2.4	5	7.9	11.4	15.9	18.6	18.6	15.3	12	6.4	2.9
Temperatura màx. (°C)	11.7	12.4	15.6	18.1	21.8	26.7	29	28.9	24.5	20.7	15.2	12.2
Precipitació (mm)	56	57	76	94	96	75	72	73	108	116	78	62
Humitat (%)	79%	74%	72%	71%	70%	64%	62%	64%	71%	76%	77%	78%
Dies de pluja	6	6	7	9	8	8	7	8	9	8	7	5

Dades històriques del clima de Salt

3.8. Vegetació

La comunitat de vegetació potencial que correspondria a la zona d'estudi d'acord amb els condicionats geològics i bioclimàtics, seria la "Verneda amb ortiga borda, del territori catalanídic" (*Lamio flexuosi-Alnetum*). Consisteix en una formació molt frondosa, normalment formada de dos estrats ben desenvolupats, l'arbori i l'herbaci. Actualment queda una part d'aquests boscos resseguint el curs del riu Ter i la resta han estat transformats o eliminats per l'home que els ha destruïts o substituïts per plantacions d'arbres com els pollancre i plàtans, per conreus, etc.

La vegetació que trobem actualment a la zona del projecte difereix notablement de la vegetació potencial, ja que es tracta d'un entorn sotmès a una elevada pressió antròpica per la situació d'assentaments humans a tot l'entorn del riu Ter, així com per ser una zona ja tradicionalment molt explotada per a usos agrícoles i silvícoles com correspon a tot el Pla de Salt.

La vegetació associada a la llera del riu Ter presenta una composició transformada ja que sovint a l'estrat arbori hi trobem plàtans i pollancre, mentre que a la llera del riu i al sotabosc es recupera la vegetació de ribera, però també amb presència d'espècies no autòctones com la robínia i en global hi trobem una alta diversitat d'ambients, tant degut a la variabilitat natural com als usos del sòl que s'hi desenvolupen.

En aquests indrets més planers i propers al riu es pot apreciar la influència humana sobre el territori. Hi trobem conreus i horts lligats a masies i granges pròximes al nucli de població, però destaca sobre tot les plantacions forestals i les àrees d'horta en l'extrem de llevant amb la nombrosa presència d'hortes familiars.

Si passem a analitzar la vegetació actualment present a l'entorn del Parc de les Deveses, en l'àrea que fa referència a la proposta de pla de gestió, com a principals comunitats vegetals destacariem:

- *34g. Fenassars (prats de Bracypodium phoenicoides), amb Euphorbia serrata, Gallium lucidum (espunyidella blanca)...xeromesòfils de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània*

Són prats més o menys verds durant tot l'any, de 40 a 80 cm. d'alçària i dominats pel fenàs de marge. El recobriment vegetal d'aquesta gramínia és molt elevat, de manera que la resta de plantes no són gaire abundants i fan el paper d'acompanyants. Quan cessa l'activitat agrícola, el fenàs colonitza ràpidament els sòls profunds dels camps abandonats i dels ermots i s'hi estableix durant molt de temps, formant unes tofes denses i atapeïdes que dificulten la germinació dels arbres i dels arbusts.

És un hàbitat molt estès a Catalunya, fora del Pirineu i actualment es troba en expansió per l'abandonament de les terres de conreu. Acostumem a trobar-lo en sòls profunds i amb un cert grau d'humitat.

Al Parc de les Deveses, en l'àrea en estudi localitzem aquest hàbitat sobre tot a l'extrem est de la zona del projecte prop de la riba del Ter, entre la llera del riu i els camps cultivats o la zona de deveses on hi ha una àmplia zona de vegetació natural amb àrees esclarissades i on s'hi desenvolupa aquest hàbitat acompanyat també per algunes àrees de prats secs. També és l'hàbitat dominant en bona part del sector del Pla dels Socs. Hi abunda sobretot el fenàs (*Brachypodium phoenicoedes*), però també hi trobem espunyidella blanca (*Galium lucidum*), plantatge de fulla estreta (*Plantatge lanceolata*), lleteresa (*Euphorbia serrata*), pastanaga borda (*Daucus carota*), fenàs de marge (*Brachypodium phoenicoedes*), escabiosa (*Scabiosa atropurpurea*), *Elymus pungens* i *Elymus. hispidus*, fonoll (*Foeniculum vulgare*), herba de Sant Joan (*Hypericum perforatum*), el cel estrellat (*Aster pilosus*)...

Es correspon a l'hàbitat CORINE 34.26. Fenassars (prats de *Brachypodium phoenicoedes*), amb *Euphorbia serrata*, *Galium lucidum* (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània. No està catalogat com hàbitat d'interès comunitari.

Prats de fenassars que trobem en el Pla dels Socs.

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
34.36	3	1	3	2	1	1	11	1

34 h Llistonars i pradells termofítics calcícoles de terra baixa

Intercalats entre els fenassars trobem altres hàbitats interessants de mida reduïda i sense ocupar grans superfícies formant petits pradells d'annuals, que ocupen els espais buits dels llistonars i codolers. Aquests pradells ocupen sempre extensions reduïdes i són integrats per herbetes de port insignificant que passen fàcilment desapercebudes. Són prats secs rics en plantes anuals, de vegades dominats per una gramínia perenne, el llistó. A la primavera el llistonar és de color verd i tendre, i entremig de les tofes de llistó i de salvió, d'uns 40 cm d'alçada, s'hi fa una munió de petites plantes anuals que no solen ultrapassar els 10 cm. A l'estiu, tots els teròfits moren, la part aèria de les plantes perennes s'asseca en part i l'hàbitat adquireix un color torrat pallós. A principis d'hivern només són visibles les plantes perennes i no queda rastre dels teròfits que germinaran amb el bon temps.

Les espècies dominants en aquest hàbitat són principalment el salví (*Phlomis lychnitis*), el llistó (*Brachypodium retusum*), panical (*Eryngium campestre*), herba rodona (*Koeleria vallesiana*), la ruda (*Ruda angustifolia*)...

Aquestes formacions limiten o formen mosaic amb altres pròpies de l'ordre *Brachypodietalia phoenicoidis*, ja sigui el pradell d'herba fam (*Salvio-Plantaginetum albicanthis*), en llocs encara sorrencs però amb major proporció de llims argilosos, de recobriment herbaci molt baix, bàsicament constituït per herba fam (*Plantago albicans*), crespínells (*Sedum sediforme*, *Sedum album* i *Sedum. acre*) i tàrrec (*Salvia verbenaca*), però acompanyats de molts teròfits esporàdics, i ric en molses; o el propi fenassar (*Brachypodietum phoenicoidis*), el qual, en aquestes zones limítrofs incorpora molts elements ja presents als llistonars, com el mateix llistó, entre d'altres el poblen la cosconia (*Reichardia picroides*), la llengua de bou (*Echium vulgare*), l'espunyidera blanca (*Gallium mollugo*), el melgó *Medicago mínima*, el panical (*Eryngium campestre*), el lleusó fi (*Sonchus tenerrimus*), la lleteresa *Euphorbia segetalis*, la bracera (*Centaurea aspera*), l'escabiosa (*Scabiosa atropurpurea*), la ruda (*Ruta chalepensis*), el trèvol pudent (*Psoralea bituminosa*), el fonoll (*Foeniculum vulgare*), el crespínell (*Sedum sediforme*), la pastanaga borda (*Daucus carota*) i el fenàs de marge (*Brachypodium phoenicoides*).

A la zona del projecte aquest hàbitat el trobem intercalat entre els fenassars i destacariem sobre tot resseguint el camí del Pas d'en Prat. Destacar que la zona de les deveses és una bona àrea potencial on es desenvolupin aquests prats secs si mai queden eliminades les plantacions de plàtans actuals.

Es correspon a l'hàbitat CORINE 34.511. Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa. Està catalogat com l'hàbitat d'interès comunitari (HIC) 6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*), i amb caràcter Prioritari.

Prats localitzat a l'extrem oest de les Deveses prop del Pas d'en Prat.

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
34.511	3	1	2	2	2	2	12	1

Aquest hàbitat també de pradells i prats secs mediterranis el trobem també a les Deveses acompanyant les pinedes de pi pinyer amb brolles o de bosquines acidòfiles.

- 42.8315 Pinedes de pi pinyer (*Pinus pinea*), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana

Correspon a poblacions de pi pinyer que porten sota seu brolles d'estepes o bosquines, corresponents a estadis regressius dels alzinars. Es desenvolupen principalment sobre terrenys silícis i especialment sòls sorrencs.

En les Deveses l'estrat arbori dominant és el pi pinyer (*Pinus pinea*) mentre que també hi trobem peus d'alzina (*Quercus ilex*) joves i en l'estrat arbustiu, presència de l'estepa borrera (*Cistus salvifolius*) i l'estepa negra (*Cistus monspeliensis*) i del bruc boal (*Erica arborea*), tot i que en el cas de les Deveses trobem aquest habitat acompanyat per l'habitat de llistonars o pradells i prats secs mediterranis descrit anteriorment.

Correspon a l'habitat Corine de 42.8315 de Pinedes de pi pinyer (*Pinus pinea*), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana

Sovint la densitat de pins no és alta i no conforma una veritable massa forestal compacte sinó que té una distribució molt dispersa i peus de mida molt variable. Com menys presència de pins més domini dels pradells.

Troblem aquestes pinedes amb llistonar en el sector de ponent de les Deveses en la zona forestal molt oberta que trobem al nord de les Deveses del Marqués de Camps al nord del camí del Pas d'en Prat.

Pineda mediterrània amb algun peu de pi realment gran per sobre del camí del Pas d'en Prat

Valoració de l'habitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
42.831	2	1	3	3	2	3	14	1

- 53d. *Canyars de vores d'aigua. (Arundini-Convolvuletum sepium)*

El canyar és una comunitat alta (3-4 m.), densa i sovint molt pobre en espècies, dominada per la canya (*Arundo donax*), una gran herba d'origen asiàtic portada d'antic i íntimament lligada a la cultura hortolana, que l'empra com a tutor dels cultius enfiladissos. A les quals s'entortolliguen algunes plantes enfiladisses com la corretjola gran (*Calystegia sepium*) o la corretjola borda (*Cynanchum acutum*). També hi trobem algunes plantes nitròfiles o sovint de bardissa. Els pagesos la mantenen als marges de camins i recs, els quals ajuda a estabilitzar, o bé fent de partió entre finques, si les terres veïnes deixen de ser conreades aleshores s'hi expandeix ràpidament. Per la seva alçada, uns i gran densitat, esdevé refugi important de multitud d'espècies animals, jugant un paper clau en l'ecologia de les hortes. El canyar s'ha estès, però, també per l'àmbit fluvial, on el ràpid creixement de la canya ofega i desplaça altres espècies pròpies de l'indret, el seu gran desenvolupament rizomàtic comporta problemes també per a les construccions, fet especialment greu a la Séquia Monar on hi creixen bàsicament les canyes (*Arundo donax*)

Aquesta comunitat a la zona del projecte la trobem resseguint les diferents séquies i recs que creuen la zona i també a les vores dels horts, sense ocupar grans extensions. Sovint els canyars es tallen per evitar que ocupin terrenys agrícoles, i formen franges discontinúes als marges dels cursos d'aigua, on també hi trobem alguns peus d'acàcies (*Robinia pseudoacacia*) o pollancre (*Populus nigra*).

Es correspon a l'hàbitat CORINE 53.62. *Canyars (d'Arundo donax)*, de vores d'aigua. No està catalogat com hàbitat d'interès comunitari

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
53.62	1	1	2	1	2	1	8	1

Canyars molt abundants en gran part de la zona del projecte, sobre tot en el subsector oest

- 31y Bardisses amb roldor (*Coriaria myrtifolia*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)

Es podria definir com un matollar espinós, dens i impenetrable, dominat generalment per l'esbarzer i, de vegades, pel roldor. Depenent de les condicions de l'indret (insolació, pluviometria, continentalitat, etc.) i de les característiques del sòl, les plantes que acompanyen l'esbarzer són diferents; l'estrat herbaci, quan la bardissa és molt densa, és gairebé inexistent.

Aquest habitat el trobem ocupant Marges de boscos frescals, vores de camins, partions de conreus, vores de rius i torrents i implantat sobre qualsevol tipus d substrat (tant àcids com bàsics) però en sòls generalment profunds i amb un cert grau d'humitat.

L'espècie dominant és l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*) acompanyat en aquest cas pel roldor (*Coriaria myrtifolia*) i també presència de la vidalba (*Clematis vitalba*) i l'arç blanc (*Crataegus monogyna*), mentre que a l'estrat herbaci molt poc present degut a la densitat de les arbustives hi podem trobar el pèsol bord (*Lathyrus latifolius*) i el fenàs de bosc (*Brachypodium sylvaticum*).

Correspon a l'hàbitat Corine 31.891 de Bardisses amb roldor (*Coriaria myrtifolia*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., de terra baixa (i de l'estatge montà) i no està catalogat com hàbitat d'interès comunitari.

En l'entorn de les deveses trobem aquest hàbitat sobre tot a l'extrem de ponent present entre les petites masses forestals existents d'alzinar amb roures i també sota algunes freixenedes en indrets humits.

Valoració de l'hàbitat

Hàbitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
31.891	1	1	3	1	2	1	9	1

Hàbitat de bardisses en aquest cas present sota una freixeneda en un entorn proper al riu

- 32w. Argelagars (matollars de *Genista scorpius*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana

Comunitats dominades per l'argelaga, de vegades molt denses, generalment de 0,6-1,2 m d'alçària, que poden dur altres arbustos o mates esparsos i un estrat herbaci normalment força desenvolupat, format sobretot per herbes vivaces. També pot haver-hi com és el nostre cas un dosser poc dens d'arbres concretament de pinyer.

Aquest habitat, que sòl trobar-se sobre sòls bàsics o neutres, des de francs fins com és el nostre cas a mot argilosos. En el cas de les deveses es localitza a l'extrem de ponent a l'entorn de les diverses petites pinedes presents entre l'entorn de la Gorga d'en Rosell i l'extrem de ponent de les deveses del Marqués de Camps.

A sota els pins hi trobem un clar domini de l'argelaga (*Genista scorpius*) acompanyat pel fenàs (*Brachypodium phoenicoides*) a l'estrat herbaci.

Correspon a l'hàbitat Corine 32.4811 d' Argelagars (matollars de *Genista scorpius*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana i que no està catalogat com hàbitat d'interès comunitari

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
32.481	3	1	2	1	2	1	10	1

- 34.37 Prats o poblaments de *Planatge albicans*, de sòls argilosos secs de terra baixa.

Catifes de vegetació, baixes (5-10 cm) i poc denses (30 a 70 % de recobriment), en què dominen les mates argentades de l'herbafam. Acompanyen aquesta plantaginàcia altres espècies resistents a la sequera, com la farigola, i algunes de feblement nitròfiles, com el tàrrec o els caps blancs. Aquest hàbitat suporta bé la pastura i el calcigament, i això explica que les formes biològiques dominants corresponguin als hemicriptòfits rosulats.

Troblem aquesta comunitat sobre terrenys ben assolellats i àrids com marges de camps i de camins així com àrees erosionades de diversa tipologia de substrats i sobre sòls argil·lollimosos mal estructurats i compactes.

L'espècie dominant és sobre tot l'herbafam (*Planatge albicans*) i en el cas de les Deveses acompanyat del cap blanc (*Alyssum maritimum*), el tàrrec (*Salvia verbenaca*), el cebollí (*Asphodelus fistulosus*) i també presència de la farigola (*Thymus vulgaris*).

No correspon a cap hàbitat d'interès comunitari.

A les Deveses trobem aquest hàbitat en el subsector de llevant en el que es coneix com el Camp de l'Illa per sobre de la bassa de les cigonyes.

Prat s poblament d'herbafam en el sector del camp de l'Illa

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
34.37	2	2	3	2	1	3	12	4

- 44d. Salzedes (sobretot de *Salix alba*) de terra baixa i de la muntanya mitjana.

És un bosquet caducifoli de ribera propi de les àrees més afectades per les revingudes: terrenys codolosos o sorrencs trasbalsats per les riades, illetes de sorra del mig de les lleres, riberes molt batudes, etc. En aquest hàbitat el salze blanc (*Salix alba*) és l'espècie dominant, i sovint forma claps dins de boscos de ribera mixts o dominats per altres arbres. En aquest cas de les Deveses sovint les salzedes es troben acompanyades per pollancredes (*Populus nigra*) a vegades amb alguns peus de mida gran

A la zona del projecte les salzedes les trobem a tot l'entorn immediat del riu Ter al llarg gaire be de tot el parc, situant-se a la franja més propera a l'aigua i ocupant una major extensió a les zones situades just darrere de les rescloses (Resclosa de la Pilastra), on el cabal del riu es redueix per les derivacions a séquies, i alhora punts on pot variar bruscament el cabal del riu i la força amb què baixa l'aigua i ocupant una franja més ampla sobre tot en el tram final a l'extrem est a l'entorn de la Sauleda.

Correspon amb l'hàbitat CORINE 44.1412. Salzedes (sobretot de *Salix alba*) de terra baixa i de la muntanya mitjana. Està catalogat com Hàbitat d'Interès Comunitari (HIC) 92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera, amb la categoria de No Prioritari.

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
44.1412	3	1	3	4	1	4	13	3

Salzedes a l'entorn de la Sauleda

44k. Omedes de terra baixa

Correspon a un bosc caducifoli d'oms, en forma de galeria o comunitat lineal estreta. Els boscos d'oms són poc exigents quant a la humitat edàfica, però el seu lloc òptim es troba als fondals humits, rarament inundats, o a les franges més allunyades de l'aigua, als últims indrets on encara és possible gaudir poc o molt de les condicions permanents d'humitat que genera el curs del riu i on el risc de riudes és més petit. Sovint té un estrat arbustiu ben desenvolupat i un d'herbaci força dens, bé que poc divers.

El trobem ocupant Ribes de rius i rieres, més enfora que les alberedes i les salzedes; també fons de vall humits, però només rarament entollats, del clima mediterrani (o medioeuropeu submediterrani) en substrats diversos i sòls amb el nivell freàtic poc profund, si més no una part de l'any.

A la zona de les deveses trobem aquest hàbitat de forma molt puntual i localitzada a l'est del Pas d'en Prat a l'entorn de l'àrea dels Tres pins. En aquesta franja la vegetació es troba força alterada, de manera que a més d'oms (*Ulmus minor*) amb un estat de salut prou bo, hi trobem altres espècies arbòries, algunes, probablement introduïdes per l'actuació humana com acàcies (*Robinia pseudoacacia*), pollancre (*Populus sp*) o plàtans (*Platanus sp*), però també alguns peus arboris d'álber (*Populus alba*) i auró blanc (*Acer campestre*). A l'estrat arbustiu hi trobem espècies pròpies de l'hàbitat d'omeda: esbarzers (*Rubus ulmifolius*), vidalba (*Clematis vitalba*), arç blanc (*Crataegus monogyna*), sanguinyol (*Cornus sanguinea*), heura (*Hedera helix*), així com també hi creixen alguns avellaners (*Corylus avellana*).

Es correspon a l'hàbitat CORINE 44.62. Omedes de terra baixa. Està considerat com Hàbitat d'Interès Comunitari (HIC) 92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera, dins la categorització de No Prioritari.

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
44.62	2	1	3	4	1	2	13	4

- 44f. Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà.

Les vernedes creixen a les riberes dels cursos fluvials, on els vegetals poden gaudir alhora d'aigua en abundància i d'un ambient frescal. Es tracta d'un bosc de ribera frondós i ombrívol format per un estrat arbori dominat típicament pel vern, un d'arbustiu variable i un d'herbaci mesohigròfil força divers. De clima mediterrani marítim, ocupa els marges de rius i rieres de cabal permanent amb substrats diversos, sòls al·luvials amb nivell freàtic alt.

Aquest hàbitat el solem trobar resseguint els marges dels rius i les rieres de cabal permanent com és el cas del Ter, en zones de clima Mediterrani marítim, sobre substrats diversos i sòls al·luvials, amb nivell freàtic alt.

A la zona en estudi ubiquem aquesta comunitat localitzada de manera molt puntual en diversos indrets a l'entorn del Pla dels Socs i de la bassa dels ànecs associada amb la comunitat d'alberedes i també de manera molt localitzada a la zona de la Sauleda i els aiguamolls del Veïnat a l'extrem de llevant de les Deveses.

La vegetació que hi trobem està dominada per verns (*Alnus glutinosa*) amb alguns pollancredes (*Populus nigra*), i àlbers (*Populus alba*) i també presència de peus freixes de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*), i acàcies (*Robinia pseudoacacia*), mentre que el sotabosc està dominant per l'ortiga morta (*Lamium flexuosum*), vidiella (*Clematis vitalba*), avellaners (*Corylus avellana*), esbarzers (*Rubus ulimifolius*), ...

Es correspon amb l'hàbitat CORINE *44.3432+. Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta (*Lamium flexuosum*), de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà. Està catalogat com d'Hàbitat d'Interès Comunitari 91E0 Vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno padion*), dins la categoria de Prioritari.

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
44.62	2	1	3	4	1	2	13	4

- 44j Alberedes (i pollancredes) amb lliri pudent (*Iris foetidissima*), del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals.

Correspon a un bosc caducifoli dominat per àlbers i pollancredes, sovint acompanyats d'oms i freixes (i, més rarament, de verns i salzes). En estat natural, el sotabosc és força dens i molt divers, amb nombroses plantes eurosiberianes. És un hàbitat que trobem prop de les ribes de rius i rieres de clima mediterrani i Principalment sòls al·luvials, permanentment humits, amb un horitzó glei a la base del perfil.

Les espècies dominants a les deveses són els àlbers (*Populus alba*) acompanyat de l'om (*Ulmus minor*), el freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*) i malauradament també de les acàcies (*Robinies pseudoacacia*) a l'estrat arbori, mentre que a l'estat arbustiu hi trobem les romagueres (*Rubus sp*), l'arç blanc (*Crataegus monogyna*), la vidalba (*Clematis vitalba*), el sanguinyol (*Cornus sanguinea*) i l'estrat arbustiu està dominat clarament pel fenàs de bosc (*Brachypodium sylvaticum*), el lliri pudent (*Iris foetidissima*)...

Dins de les deveses trobem aquest hàbitat de forma molt localitzada sobre tot entre el pla dels Socs i l'entorn de la bassa dels ànecs en petites agrupacions amb mota densitat de peus d'àlber joves i els peus grans no són de mida massa gran.

Correspon a l'hàbitat Corine 44.612 i està catalogat com hàbitat d'interès comunitari no prioritari de 92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
44.612	3	2	3	4	2	3	17	4

Albereda que trobem a ponent del pla dels Socs

- *44j. Pollancredes del territori ruscínic i dels Pirineus centrals amb lliri pudent*

Seria un hàbitat molt semblant a l'anterior amb la diferència que l'arbre dominants no són els àlbers sinó els pollancre (*Populus nigra*).

Concretament trobem aquest hàbitat sobre tot en el subsector de ponent en alguns indrets concrets pel darrera de les salzedes i de forma lineal a l'entorn del pas d'en Prat i de l'indret a on la Liémena s'ajunta la riu Ter, mentre que en el subsector de llevant hi trobem la comunitat de pollancredes amb lliri pudent i avellanoses a on hi trobem peus d'avellaner (*Corylus avellana*) en l'estrat arbustiu per sota dels pollancre, i localitzats formant petites agrupacions d'arbres per sota de la bassa de les cigonyes, a continuació del Pla dels Socs resseguint el camí del Pla dels Socs cap a l'est. Fins fa poc també hi havia una petita agrupació de pollancre al mig del pla dels Socs amb peus de mida gran però que darrerament s'han tallat i a dia d'avui estan rebrotant les soques.

- 45c. Alzinars de terra baixa

Són formacions forestals denses i ombrívols, amb un sotabosc divers i sovint important, en què predominen les plantes esclerofil·les. Hi són especialment freqüents les lianes que s'enfilen sobre els arbusts i les alzines cercant la llum directa del sol. L'estrat herbaci és molt dispers, constituït per plantes que aguanten bé la penombra.

L'estrat arbori és format principalment per alzines (*Quercus ilex*), amb un estrat arbusti dens amb llentiscle (*Pistacia lentiscus*), marfull (*Viburnum tinus*), arboç (*Arbutus unedo*), aladern (*Rhamnus alaternus*), d'esbarzers (*Rubus ulmifolius*), heura (*Hedera helix*), aritjol (*Smilax aspera*), etc. A l'estrat herbaci hi trobem lligabosc (*Lonicera implexa*), galzeran (*Rubus ulmifolius*), esparragueres (*Asparagus acutifolius*) o rogeta (*Rubia peregrina*) entre d'altres.

Es correspon amb l'hàbitat CORINE *45.312+. Alzinars de terra baixa, catalanoocitans. Està catalogat com Hàbitats d'Interès Comunitari 9340 Alzinars i carrascars, com a No Prioritari.

Dins la zona del projecte només ocupa una petita taca en un indret proper al Pla dels Socs, a l'extrem nord del mateix en l'entorn de l'àrea de descans de l'Embarcador i a cada costat del camí de la Vora del Ter.

Valoració de l'hàbitat

Hàbitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
45.312	3	1	1	4	2	2	13	1

Pinedes de pi pinyer (Pinus pinea) sovint amb sotabosc de brolles o bosquines acidòfiles de la terra baixa catalana

Aquest hàbitat es localitza en una petita àrea situada després de la vegetació de ribera en els prats i pradells que hi ha en el tram anterior a l'autopista (sector est). En general són peus de pi pinyer dispersos en la zona dels prats i en algun tram més petit ja amb una estructura més densa de pineda.

És una comunitat que ocupa indrets molt diversos però sobre tot als vessants solells de clima mediterrani en terrenys silícics i especialment sòls sorrencs.

Són peus de mida variable, fins i tot en trobem alguns de mida gran amb un sotabosc, en la zona de pradells bastant pobres i en la pineda hi podem trobar algun peu jove d'alzina (*Quercus ilex*) amb bruc boal (*Erica arborea*), i diverses espècies d'estepa (*Cistus salvifolius* i *Cistus monspeliensis*) i també l'esbarzer (*Ulmus ulmifolius*) entre altres.

Pineda de pi pinyer

Es correspon amb l'hàbitat CORINE **42.8315**. Pinedes de pi pinyer (*Pinus pinea*) sovint amb sotabosc de brolles o bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana. Està catalogat com d'Hàbitat d'Interès Comunitari 9540 Pinedes mediterrànies dins la categoria de No Prioritari.

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
42.8315	2	1	3	3	2	3	14	1

- 44 I. Freixenedes de *Fraxinus angustifolia* de terra baixa.

Són boscos de galeria, generalment no gaire amples. A l'estrat superior, hi domina el freixe de fulla petita, sovint acompanyat d'oms, àlbers, etc.; els estrats arbustiu i herbaci són força desenvolupats. Aquestes freixenedes presenten una composició prou diversa, segons el territori i les característiques físiques dels terrenys on es fan.

És un hàbitat que trobem a la terra baixa ocupant sobre tot marges de rius i rieres com és en aquest cas el riu Ter i en sòls de nivell freàtic poc profund.

L'estrat herbaci està dominat clarament pel freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*), en el cas de les deveses acompanyat per l'om (*Ulmus minor*) i les acàcies (*Robinia pseudoacacia*) amb algun peu d'àlber (*Populus alba*) dispers, mentre que l'estrat arbustiu està ocupat sobre tot per l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*) i al mig hi apareix la vidalba (*Clematis vitalba*) i l'heura (*Hedera helix*) que tant la podem trobar enfilant-se al troc dels arbres com estesa per terra.

A la zona de les Deveses trobem aquest hàbitat localitzat sobre tot i amb una bona extensió en el sector de ponent pel darrera de les pollancredes i salzedes i per sobre del camí del Pas d'en Prat entre aquest i l'entorn de la gorga d'en Rossell, però amb una certa regressió ja que les acàcies, com espècie colonitzadora el va desplaçant i cada vegada hi són més presents.

Es correspon amb l'hàbitat CORINE *44.637+ de Freixenedes de *Fraxinus angustifolia* de terra baixa. Està catalogat com Hàbitats d'Interès Comunitari 92A0 d'alberedes, salzedes i altres boscos de ribera catalogat com a No Prioritari.

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
44.637	3	1	3	4	2	1	14	3

- *Canyissars i formacions anàlogues*

Són formacions herbàcies molt denses dominades per canyissos, d'una alçaria que pot anar des d'1,5 fins a 3 m. Les integren principalment helòfits (plantes que arrelen sota l'aigua) rizomatosos, adaptats a la submersió més o menys perllongada de l'aparell radicular i la base de les tiges. La riquesa florística és molt diversa en funció de les característiques fisicoquímiques de l'aigua, de la fluctuació del nivell d'aquesta i de l'àrea biogeogràfica on apareix aquest hàbitat.

Aquesta comunitat la solem trobar a les vores de les llacunes, estanys, embassaments, etc., d'aigües quietes, i ribes de cursos fluvials de corrent lent, però en sòls temporal o permanentment inundats per aigua dolça.

A l'entorn de les deveses localitzem aquest hàbitat a l'entorn de les basses temporals o permanents com són l'indret que és coneix com els aiguamolls del veïnat a l'extrem sud-est de l'àmbit en estudi i també a l'entorn de la bassa d'en Peixet per exemple.

Les espècies presents en aquesta comunitat són el canyís (*Phragmites australis*) com a clarament dominant, acompanyat per la jonca d'estany (*Scirpus lacustris*) i la balca de fulla estreta (*Typha angustifolia*).

Correspon a l'hàbitat Corine 53.111 o canyissars sempre inundats i no correspon a cap hàbitat d'interès comunitari.

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
53.111	1	1	2	4	1	1	10	3

- *53d Canyars de vores d'aigua.*

El canyar és una comunitat alta (3-4 m.), densa i sovint molt pobre en espècies, dominada per la canya (*Arundo donax*), una gran herba d'origen asiàtic portada d'antic i íntimament lligada a la cultura hortolana, que l'empra com a tutor dels cultius enfiladissos. A les canyes s'entortolliguen algunes plantes enfiladisses com la corretjola gran (*Calystegia sepium*) o la corretjola borda (*Cynanchum acutum*) i també hi trobem algunes plantes nitròfiles com l'esbarzer (*Rubus ulmifolia*) que arriba a ocupar superfícies prou importants. És un hàbitat que trobem en vores de les séquies, canals i cursos fluvials, marges de torrents, marges de conreus, i camins..sovint en sòls argilosos, profunds i un xic humits

El trobem, dins la zona del projecte, sobre tot en els marges i petits espais que queden sense conrear entre les diverses parcel·les i si les terres veïnes deixen de ser conreades aleshores s'hi expandeix ràpidament. Es pot donar el cas que el ràpid creixement de la canya pugui ofegar i desplaçar altres espècies pròpies de l'indret.

A l'entorn de les deveses, per les característiques de l'indret i al no ser un espai conreat o treballat, és un hàbitat que poc a poc va ocupant més superfície, però la seva eliminació no és fàcil pel seu sistema de reproducció per rizomes. No ocupa grans extensions però més o menys és present en bona part de la zona d'estudi, sobre tot en la franja oest més propera a l'autopista i a la riera de la Massana, però també en altres indrets aïllats, mentre que en el subsector est trobem les canyes tant a l'extrem sud de la Sauleda com també a l'entorn de l'àrea de descans de la bassa dels ànecs com també en sectors perimetrals del pla dels Socs.

Correspon a l'hàbitat Corine 53.62 de canyars d'*Arundo donax* de vores d'aigua i no està considerat com un hàbitat d'interès comunitari ja que el seu interès botànic és baix.

Canyar present en el subsector oest a l'entorn del camí del Pas d'en Prat

Valoració de l'hàbitat

Habitat	Riquesa florística	Raresa florística	Implantació territorial	Grau de maduresa	Valor biogeogràfic	Extensió territorial	Interès conservació	Grau amenaça
53.62	1	1	2	1	2	1	8	1

Vegetació vores de camins i parcel·les recuperades:

L'activitat humana ha condicionat totalment la vegetació actual en la zona de les hortes, on domina la vegetació tipus Rudero-Secalieta. Als guarets i parcel·les abandonades, en no regar-se, s'hi estableixen plantes pròpies de l'aliança *Diplotaxion*, dominat pels cap blancs (*Diplotaxis eruroides*), les corretjoles (*Convolvulus arvensis*), les calcides (*Cirsium arvense*), el boixac de camp (*Calendula arvensis*), la canyota (*Sorghum halepense*), la bossa de pastor (*Capsella bursapastoris*), la lleteresa (*Euphorbia segetalis*) i també quiquiriquies (*Papaver sp. pl.*), pensaments (*Viola tricolor* subsp. *arvensis*), veces (*Vicia sp. pl.*), ... i altres plantes adaptades als cicles dels conreus.

Els retalls en desús de zones més deprimides i humides són ocupats per herbes de l'aliança *Panico-Setarion*, dominats per les veròniques (*Veronica persica*), els lletsons (*Sonchus arvensis*), els amarants (*Amaranthus blitoides*) el cerreig (*Echinochloa crus-galli*), la panissola (*Setaria viridis*), la lleteresa (*Euphorbia nutans*), entre moltes altres herbes.

En llocs molt remenats i rics en nitrogen, ja siguin vores de camins molt fressats, o sòls descoberts fruit d'enderrocs, s'hi estableixen comunitats dominades pels blets blancs (*Chenopodium album*), el morró (*Stellaria media*) i la malva (*Malva sylvestris*) entre altres.

En general els marges dels camins hi trobem plantes de l'aliança *Hordeion leporini*, on hi abunda el margall (*Hordeum murinum* subsp. *leporinum*), el card *Carduus pycnocephalus*, la borraja (*Borago officinalis*), l'erisim (*Sisymbrium officinale*), el cebollí (*Asphodelus fistulosus*), la malva (*Malva sylvestris*), la fumària de flor petita (*Fumaria parviflora*), la lleteresa (*Euphorbia helioscopia*), el boixac de camp (*Calendula arvensis*) però també la bardissa (*Rubus- Coriarietum*).

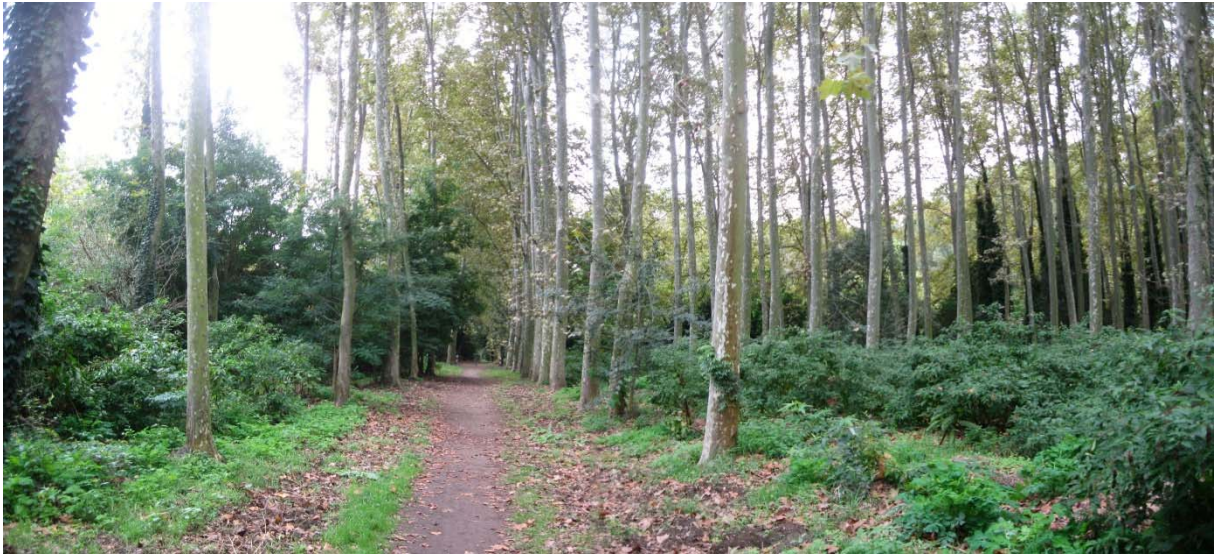
Marge del camí dominat pel blet blanc

Fora dels límits de la zona en estudi i que correspon majoritàriament a les parcel·les privades que es trobem al sud dels terrenys públics hi trobem la Vegetació pròpia de les Deveses i que es pot associar a la comunitat de:

- 83g. Plantacions de pollancre (*Populus spp.*), plàtans (*Platanus orientalis*) i altres planifolis de sòls humits.

Aquest hàbitat es correspon a arbredes caducifòlies dominades per diverses espècies i conreus del gènere *Populus* o per plàtans, amb els peus típicament disposats equidistants o, més rarament, només arrellanats. El sotabosc és predominantment lianoide i herbaci, a vegades dens, però de composició molt variable, depenent de la humitat del terreny i del tipus i la periodicitat dels tractaments agrícoles. Ocupen extensions notables en tot el sector centre-sud del Parc i és, en general, la vegetació dominant.

És un hàbitat propi del clima mediterrani (o medioeuropeu) i de sòls generalment al·luvials, lleugers i amb la capa freàtica prou alta. Aquestes plantacions tenen un torn de tallada d'entre quinze i vint-i-cinc anys. La tala i l'extracció de la fusta comporten una profunda alteració d'un sotabosc molt divers, on solen ser-hi presents espècies ruderals i higròfiles, com l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*), la vidalba (*Clematis vitalba*), el fenàs (*Brachypodium phoenicoiedes*), ...

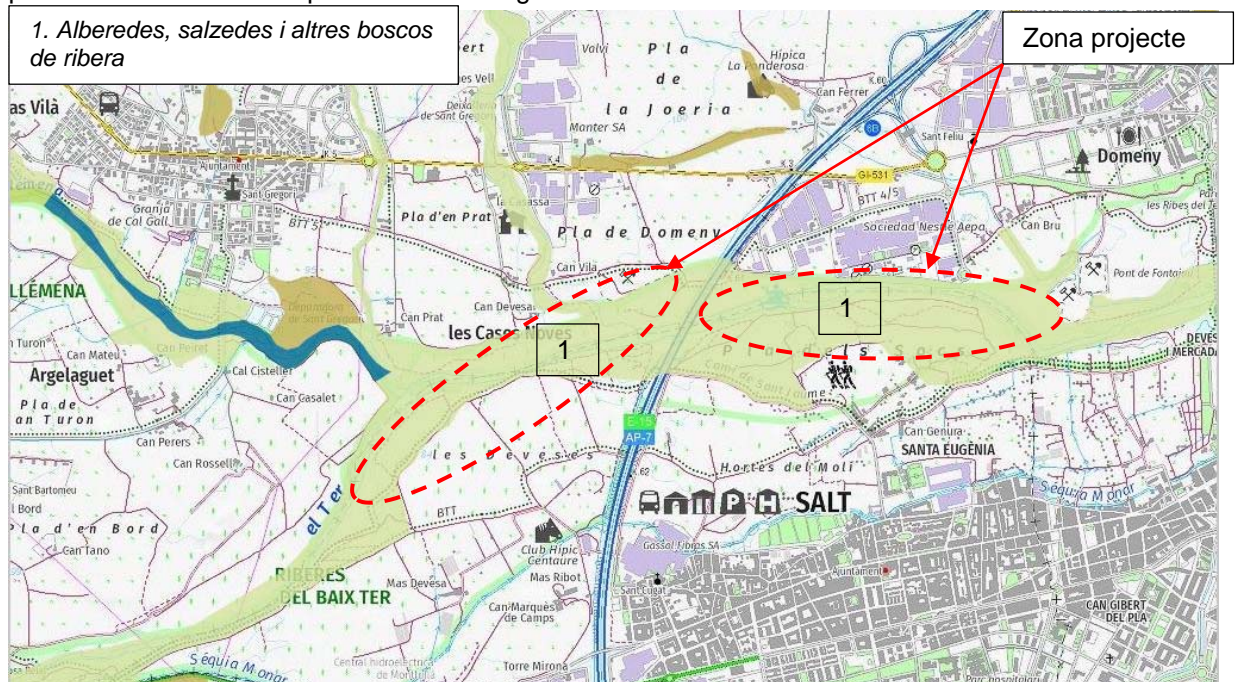

Plantacions de plàtans ben alineats en la zona de l'entorn del torrent de la Maçana

No es pot definir cap comunitat concreta ja que els treballs, especialment les llaurades, ho dificulten, hi és abundant la sarrissa (*Arum italicum*), l'ortiga gran (*Urtica dioica*), la gatassa (*Ranunculus ficaria*), les cues de cavall (*Equisetum sp. pl*) i els esbarzers (*Rubus ulmifolius*) juntament amb una gran varietat d'altres herbes i plançons d'espècies de ribera.

Quan són abandonades, o es deixen sense treballar l'estrat herbaci es deriva cap el propi del bosc de ribera del paratge, on hi trobem la consolda (*Symphytum tuberosum*), ortiga morta (*Lamium flexuosum*), violeta (*Viola sylvestris*), *Carex pendula*, però destaca sobre tot el saüc (*Sambucus nigra*), freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*),... tot i que hi són presents espècies introduïdes com la robínia (*Robinia pseudoacacia*), la troana (*Ligustrum lucidum*) o l'ailant (*Ailanthus altissima*).

Correspon a l'hàbitat Corine 83.3251 o Plantacions de plàtans (*Platanus orientalis*) i altres arbres planifolis de sòls humits que no està catalogat com a Prioritari.

Habitats d'interès comunitari presents a l'entorn de la zona del projecte (font Hipermapa)

3.9. Fauna

La fauna constitueix un dels grups més importants per valorar la qualitat d'un espai concret pel fet d'incloure espècies indicadores de la salut d'un ecosistema. Les espècies de fauna presents dins l'àrea d'estudi, es troben plenament adaptada al paisatge agrícola resultant de la intensa activitat humana, però molt condicionada per la proximitat al riu Ter. L'home al llarg dels segles ha anat canviant la fisonomia paisatgística de les Deveses i el seu entorn, fent aparèixer i modificant nous ambients fins aleshores inexistents. Així doncs, a l'entorn de les Deveses hi trobem l'hàbitat agrícola com a dominant, si bé cal ressaltar altres ambients menys influenciats per la presència antròpica, com els hàbitats de ribera o de zones humides i també els forestals menys importants en aquest. Les espècies de fauna presents dins l'àrea d'estudi, es troben plenament adaptada al paisatge agrícola i de ribera, però condicionat per la intensa activitat humana de tot aquest entorn, l'alta freqüentació i la proximitat al poble de Salt. L'home al llarg dels segles ha anat canviant la fisonomia paisatgística de les deveses, fent aparèixer i modificant nous ambients fins aleshores inexistents.

Malgrat la dominància de l'hàbitat agrícola, al parc de les Deveses i sobre tot en els espais públics situats entre les deveses i el riu Ter, hi ha un gran diversitat d'ambients que conformen un excel·lent paisatge en mosaic. La combinació de camps de conreu, zones d'horta, plantacions d'arbres de ribera, els prats, espais oberts, petites zones de bosc, vegetació de ribera, petits aiguamolls i sobre tot la franja a l'entorn del riu dona lloc a la presència d'una fauna molt interessant i d'una gran diversitat.

Tot seguit es farà una breu descripció dels principals grups taxonòmics presents en el parc de les Deveses i més concretament en els terrenys públics de les mateixes

1/ *Invertebrats d'interès especial*

Els invertebrats són el grup més abundant i nombrós en nombre d'espècies a l'àrea d'estudi, tot i això, la majoria d'aquests tàxons han estat poc estudiats i coneguts. En el grup dels mol·luscs, es destaquem diverses espècies de cargols i llimacs pròpies d'entorns agrícoles oberts i humits.

Com espècies més significatives, dins el grup dels insectes destacar primerament els odonats que per la proximitat al Ter hi trobem una gran diversitat d'espècies, si bé ressaltem la presència de dues libèl·lules citades en localitats properes de l'Aiguabarreig del Ter: *Oxygastra curtisii* i *Coenagrion mercuriale*, espècie inclosa a l'annex II de la Directiva hàbitats (92/43/CEE). En els lepidòpters es destaca la presència de *Euphydryas aurinia*, espècie també inclosa a l'annex II de la Directiva hàbitats (92/43/CEE).

Destacar que s'han citat dues espècies de coleòpters (escarabats) inclosos a l'annex II de la Directiva hàbitats (92/43/CEE): el banyarriquer del roure (*Cerambyx cerdo*) i l'escanyapolls (*Lucanus cervus*), ambdues espècies són xilòfags que s'alimenten de fusta i vinculats en aquest cas als alzinars presents.

Peixos

Si bé són importants dins de la conca del riu Ter, la manca de cursos fluvials i d'espais permanentment inundats a la zona d'estudi fa que aquest grup de vertebrats, a dia d'avui no hi siguin presents.

Amfibis

La comunitat d'amfibis de l'àrea d'estudi presenta una diversitat d'espècies notable, hi són presents totes les espècies pròpies dels ambients de la terra baixa. Els amfibis estan clarament associats als cursos fluvials i cal ressaltar la importància d'aquests ambients per aquest grup de vertebrats que necessita punts d'aigua per reproduir-se. L'absència de depredadors potencials en aquests ambients, implica l'establiment d'importants poblacions. La combinació de cursos d'aigües permanents com el riu Ter o la riera de Maçanes i d'aigües temporànies afavoreixen la presència d'un grup més divers d'espècies, doncs trobem espècies d'aigües estanyades i espècies d'aigües corrents. La seva presència es fa molt més evident durant la primavera, sobretot els dies de pluja, de l'abril fins al maig quan abunden els capgrossos o amfibis en els seus primers estadis.

Es destaquen dues espècies d'anurs escasses a la comarca, d'una banda el gripau d'esperons (*Pelobates cultripes*), espècie que depèn d'ambient sorrencs per enterrar-se durant els períodes de refugi i la granoteta de punts (*Pelodytes punctatus*), que necessita basses amb vegetació per reproduir-s'hi. Així mateix, també són importants les poblacions de gripau comú (*Bufo bufo*) i de gripau corredor (*Bufo calamita*), ambdues espècies amb poblacions molt abundants d'individus, que utilitzen els ambients permanents i temporals que es creen al llindar dels cursos fluvials. Una altra espècie, abundant a la zona és el tòtil (*Alytes obstetricans*).

Pel que fa als urodels (amfibis amb cua), són més escassos a l'àrea d'estudi, però s'hi localitzen espècies tant interessants com la salamandra (*Salamandra salamandra*), el tritó palmat (*Lissotriton helveticus*) i probablement el tritó verd (*Triturus marmoratus*). La salamandra necessita aigües lliures de contaminants i ben oxigenades on dipositar les seves larves, així les basses properes al curs principal del riu en són bons indrets per a la seva reproducció, mentre que els adults viuen en zones boscoses i humides adjacents al curs del riu.

Rèptils

Els rèptils tenen una major independència del medi aquàtic que els amfibis, de manera que en general els trobarem en indrets més allunyats dels cursos d'aigua, però al mateix temps lligats a aquests. Solen ser espècies ben adaptades als espais oberts: marges dels camps, antics codolars, prats secs de llistonars, etc.

Dins el medi aquàtic, ressaltem la tortuga de rierol (*Mauremys leprosa*), espècie amenaçada inclosa en l'annex I de la Directiva hàbitats (92/43/CEE), el qual recull les espècies per les que cal designar zones especials de conservació. Una altra espècie de queloni present és la tortuga d'orelles vermelles (*Trachemys scripta* subsp. *elegans*), espècie americana que ha arribat a través d'alliberaments d'exemplars que particulars tenien com a mascotes. Es tracta d'una espècie més gran que la tortuga de rierol, de creixement més ràpid i una dieta més variada i que arriba a desplaçar les espècies autòctones. Per últim en aquests ambients destaquem les dues serps d'aigua presents a la zona, la serp d'aigua (*Natrix maura*) i la serp de collar (*Natrix natrix*), la segona molt més abundant a la zona.

En els ambients més secs, destaquem el llargardaix ocel-lat (*Lacerta lepida*), la sargantana ibèrica (*Podarcis hispanica*) i la sargantana cuallarga (*Psammmodromus algirus*), espècies típiques de zones obertes amb una escassa cobertura arbustiva com són els prats secs de llistonar que s'han format als codolars i sorral dipositats per les avingudes del riu.

Aus

La comunitat d'aus es troba molt ben representada a l'àrea del projecte, i després dels invertebrats és el grup de fauna vertebrada més divers i abundant. La diversitat d'espècies depèn del sector que es tracti, a grans trets cal diferenciar, doncs els ambients aquàtics (riu, aiguamolls, séquies i recs), els forestals (bosc i deveses), els prats secs de llistonars i brolles. La gran mobilitat de les aus les converteix en un grup menys vulnerable a l'aïllament a què es troben sotmeses altres espècies i això es reflecteix també en una major diversitat.

Per ordre d'importància, ressaltem les espècies incloses a l'annex I de la Directiva aus (79/409/CEE), les quals han de ser objecte de mesures de conservació i en especial dels seus hàbitats. En primer lloc, ressaltem les espècies reproductores, com és el cas del blauet (*Alcedo atthis*) que és una espècie resident que aprofita els marges de la llera del riu per construir-hi els nius, és una espècie ictiòfaga que depèn de la qualitat dels cursos d'aigua.

Hi trobem espècies que s'hi troben de pas o bé nidifiquen en localitats properes com són l'àliga marcenca (*Circaetus gallicus*), l'arpella vulgar (*Circus aeruginosus*), el milà negre (*Milvus migrans*), l'aligot vesper (*Pernis aviporus*), el falcó pelegrí (*Falco peregrinus*), l'agró roig (*Ardea purpurea*), l'agró blanc (*Egretta alba*), el martinete menut (*Ixobrychus minutus*) i el martinete de nit (*Nycticorax nycticorax*). Entre les aus que utilitzen l'àrea d'estudi per passar-hi l'hivern destaquen el corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*) i el martinete blanc (*Egretta garzetta*).

De les espècies presents a l'entorn de les deveses n'hi ha en regressió, un cas clar és el de la xibeca (*Tito alba*), la qual hi havia criat en algunes de les construccions properes i que actualment no ho fa i només hi arriben alguns individus puntualment. La tendència regressiva d'aquesta espècie aparentment és semblant a tot Catalunya i les causes del declivi són diverses (pressió de l'home, disminució de les fonts d'alimentació, menys puts de nidificació...).

Hi són presents també un seguit d'espècies incloses a l'Annex 1 de la Directiva aus (Directiva 79/409), les quals han de ser objecte de mesures de conservació especial del seu hàbitat, són l'àliga marcenca, l'arpella, el milà negre, l'aligot vesper, l'àliga pescadora, l'enganyapastors, el torlit, la valona, el camesllargues, l'agró roig, el bitó, l'agró blanc, el martinete blanc, el martinete menut, el martinete de nit, la cigonya blanca, el blauet, el duc, el falcó pelegrí, el flamenc, la grua, el cotoliu i la tallareta cuallarga.

Hi ha a més algunes espècies introduïdes, escapades o alliberades deliberadament quan algú es cansa de la seva funció de mascota, algunes, com el periquito o el lori arc iris de cap blau no s'hi reproduïxen, simplement mantenen alguns individus durant el període estival i solen desaparèixer en hiverns freds. D'altres com la cotorra de Kramer o la cotorreta argentina han criat puntualment, però no de forma regular.

Altres espècies destacables presents en aquest entorn del Ter serien l'ànec collverd (*Anas platyrhynchos*), l'esplugabous (*Bubulcus ibis*), el martinete blanc (*Egretta garzetta*), la polla d'aigua (*Gallinula chloropus*), el cucut (*Cuculus canorus*), l'abellerol (*Merops apiaster*), el picot garser petit (*Dendrocopos minor*), l'oreneta de ribera (*Riparia riparia*), el roquerol (*Ptyonoprogne ptyonoprogne*), la cuereta torrentera (*Motacilla cinerea*), la merla d'aigua (*Cinclus cinclus*) com a més destacables així com altres espècies d'ocells més habituals com la cadenera, el lluer, el tudó, la merla, el gaig i moltes més

Mamífers

La diversitat de mamífers a l'àrea afectada del projecte és notòria, si bé hi manquen els grans herbívors. Dins l'hàbitat fluvial destaquem la llúdriga (*Lutra lutra*), que es va extingir a mitjans del segle XX, però que ha recolonitzat la zona a partir dels exemplars alliberats pel Projecte Llúdriga a la Conca del Fluvià i la Muga. En l'actualitat, el tram del riu de l'entorn de les deveses és una zona molt important per la reproducció de l'espècie i s'hi observen rastres de forma habitual. D'altra banda en el curs fluvial, cal remarcar la presència d'una altra espècie invasora, el visó americà (*Mustela vison*), espècie que darrerament s'ha expandit provocant greus danys a la resta de fauna autòctona. Es creu que l'aparició del visó americà a la zona va coincidir amb l'extinció del turó (*Mustela putorius*) cap a finals dels anys 90.

Dins el grup dels carnívors es coneix la presència del teixó (*Meles meles*), la geneta (*Genetta genetta*) i la guineu (*Vulpes vulpes*). A les zones més agrícoles hi predominen els micromamífers com el talp (*Talpa europaea*), el talpó muntanyenc (*Microtus agrestis*), el ratolí de bosc (*Apodemus sylvaticus*) o el ratolí (*Mus musculus*) entre molts d'altres; i les típiques espècies com el conill (*Oryctolagus cuniculus*), l'erició (*Erinaceus europaeus*) i l'esquirol (*Sciurus vulgaris*). Per altra banda, la conservació de la majoria dels rosegadors és poc apreciada, malgrat existeixen espècies poc nombroses que ajuden a mantenir la diversitat de la nostra fauna. Els rosegadors són importants com a font d'aliment d'aus i altres depredadors que trobem a la zona, principalment és interessant la seva presència per a la conservació d'aus rapinyaires.

Pel que fa als quiròpters disposem de molt poca informació, i es fa difícil poder saber les espècies presents i l'estat de les seves poblacions.

Finalment, cal remarcar que a les petites masses forestals, així com els boscos de ribera s'hi observen amb facilitat rastres de senglar (*Sus scrofa*) i cada dia és més habitual en tot aquest entorn de les deveses.

Tot aquest entorn no està inclòs dins les àrees incloses en el pla de conservació de la llúdriga, ni tampoc està inclosa en cap àrea d'interès faunístic o florístic, però sí està inclosa en les zones de protecció per a l'avifauna.

En general correspon a una fauna molt diversa, molt interessant per les espècies presents tot i que l'increment de la freqüentació, està comportant una davallada tant per la quantitat de fauna present com també en la diversitat de les espècies que hi podem trobar.

Un dels ecosistemes present a l'interior de la zona en estudi més interessant són les basses temporals o zones humides que les localitzem a l'extrem est del sector al sud del camp de l'Illa i en l'entorn de la Sauleda i que ocupen una extensió a l'entorn de 10 Ha i amb regim d'inundació temporal eixugant-se des de finals de primavera i durant tot l'estiu. Són un dels ecosistemes més rics en biodiversitat del planeta on la seva fragilitat els fa especialment vulnerables i, és per això que també es troben entre els ecosistemes més amenaçats del món. Aquestes basses són punts molt interessants per la biodiversitat sobre tot relacionada amb els amfibis, sobre tot com a zones de posta i reproducció, i també per determinats grups d'invertebrats i plantes aquàtiques, a més de tenir una funció interessant per a la connectivitat entre habitats d'aigua dolça.

3.10. Connectivitat ecològica

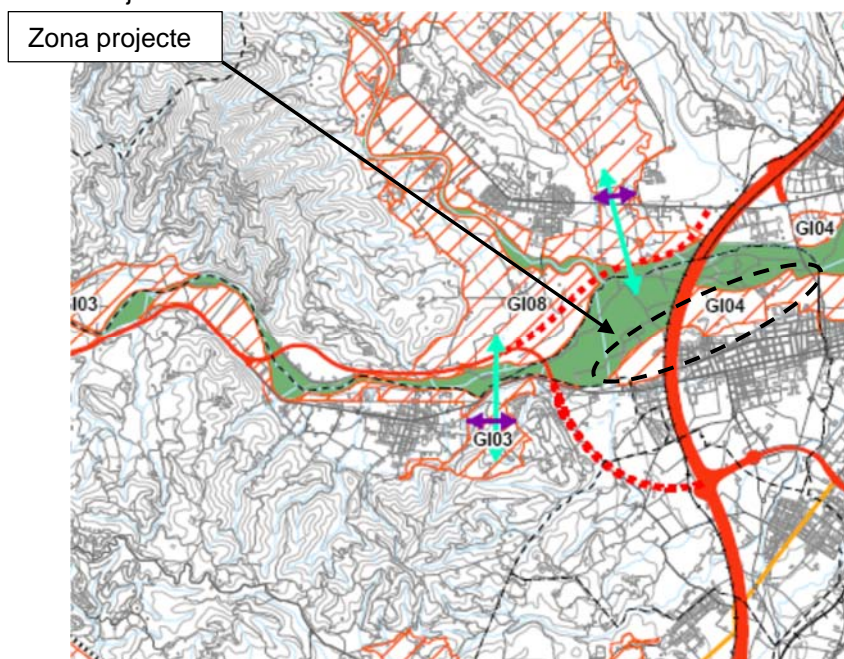
La connectivitat ecològica és la qualitat del medi natural que permet el moviment i la dispersió dels organismes que hi viuen. Es dona en sectors relativament amplis del territori amb unes característiques morfològiques i una estructura que afavoreixen el moviment d'un ampli ventall d'espècies. Els àmbits fluvials són indrets d'interès estratègic per a la conservació de la connectivitat ecològica. Concentren una gran diversitat biològica, amb la presència d'hàbitats i espècies d'alt interès, i canalitzen els moviments de molts animals que utilitzen els rius i les seves lleres com a zones segures de desplaçament a través del paisatge, i en les quals troben refugi i aliment.

S'ha de diferenciar entre tres tipus de connectors:

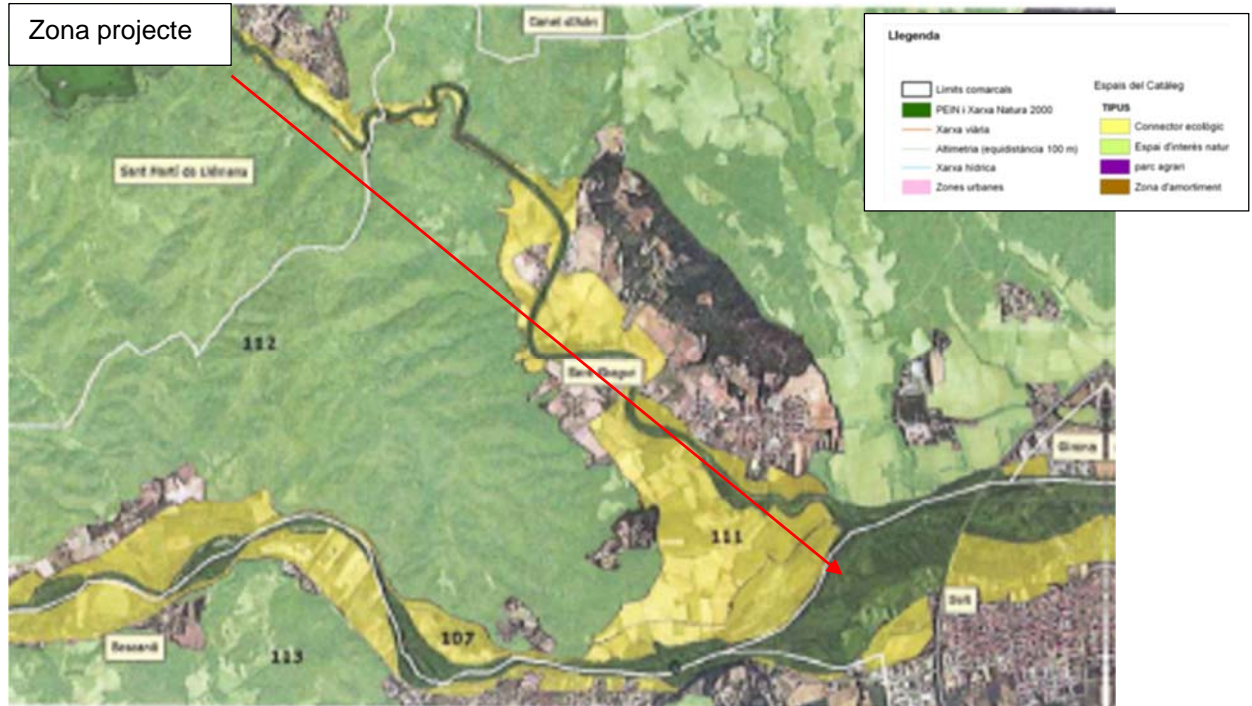
- Els eixos principals territorials de connexió: aquells d'escala territorial vertebradors de tota la xarxa de connectivitat de l'àmbit comarcal.
- Els eixos territorials secundaris són els que actuen com a element articulador de tota la xarxa, complementant o interconnectant els grans eixos definits anteriorment.
- Els connectors fluvials que resulten d'especial importància en aquells punts on la dinàmica urbanitzadora dificulta l'establiment d'eixos de connexió territorial.

Els cursos fluvials juguen un paper primordial en el manteniment de la connectivitat ecològica. La importància de les conques fluvials en aquest àmbit, propicia que els cursos fluvials esdevinguin els principals connectors ecològics en aquest àmbit. No obstant, s'ha d'apuntar que alguns d'aquests cursos es troben amenaçats per la pressió antròpica i també pels obstacles que al llarg dels anys l'home ha construït dins la llera dels rius (rescloses, encluses.).

Segons el Pla territorial Parcial de les Comarques de Girona, el riu Ter està catalogat com un molt important connector fluvial (connector fluvial 3) i correspon al tram del riu que va entre el límit de la Selva i Bescanó i que per part de l'ACA ha estat inclòs dins el llistat de masses d'aigua prioritàries a impulsar per a millores de la connectivitat fluvial. Entre les principals amenaces referents a la pèrdua de connectivitat que presenta seria la proximitat a diverses activitats extractives, o els usos urbans que hi trobem a l'entorn de Bescanó i també les rescloses o encluses que hi trobem com seria el cas de la resclosa de la Pilastra just abans de les Deveses.

El Catàleg d'Espais d'Interès Natural i Paisatgístic de les comarques Gironines publicat per a la Diputació de Girona, destaca com entorn interessant per la seva connectivitat ecològica els Plans al·luvials del tram mig del riu Ter (codi 107) i on està inclòs el tram del riu Ter que es troba a l'entorn de la zona de les Deveses. És un espai, que tot i presentar amplis trams degradats i alterats conserva indrets de gran interès per a la biodiversitat i sobre tot destaca l'important paper com a connector ecològic en tot aquest tram del riu.

Aquest tram del riu Ter, concretament en el tram entre el límit amb la Selva i Bescanó està inclòs en el mapa de masses d'aigua prioritàries a impulsar millores de la connectivitat fluvial per l'Agència Catalana de l'Aigua.

Cal esmentar que el Ter és un connector en sentit oest-est, però per les seves dimensions el Ter és una dificultat pel que fa a la connexió nord-sud i que només es pot creuar en determinats punts on porta poca aigua com és el cas de la Pilastra i més ara des que es va construir l'escala de peixos per a remuntar la resclosa.

Destacar que en el tram previ al curs del riu Ter a les Deveses i que correspon al sector de la Pilastra hi ha diversos obstacles dins la llera del riu com alguns ressalts o petites rescloses, presenta una problemàtica per a facilitar la mobilitat dels peixos i la possibilitat que puguin remuntar riu amunt amb presència d'alguns ressalts que s'hi han incorporat per a poder facilitar la practica del caiac, per aquesta raó s'han construït les escales de peixos per facilitar la mobilitat.

Si fem referència a la mobilitat a través de la llera dreta del riu i que fa referència a tot l'entorn de les deveses, és bona sobre tot per la presència del bosc de ribera resseguint la llera del riu fet que ajuda que la fauna es pugui desplaçar sense estar massa exposada a les visuals i també les zones de prats oberts facilita aquest desplaçament de la fauna terrestre, sobre tot en sentit longitudinal i seguint el curs del riu.

Destacar també que la connexió amb la riera Llémena a la part central de les deveses és un valor molt important per la connectivitat des de les serres de Finestres i de Tudela o la muntanya de Sant Grau fins els plans de Girona i amb continuïtat cap a l'Empordà.

Dins del Parc de les Deveses no hi ha grans infraestructures que limitin la connectivitat ecològica a excepció de l'autopista AP-7 que creua el sector de sud a nord podria ser una barrera significativa pel desplaçament de la fauna terrestre, però té una permeabilitat correcta pel que fa a diversos passos de fauna (i de persones) i que no impedeix el moviment de la fauna terrestre al llarg del parc. Ja el seu moment es van construir diversos passos de fauna per facilitar el creuament d'aquesta gran infraestructura com seria el pas inferior sota l'autopista a l'entorn del camí del Mig i per sota el gran viaducte que creua el riu Ter en el sector de la Massana.

La no presència de carreteres i de vies per a desplaçaments de vehicles en bona part del Parc de les Deveses i totalment limitada a l'espai públic de les mateixes és un valor molt important per facilitar el desplaçament de la fauna i reduir i minimitzar el risc d'atropellaments de la fauna terrestre.

Tampoc hi ha zones urbanes importants ni concentració d'activitat industrial que poden limitar el moviment de la fauna o allunyar-la, però si destaca una significativa freqüentació de persones i bicicletes dins el Parc, tot i que afortunadament s'allunya de les zones més interessants per la fauna a com és l'entorn del riu (àrea inclosa dins de la Xarxa Natura 2.000).

Un altre valor positiu en front a la mobilitat és que en tota la franja del projecte és que no hi ha tancament perimetral de delimitació de les finques, fet molt favorable per facilitar i no limitar el desplaçament de la fauna. Tot i així en algunes de les parcel·les privades situades al sud de la zona en estudi, tant àrees d'hort (principalment) com també algunes plantacions forestals sí que hi ha tanques perimetrals de delimitació de les finques, algunes d'elles molt opaques que limiten els desplaçaments, però també en trobem d'altres envoltades de tanques cinegètiques amb més possibilitat de ser creuades sobre tot per la fauna terrestre petita.

Viaducte de l'autopista AP-7 per creuar el riu Ter a l'entorn de les Deveses.

3.11. Paisatge.

Segons el "Catàleg de Paisatge de les Comarques Gironines", tot aquest entorn del Ter entre el pobles de Bescanó i Salt s'engloba dins la unitat U-16 del Pla de Girona i que es podria definir com una plana situada a l'extrem septentrional de la depressió Prelitoral que s'obre entre les Gavarres i les Guilleries i delimitada pel nord pel riu Ter.

Correspon a un paisatge rural caracteritzat per un mosaic agroforestal de conreus herbacis i clapes de bosc mixt de pins, alzines, suros i roures, i articulat al voltant d'un conjunt de masies que estructura el territori, però destacant la presència d'espais naturals protegits de gran valor ecològic i paisatgístic, com les ribes del Ter o la vall de Sant Daniel.

És un paisatge amb una dinàmica molt condicionada per les dimensions de l'àrea urbana de Girona on s'inclou també el nucli urbà de Salt, però al mateix temps destaca la presència de grans infraestructures que creuen el territori com és l'autopista AP-7 que trobem creuant el sector de les deveses i altres com la carretera N-2, l'Eix Transversal, l'aeroport... que fragmenten i transformen el paisatge del sector sud del Pla de Girona.

La zona del projecte es caracteritza per discórrer per la vall del riu Ter en el seu curs mitjà-baix poc abans del seu pas per la ciutat de Girona i que discorre per les planes al·luvials Bescanó, Sant Gregori i Salt on hi trobem que la vall del Ter que s'obre pas entre la muntanya de Sant Grau pel nord i la serralada dels Gambals pel sud. Aquest paisatge de les lleres del Ter ha estat fortament explotat per l'home des de fa molt temps i per tant ha perdut bona part de les seves característiques naturals, tot i que l'entorn de les deveses, des de fa anys, s'està treballant per a conservar i potenciar el seus valors naturals i regular la seva correcta explotació tant en el sector de propietat privada i sobre tot en els espais públics com és l'objectiu del present treball.

Històricament bona part de la vall del riu Ter ha tingut, des de fa molts anys, un gran desenvolupament agrícola aprofitant la qualitat agronòmica dels sòls presents. Aquest aprofitament de l'entorn del riu per al conreu es fa palès per les nombroses preses i rescloses que trobem en aquest tram del Ter, així com séquies i canals que recorren aquesta plana agrícola i que actualment encara són molt utilitzats. La presència o proximitat al riu Ter i la seva plana al·luvial ha facilitat la presència de plantacions forestals (pollancre i plàtans) formant un corredor verd a l'entorn del riu que ha transformat significativament el paisatge.

A dia d'avui, tot aquest entorn altament transformat per les activitats tradicionals i actuals a l'entorn del riu Ter està en un procés de recuperació destacable sobre tot per l'interès social que recomana la seva conservació, recuperació o com a mínim evitar una degradació progressiva com es venia donant. Tot i així el paisatge està canviant i n'és un clar exemple l'eliminació d'una part de les plantacions de plàtans que hi havia fins fa pocs anys (sobre tot a l'extrem oest o sector del Marqués de Camps), de manera

que la vegetació de ribera original, en els trams més propers al riu, es pot desenvolupar aprofitant l'ambient ombrívol i humit que proporcionen els arbres plantats, i presentant un aspecte més naturalitzat que la part de propietat privada del parc de les Deveses. Aquest alt valor ambiental i paisatgístic de les ribes de Ter i també el Parc de les Deveses va comportar la seva incorporació com a zona d'especial protecció dins la Natura 2000, el que hauria de facilitar la preservació i recuperació natural de la zona de l'entorn del Ter.

Concretament els límits de la Xarxa Natura 2000 inclou tota l'àrea d'ús públic del parc de les Deveses motiu del present Pla de Gestió.

Si agafem el context global del parc de les deveses podríem diferenciar tres tipologies de paisatge

1/ Espais agrícoles i les hortes: espai obert amb un relleu molt planer i amb una interessant diversitat ja que tant hi trobem un sector de petits horts familiars (extrem est) d'un aspecte deteriorat i deixat, un sector d'explotació d'horta (part central-sud sobre tot a l'entorn del Mas Devesa) amb una certa uniformitat i destacant les alineacions que en determinades èpoques de l'any aporten una gran diversitat cromàtica, malgrat algunes àrees molt degradades i abandonades, i finalment els camps de conreu de secà (sobre tot sectors de l'extrem oest) d'extensió gran i de formes molt quadrículades. Tot aquest paisatge pertany a la part d'ús privat de les Deveses i queda fora del present estudi

2/ Les Deveses: correspondria a les plantacions d'arbres de creixement ràpid, caracteritzades una geometria molt marcada i que proporciona un interessant valor paisatgístic a tot l'entorn. Presenten un relleu planer però una visual tancada ja que els arbres són obstacles visuals dins la perspectiva de l'entorn; destaca també per la seva uniformitat pel que fa a formes (alineacions d'arbres) i també cromàtiques amb molt poca diversitat. Aquesta tipologia de paisatge també queda, pràcticament en la seva totalitat, exclosa del present pla de gestió

3/ Les àrees naturalitzades que s'estenen en la franja més propera a l'allera del riu i que configuren una unitat diversa estructurada en mosaic. Els trets més definitoris són el contrast entre zones obertes i zones boscoses i entre zones humides i zones eixarregides, emplaçades sempre en un relleu suau però no pla, però és un entorn molt tancat a excepció de la zona dels prats, resseguint el curs del Ter a llevant de l'autopista. Es pot definir com un paisatge interessant per la vegetació present i la diversitat de la mateixa, per la fauna associada així com també per la seva diversitat i variació cromàtica.

Pràcticament tota aquesta tipologia de paisatge és la que correspon a l'espai públic de les deveses i per tant seria el que estaria inclòs en el present document d'anàlisi.

Paisatge a l'entorn del Pla dels Socs

3.12. Relació amb espais especials de protecció

Bona part de la superfície del Parc de les Deveses es troba dins dels límits de la Xarxa Natura 2.000 en tot el seu sector nord resseguint el curs del Ter i ens trobem que en tot el sector oest (amb l'autopista d'eix central) pràcticament tota la superfície està inclosa dins dels límits de la Xarxa Natura 2.000 ja que la séquia Monar fa de límit sud del mateix, mentre que en el sector est, només la part nord, per sobre tota la zona dels horts és la que està inclosa dins dels límits de la Xarxa Natura de les Riberes del Baix Ter, amb el codi ES5120011.

Dins el Parc de les Deveses, en total 205,4 Ha estan incloses dins de la Xarxa Natura 2.000 el que representa el 66,46% del total de l'àrea del Parc de les Deveses, però tota la superfície del sòl públic de les deveses està inclòs dins dels límits de la Xarxa Natura 2.000, és a dir, tota la zona en estudi està inclosa dins de la figura de protecció.

L'objectiu de la Xarxa Natura 2000 és la de garantir el manteniment (o el restabliment) en un estat de conservació favorable dels hàbitats i els hàbitats de les espècies en la seva àrea de distribució natural dins el territori de la UE.

L'espai Riberes del Baix Ter està situat a la plana que s'obre després de circular entre la Serra Transversal i els massissos prelitorals de les Guilleries. Es tracta d'una zona predominantment sedimentària, amb escàs o nul relleu i que s'estén fins al mar. Aquesta plana quaternària originada per les aportacions sedimentàries del propi riu Ter se situa per sota de la cota 150 m. En aquest espai fluvial, que s'inicia després del sistema de grans embassaments de Sau-Susqueda-El Pasteral es dona una dràstica regulació del cabal i es veu afectat per un transvasament d'aigua a les grans zones urbanes de Catalunya des de finals de la dècada dels anys 1960. Per tant en aquest espai hi ha una més que notable alteració dels règims hidrològics naturals.

Correspon a un entorn on hi ha un mosaic entre les formacions naturals de caràcter mediterrani o edafogènic (alzinars, rouredes submediterrànies, boscos de ribera, formacions higròfiles, etc) i les vinculades a l'activitat agrícola. La diversitat d'ambients propicia l'existència de nombrosos hàbitats naturals, alguns dels quals prioritaris, i d'una gran riquesa florística i faunística.

El motiu d'inclusió de les Riberes del Baix Ter a la Xarxa Natura 2000 és la presència d'hàbitats de l'annex I de la Directiva d'hàbitats (Hàbitats d'interès comunitari), i també d'espècies de l'annex II de la Directiva d'hàbitats.

L'espai inclòs a la Xarxa Natura 2000 de les Riberes del Baix Ter (codi ES5120011) en la tipologia d'espais d'aigües continentals i també té la consideració de ZEC (Zones d'especial conservació) d'acord amb l'acord de GOV/112/2006, de 5 de setembre, pel qual es designen zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i s'aprova la proposta de zones d'especial conservació.

Els hàbitats d'interès comunitari (HIC) presents a l'espai de Riberes del Baix Ter són:

- Dunes amb pinedes de pi pinyer o de pinastre.
- Rius de terra baixa i de la muntanya mitjana amb vegetació submersa o parcialment flotant (*Ranunculus fluitantis* i *Callitriche-Batrachion*)
- Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del "*Chenopodium rubri*" (pp) i del "Bidention" (pp)
- **Rius mediterranis permanents, amb gespes nitròfiles del "*Paspalo-Agrostidion*" orlades d'àlbers i salzes.**

- Jonqueres i herbassars gramínoides humits, mediterranis, del "*Molinio-Holoschoenion*"
- Castanyedes
- **Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera**
- Suredes
- Alzinars i carrascars
- Pinedes mediterrànies

* En negreta s'indiquen els HIC presents a la zona del projecte.

Les espècies presents a les Ribes del Baix Ter que consten a l'annex II de la Directiva hàbitats són:

- Invertebrats
 - Graelsia (*Graellsia isabellae*)
 - **Escanyapolls o cérvol volador (*Lucanus cervus*)**
 - **Banyarriquer (*Cerambyx cerdo*)**
- Peixos
 - Fartet (*Aphanius bòer*)
- Amfibis i rèptils
 - **Tortuga d'estany (*Emys orbicularis*)**
- Mamífers
 - **Llúdriga (*Lutra lutra*)**
 - Ratpenat de bosc (*Barbastella barbastellus*)
 - Ratpenat de cova (*Miniopterus schreibersii*)

3.13. Usos del sòl

Els percentatges d'ocupació de les diferents cobertes del sòl pel municipi de Salt comparativament amb la comarca del Gironès i respecte a la superfície total del municipi (última columna).

Municipi	Bosc		Matollars	Prats	Altres	Improductiu		Conreus	Total (ha)
	Dens	Clar				Natural	Artificial		
Salt	20,06	0	10,15	0,02	0	0,59	24,75	44,43	641
Gironès	59,81	0,12	2,80	0,59	0	0,31	5,49	30,88	57.545

Analitzant la taula amb les proporcions de cobertes del sòl es pot veure com només el 20% de la superfície de Salt correspon a bosc que es concentra a l'entorn del riu Ter, mentre que els conreus es troben a l'entorn del 45% a Salt quan al Gironès només és del 30%. Per contra el sòl urbà a Salt ocupa el 25% del terme, molt per sobre de la mitja de la comarca i té una concepció més semblant a una ciutat que no a un poble i gaire be es pot considerar com una prolongació Girona (la seva segregació es va produir no fa masses dècades). Salt té un terme molt petit amb una superfície urbana (improductiva artificial) elevada (prop del 25%).

Si ens centrem dins el Parc de les Deveses, ocupa una superfície total de 309,19 Ha el que representa el 47% del terme municipal i en aquest s'hi desenvolupen tota una sèrie d'usos que interaccionen entre sí, i que en general determinen el paisatge del sector, combinant els usos antròpics (agricultura i forestal) amb els usos naturals (sector més proper al riu).

Els usos antròpics més estesos són el d'horta (horts familiars, conreus de regadiu no professionals), l'agrícola (conreus professionals, de regadiu o de secà) i el d'arbreda (conreus d'arbres de creixement ràpid per a l'obtenció de fusta); els quals determinen el paisatge i les comunitats d'éssers vius presents. L'ús ramader es manifesta tant en forma de pastura ovina i caprina a l'est de l'autopista, als rostolls i

esporàdicament al sotabosc de les arbredes, com també en forma de granges de porcí, boví i oví o amb la tinença d'aviram per a consum propi. La pastura es manté en una càrrega baixa, tot i que localment determina l'estructura de la vegetació.

Destaca la presència dins del parc de diversos masos en la zona més agrícola i d'horta com són Mas Devesa, Mas Ribot, Masoveria de Mas Ribot i Can Genura, generalment habitats tot i que també hi podem trobar edificacions abandonades, hivernacles o barraques d'horta.

Si ens centrem en l'espai públic del Parc de les Deveses tenim que majoritàriament correspon a un sector de prats i concentrat sobre tot en el sector que es troba a llevant de l'autopista, a on hi ha intercalades petites zones forestals ja sigui naturals o plantacions de caducifolis, mentre que a ponent de l'autopista hi ha un domini molt més important del sòl forestal tot i que sense formar grans masses de bosc sinó petites agrupacions d'arbres o zones molt esclarissades de pinedes i algun retall d'alzinar fora de l'entorn de la llera del riu a on la vegetació de ribera està molt ben implantada i és clarament dominant.

3.14. Mobilitat dins les deveses

No hi ha cap via de comunicació important que doni accés a l'interior del parc de les Deveses malgrat que l'autopista AP-7 les creua pel mig, però sense cap mena de connexió. Tampoc hi ha un accés directa des de la carretera N-141e que discorre pel sud de les Deveses.

L'accés principal des del nucli urbà de Salt pot ser:

Carrer de Sant Dionís a l'entorn del pont i la central del Molí d'on surt el camí de les Guixeres que porta directament cap a la zona d'estacionament de vehicles del Pla dels Socs i de l'àrea de descans de la bassa dels ànecs i l'accés general al sector de llevant del Parc de les Deveses.

Carrer del Rec a l'entorn de l'antiga fabrica Grober i del pont del Rec hi surt el camí del Safareig que porta fins a la zona del safareig de les Dones i enllaçar amb el camí del mig que creua les deveses transversalment i creua per sota de l'autopista connectant el sector de ponent i llevant de les Deveses.

Placeta de Lluís Moreno a l'extrem nord-oest del nucli urbà i que va en paral·lel a l'autopista pel costat de llevant fins que creua la mateixa a l'entorn del centre hípic Centaura i pel darrera de la Grober, i dona accés a tot el sector oest del Parc.

Aquests són els accessos motoritzats que hi ha al Parc de les Deveses, que a l'interior del mateix hi ha un accés totalment restringit als vehicles i està limitat als serveis i a residents, propietaris i treballs agrícoles fins la finca corresponent i només és lliure al Camí de les Guixeres i al Camí del Pla dels Socs fins a l'aparcament de l'Àrea Recreativa.

A l'interior del Parc de les Deveses hi ha una bona xarxa de camins limitats a vehicles no motoritzats (bicicletes) i a vianants sobre tot en sentit transversal de llevant a ponent (o viceversa). Els camins més importants són:

- Camí Ral d'Amer que trobem a la zona de la Pilastra i té continuïtat fins a Bescanó convertit ara en via verda del Carrilet i que creua totes les deveses després d'enllaçar amb el camí del Mig.
- Camí del Mig és la continuació de la via verda i va des del camí vell de Sant Gregori (en el tram final anomenat camí del Pas d'en Prat) fins enllaçar amb el camí de les Guixeres o de l'Escorxador

- Camí del Safareig que va de sud a nord des del nucli urbà de Salt (antiga Gassol) fins a trobar el carril bici (camí del Mig)

Camí de Vora el Ter i és un petit camí que va pel nord de la ruta verda i en bona part resseguint el curs del riu Ter i per tant dins de la Xarxa Natura 2.000 des de poc després de la Pilastra fins a l'extrem de llevant de les Deveses fins a la Sauleda i els aiguamolls del veïnat.

- Camí del Torín que va oest a est des del camí de les Guixeres passant per Can Genura i creuant tota la zona dels horts familiars i entra al terme municipal de Girona per les hortes de Santa Eugènia. Forma part de la ruta verda fins al centre de Girona

- Camí de les Guixeres: que va de sud a nord, des del nucli urbà de Salt (zona dels col·legis i el pont del Molí) fins el Pla dels Socs i que abans s'ha bifurcat amb el camí que dona accés ala zona de la Bassa dels ànecs.

També hi ha diversos camions secundaris tant en sentit longitudinal com transversal que donen accés a diferents indrets del Parc com el camí del Pas d'en Prats, el camí de les Cases Noves, el camí de la Maçana, el camí dels Vivers.

Si ens centrem només en l'espai públic del Parc, la presència de camins és molt més limitada i entre els que hi trobem tenim coma a principal el camí de la vora del Ter que creua tot el Parc dins de l'àmbit públic del mateix, el camí del Pla dels Socs i el camí de la Bassa dels ànecs a més petits corriols que s'endinsen fins a diversos racons del Parc.

Camí de la Vora del Ter a l'entorn del Pas d'en Prats

4. PROBLEMÀTICA ACTUAL DE LES DEVESES.

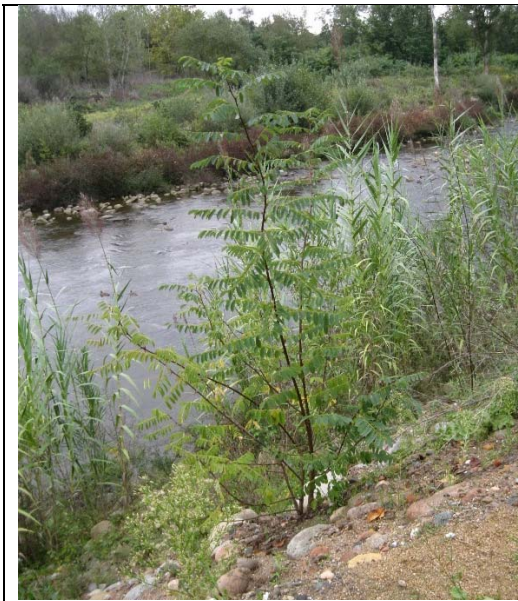
Tot seguit farem una petita avaluació i anàlisi de les problemàtiques principals que trobem dins de l'entorn de l'espai públic del parc de les Deveses de Salt i que dificulten la seva correcta gestió i conservació com espai.

1/ Ocupen una superfície important pel que fa a hectàrees fet que dificil i costosa la seva conservació, gestió i manteniment.

2/ S'hi trobem hàbitats d'un important valor ambiental alguns d'ells considerats d'interès comunitari prioritari (llistonars o prats secs termòfils, vernedes amb ortiga morta...); són importants per afavorir la biodiversitat com serien les basses temporals, però amb un cert estat regressiu en gran part condicionat pel canvi climàtic,

3/ Existència de zones forestals que no es treballen des de fa anys i que la falta de gestió de les mateixes comporta problemes de caiguda d'arbres i branques grans, molta presència d'heura que afoja i debilita els arbres, desenvolupament i proliferació d'espècies no autòctones..

4/ Presència de nombroses espècies vegetals no autòctones sobre tot de flora i que poden arribar a desplaçar la vegetació original, com seria el cas de les acàcies (*Robinia pseudoacacia*) i els ailants (*Ailanthus altissima*) ja que fa referència a vegetació arbrada i algunes arbustives com la flor de nit o Dondiego de noche com es coneix en castellà) (*Mirabilis jalapa*).

Acàcies en el sector de ponent del parc

Flor de nit a l'entorn del pla dels Socs

5/ Bosc de ribera molt interessant resseguint la llera del riu però amb un estat de conservació mitjà, pel que resulta convenient la seva recuperació i restauració, sobre tot en els indrets que es troba més degradat.

6/ Molta freqüentació sobre tot de determinades zones fet que comporta una major degradació de les mateixes com serien sobre tot les diverses àrees de descans presents (bassa dels ànecs, Pla dels Socs, zona de l'embarcador ...).

7/ La freqüentació comporta un allunyament de la fauna i en concret de determinades espècies animals, per tant seria convenient crear mesures per a afavorir la presència i la diversitat de la fauna de l'entorn de les deveses.

8/ Presència de determinades espècies animals invasores l'espai natural així, seria interessant proposar actuacions que puguin anar encaminades a la seva erradicació o control.

9/ Presència de zones amb deixalles, tot i que de tipus banal com plàstics, envasos, papers, restes de menjar... en determinats punts sobre tot després del camp de setmana a on hi ha molta més presència de gent.

10/ Algunes actituds poc cíviques per part dels usuaris com podrien ser el fer foc dins les deveses, gent tallant llenya, convertir en zones de bany determinats indrets del riu Ter, presència puntual de "construccions" en precari....

Restes d'un foc a l'entorn de la bassa dels ànecs ple mes de setembre

11/ També és problemàtic la presència de gent passejant amb gossos deslligats per tot el parc, fins i tot s'hi poden veure races perilloses (pitbull, bull terrier, rodbailer...) amb el risc que pot suposar per la gent que passeja o va en bici.

5. TIPOLOGIA D'INDRETS A ON ACTUAR I PROBLEMÀTICA DETECTADA

S'analitzen les diferents tipologies de vegetació descrites anteriorment i que són presents a les Deveses i la problemàtica que durant el treball de camp s'ha detectat que presenten.

5.1. Sector oest de l'autopista.

En tot aquest sector oest de l'autopista diferenciarem 4 ambients diferents com són:

- 5.1.1. Franja estreta de vegetació de ribera més propera al riu Ter
- 5.1.2. Àrea forestal de pinedes
- 5.1.3. Freixenedes i pollancredes
- 5.1.4. Àrea de prats amb vegetació arbrada més propera a l'autopista

5.1.1. Franja estreta de vegetació de ribera més propera al riu Ter

Correspon a la franja estreta de vegetació que hi ha resseguint el curs del riu Ter a l'extrem est de les Deveses a on hi trobem sobre tot arbres de ribera autòctons com verns, freixes de fulla estreta i àlbers, però també algunes espècies al·lòctones com les robinies, en alguns punts prou denses i desplaçant la vegetació original.

Seria una franja mb una amplada no superior als 20-25 delimitada en el seu extrem pel camí Ral d'Amer (ara és la via verda) fins quan aquest s'allunya del riu. Aquesta franja de vegetació de ribera té continuïtat en tot el sector de ponent fins el que es coneix com el Pas d'en Prat de manera continuada i també hi trobem de manera més discontinua, en una banda molt esteta propera al riu, fins a l'autopista.

Ocupa una superfície estimada, en tot el sector de ponent d'uns 30.000 m²

Problemàtica que presenta:

- Densitat arbrada important, amb presència d'alguns peus grans, però sovint de mida mitjan i petita molt influenciada per les avingudes del riu que pot arrossegar la vegetació present.
- Sotabosc molt dens dominat sobre tot per bardissa
- Molts arbres amb branques seques i trencades.
- Molts arbres de rebrot no s'han treballat després de ser talats i presenten una ramificació excessiva.

- Molta presència de brancada seca en el sotabosc que ha sigut arrancada o arrossegada per les avingudes del riu i que queda retinguda pel dens sotabosc present. A l'hivern es fa molt visible i evident la seva presència.

- Presència de robínies entre els arbres autòctons i que està comportant el desplaçament i dificulta el creixement i la implantació de les espècies autòctones com els freixes i els àlbers

- Molta presència de lianes i sobre tot heura enfilant-se ple tronc fet que no afavoreix el desenvolupament del peu arbori

- El fet que el carril bici faci de límit sud de l'hàbitat comporta que sigui un entorn molt freqüentat de manera que s'hi troben alguns punts concrets amb acumulació de deixalles (papers, envasos.).
- Un fet favorable és que la franja de vegetació és tant densa que dificulta la implantació i creixement de les canyes (mínimament present).

5.1.2. Àrea forestal de pineda en els pradells i prats secs mediterranis i alzinars amb roures

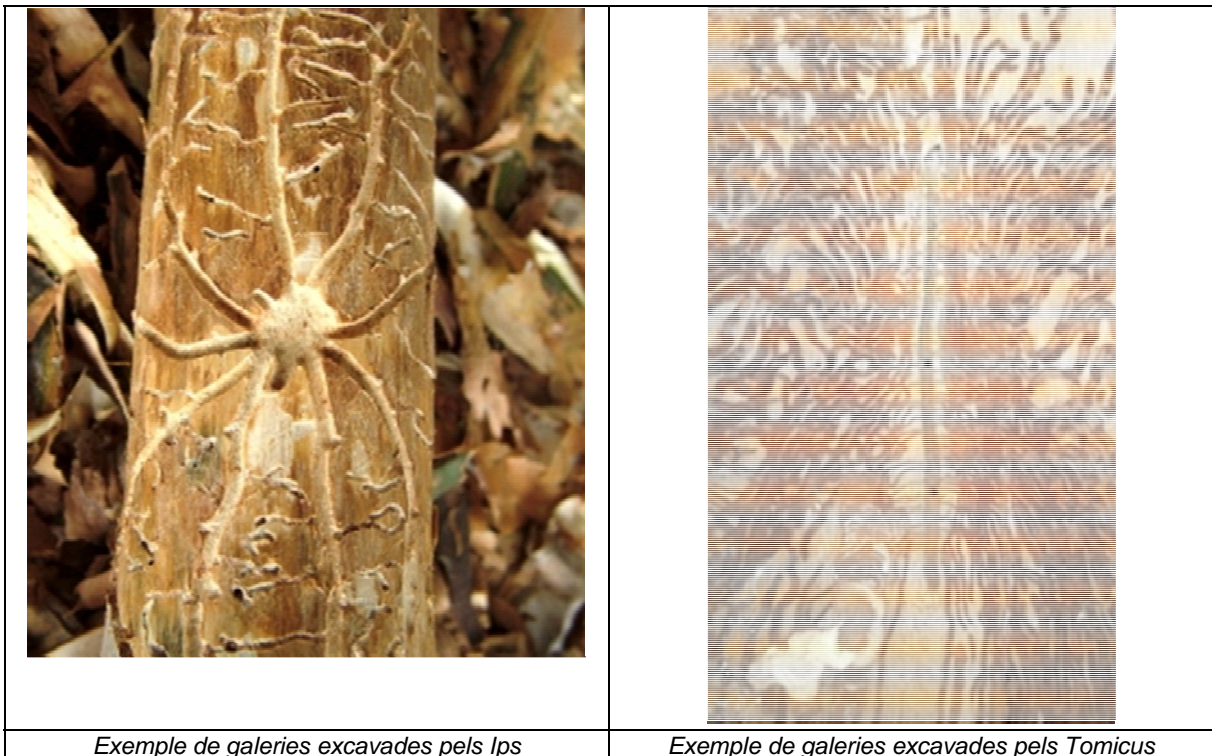
Les trobem només en el subsector oest, especialment a l'entorn del pas d'en Prat, darrera la franja de vegetació de ribera en el sector dels 3 pins i en un entorn proper a la riera de Massana i a l'autopista en una petita agrupació aïllada al mig dels pradells.

Majoritàriament són peus de pi pinyer de mida mitjana tot i que també hi trobem alguns peus de mida gran i bona capçada. Les alzines hi són poc presents tot i que en trobem de mida petita fet que podria indicar una certa evolució cap a la recuperació de l'alzinar original

Ocupa una superfície estimada d'uns 25.000 m²

Problemàtica que presenta:

- Alguns peus de pins molts i secs afectats pels insectes perforadors (*Ips*, *Tomicus*.)

- Els pins presenten molta brancada seca a la part baixa amb el risc que poden suposar per a les persones
- En determinats indrets presència de moltes brancada seca en el sotabosc.
- Moltes alzines són multipeus (de rebrot) i es fa necessari eliminar-ne uns quants de cada agrupació per facilitar el desenvolupament de l'arbre
- En alguns casos presència de plançons i rebrots d'alzines que són poc útils al desenvolupament de l'arbre
-

Niu de possessionaria

Detall d'un niu de possessionaria

5.1.3. Freixenedes i pollancredes (sector de ponent del parc)

Localitzades des del pas d'en Prat o del camí del Pas d'en Prat fins a l'entorn dels 3 pins. Correspon a una àrea ampla delimitada pel carril bici com a límit sud en el tram que es troba per sobre del sector de les Deveses del Marqués de Camps i la llera del riu Ter. Superfície amb una vegetació arbrada molt densa, sobre tot quan ens anem acostant cap el riu molta vegetació amb presència de freixes i pollancredes i àlbers, amb alguns peus de Populus de mida realment gran. De forma localitzada hi ha presència de plàtans sovint de rebrot d'arbres talats anteriorment.

Superfície estimada a l'entorn de 40.000 m² .

Problemàtica que presenta:

- Densitat arbrada important, amb presència d'alguns peus de mida molt gran de pollancredes.
- Freixes de mida més reduïda i molt ramificat i peus amb molts de rebrots.
- Molta presència de l'heura al tronc de la major part dels arbres.

- Certa presència de robínies, però no massa abundants. Mes presents en zones perifèriques amb arbres de mida mitjana i petita. En alguns punts bastants plançons joves.
- Sobre tot en els trams més propers al riu molta presència de brancada seca i dispersa pel sotabosc.

- Arbres amb branques seques i trencades.
- Presència de canyes molt localitzades i no especialment abundants i que es van eliminant en les tasques de manteniment del parc
- Presència de peus de plàtans generalment múltiples ja que sovint són rebrots d'arbres talats que no s'han treballat després de ser talats i presenten una ramificació excessiva.

5.1.4. Àrea de prats amb vegetació arbrada més propera a l'autopista

Esplanada àmplia que es troba entre el camí del pas de les cases noves i el canal o riera de la Maçana quan aquesta va en paral·lel a l'autopista on hi ha una interessant diversitat d'hàbitats tot i que dominen els pradells secs mediterranis, amb petites agrupacions arbrades tant de pineda (en la part central) com també alberedes en la part més perimetral. També hi trobem, prop del camí de les cases noves, zones amb molta presència de bardisses que les fan intransitables

Malauradament, els espais oberts facilita la implantació de les canyes que arriben a ser molt abundants i denses en trams concrets sobre tot en l'extrem sud més proper a les Deveses. En els darrers temps s'hi estan portant a terme campanyes d'eliminació (tala) de les canyes bastant efectives i interessants.

Problemàtica que presenta:

- Espais oberts amb molta presència de canyes tot i que s'estan portant a terme treballs periòdics d'eliminació de les mateixes bastant efectius.

- En sectors concrets hi ha una excessiva presència de peus arboris (freixes i àlbers sobre tot) que dificulta el correcte desenvolupament dels arbres i el seu creixement.

- En sectors ombrejats concrets presència important de bardisses
- En zones arbrades concretes presència de vegetació seca, branques trencades, arbres caiguts.. que seria convenient eliminar.
- Presència d'heura en determinats arbres que seria convenient anar eliminant periòdicament.
- En alguns sectors presència de peus de robínies com espècie colonitzadora no interessant
- En determinats espais oberts de prat presència excessiva de peus arboris joves, sovint molt ramificats des de la base i que caldria portar a terme una selecció dels peus presents

5.2. Sector de llevant de l'autopista

5.2.1. Alzinars amb roures

Situades en el sector est, a l'entorn de l'àrea de descans de l'embarcador a l'extrem nord del Pla dels Socs sense formar una massa forestal densa ni presència de peus grans sinó que són arbres joves de rebrot l'alzines que possiblement s'havien tallat anteriorment. Nombrosos peus molt propers i no forma un hàbitat compacte sinó discontinuo localitzat a cada costat del camí de vora Ter.

Aquest hàbitat ocupa una superfície estimada a l'entorn de 7.275 m²

Problemàtica que presenta:

- Excessiva presència de peus i molt propers entre sí i que no facilita el seu desenvolupament. Seria bo fer una certa aclarida.
- Moltes alzines són multipeus (de rebrot) i es fa necessari eliminar-ne uns quants de cada agrupació per facilitar el desenvolupament de l'arbre
- En alguns casos presència de plançons i rebrots que són poc útils al desenvolupament de l'arbre
- Hàbitat interessant que cal protegir i facilitar la seva dispersió i millor implantació

Exemple d'alzina de rebrot (multipeus)

5.2.2. Vegetació de ribera

5.2.2.1. Arbres de ribera freixenedes, vernedes i omedes.

Correspon a les diverses tipologies de vegetació de ribera que trobem present i dispersa en tot l'àmbit de les Deveses que no es troben més properes a la làmina d'aigua ja que sovint estan ocupades per les salzedes.

Son petites masses forestals generalment no massa extenses, presents en tot el llarg del Parc de les Deveses, sobre tot en el subsector est i localitzadament en el subsector oest (les omedes) ocupant parcel·les concretes de terrenys que sovint presenten un sotabosc molt dens i que no s'exploten com

a obtenció de fusta. Sovint també hi ha presència de pollancre al mig d'aquesta comunitat. Localitzem aquest hàbitat sobre tot en entorns humits i fondals.

La superfície aproximada ocupada per aquests diversos hàbitats de ribera l'estimem en uns 16.300 m².

Problemàtica que presenta:

- Sovint comunitat poc definida i difícil de delimitar; diverses espècies arbòries presents dins de la mateixa unitat

- Presència d'un sotabosc molt dens i sovint amb un domini clar de la bardissa.

- Presència de robínies entre els arbres autòctons i que pot generar el desplaçament de les espècies autòctones

- Moltes lianes i sobre tot heure enfilant-se ple tronc fet que no afavoreix el desenvolupament del peu arbori

- Arbres grans amb branques baixes i seques que caldria eliminar

- En zones més netes de sotabosc presència de plançons fet que pot suposar una bona evolució de la comunitat.

- En alguns indrets presències de canyes al mig de la massa arbòria

5.2.2.2. Arbres de ribera (alberedes i pollancredes)

Són dos hàbitats de vegetació de ribera amb molta més presència dins de les Deveses i sovint sense formar comunitats vegetals denses sinó que sovint es troben en entorns més oberts. Les dues espècies de *Populus* (nigra i alba) es poden trobar barrejats. Alguns peus de pollancre són d'una mida gran. Trobem aquests hàbitats tant en el sector est com oest i poden arribar a tenir una extensió significativa, sobre tot en el sector sud-oest de les Deveses per sobre de la zona dels horts. A l'entorn del Pla dels Socs trobem algunes alberedes més joves i amb una molt alta densitat de peus poc desenvolupats.

Les alberedes són més presents en els subsector est mentre que les pollancredes es localitzen més al subsector est tot i que a l'oest hi ha molt petites agrupacions de pocs peus però de mida molt gran i sovint acompanyats per avellaners.

Darrerament s'ha portat a terme una tala selectiva al mig del Pla dels Socs d'àlbers i pollancre de mida gran per raons de seguretat. A dia d'avui hi ha nombrosos plançons que creixen amb força a partir de les soques existents i que s'eliminen periòdicament

La tipologia d'arbres que hi trobem són tant peus antics de mida molt gran, alguns més que altres combinats amb arbres joves sobre tot en les alberedes. Els pollancre presents solen ser tots de mida gran.

Ocupen una superfície estimada d'uns 78.200 m² les alberedes i uns 21.400 m² les pollancredes.

Alberedes a l'entorn del camp de l'Illa

Problemàtica que presenta:

- Presència d'alguns arbres molt gran i vells que poden presentar problemes d'estabilitat amb dies de fort vent.
- Alguns exemplars amb molta presència de branques seques, algunes de mida gran, que poden caure en situacions climatològiques adverses.
- Presència de branques baixes que no ajuden al desenvolupament correcte de l'arbre
- Presència de robínies entre els arbres autòctons i que pot generar el desplaçament dels

Populus

- Sovint molta presència de plançons, sobre tot d'àlbers, en una gran densitat i que per facilitar el desenvolupament dels arbres cal eliminar el més properes per evitar problemes de competència
- Arbres grans amb branques baixes i seques que caldria eliminar
- En alguns indrets presències d'espècies al·lòctones dins de l'hàbitat com poden ser les acàcies (*Robinia pseudoacacia*).

5.2.2.3. Salzedà

La trobem situada a la franja de terreny estreta i més propera a la llera del riu Ter gaire be en tota l'extensió del parc i amb una extensió més significativa a l'extrem est, quan el Ter fa un gir cap el sud. Aquest entorn de l'extrem est amb domini de la salzedà es coneix com la Sauleda.

Com que és una franja de vegetació molt influenciada i afectada per les avingudes del riu, amb el temporal Glòria va patir un impacte molt significatiu i es va endur una part significativa de la vegetació de ribera que hi havia.

A les franges més estretes de vegetació de salzedes hi trobem peus de mida mitjana combinats amb peus molt joves, però amb baixa densitat i és una franja de vegetació que s'està recuperant, tot i que lentament, després de l'impacte generat pel temporal Glòria.

En tot el sector de la Sauleda hi trobem una comunitat vegetal molt densa, difícil d'entrar a l'interior fora d'algun petit corriol a on hi trobem peus de salze de mida gran però també presència d'alguns peus d'àlber de mida gran.

Presència d'un sotabosc molt dens, amb presència de plantes enfiladisses i molta vegetació arbustiva, sovint de tipus anual.

Com que és un entorn amb molta vegetació en el sotabosc i difícilment penetrable, és un entorn poc freqüentat.

Ocupen una superfície estimada d'uns 76.890 m² (la Sauleda ocupa una superfície a l'entorn de 40.000 m² amb una amplada màxima de 100 metres).

Problemàtica que presenta:

- Presència d'arbres caiguts i secs tant de mida mitjana com de mida gran
- Presència d'alguns peus arboris d'espècies no autòctones com les robínies, alguns peus de negundo (*Acer negundo*).
- En el sotabosc també hi ha presència d'espècies no autòctones com el raïm de moro amb un forat expansió ja que la seva dispersió és molt fàcil i pot desplaçar les espècies autòctones com el saüc.
- Molta presència de la bardissa en el sotabosc (sovint interessant com a refugi per a la fauna).
- Els seus de saüc pressionats per la vegetació densa que l'envolta i dificulta el seu desenvolupament.
- Alguns peus d'avellaner de mida molt gran i molt ramificats
- Presència de l'heura envoltant els troncs d'alguns arbres i que dificulta el desenvolupament dels arbres a on hi és present
- Alguns exemplars arboris amb molta presència de branques seques.
- Arbres grans amb branques baixes seques i que caldria eliminar
- En alguns indrets presències de les canyes (sobre tot a les zones més perifèriques).

Entorn de la Sauleda a on es pot apreciar la presència d'arbres caiguts, canyes i un sotabosc arbustiu i herbaci molt dens (foto del mes d'octubre)

5.2.3. Llera del riu

Seria tota la franja de terreny que hi ha entre la vegetació de salzedada o comunitat més propera a la làmina d'aigua i la llera del riu.

Correspon a una franja de terreny totalment afectada per les avingudes del riu i a on no hi ha presència de vegetació arbòria ni pràcticament arbustiva i només en els moments més favorables climatològicament hi ha presència de vegetació herbàcia.

Sovint, arrossegats per les aigües del riu s'hi poden trobar restes d'arbres caiguts i secs.

És una àrea de terreny a on la freqüentació de les persones és mot baixa fet que afavoreix la presència de la fauna interessant, sobre tot aus, a l'entorn d'aquest tram del riu Ter, per tant seria important que no tingui un accés fàcil com a protecció de la fauna.

Al ser un entorn poc estable i sense presència d'una vegetació ben assentada no presenta una problemàtica específica, tot i que després de fortes avingudes del riu podria ser interessant portar-hi a terme treballs de neteja de la llera com retirada d'arbres caiguts, deixalles arrossegades..

Llera del riu Ter

5.2.4. Espais oberts (prats, fenassars, matollars.)

5.2.4.1. Prats secs de l'entorn de camp de l'Illa.

Correspon a l'habitat de prats amb poblaments d'herbafam de sòls argilosos secs combinats amb llistonars o prats secs amb teròfits de terra baixa que trobem localitzat en el sector est entre el sector del Pla dels Socs i la Sauleda i pel darrera de l'hàbitat de les salzedes fins a trobar la franja de vegetació del sector dels aiguamolls.

Espai obert amb molt poca vegetació arbòria fora d'algun peu aïllat al mig dels prats sense formar grans agrupacions ni gaire be sense presència de vegetació arbustiva. Concretament hi trobem peus aïllats d'alzina, sovint de rebrot, per tant amb multipeus, de mida mitjana-petita i també alguns peus d'àlbers de mida més gran.

Aquest entorn queda delimitat al nord pel camí de Vora del Ter i al sud per un petit corriol que discorre al límit de la zona amb vegetació arbòria de les alberedes.

És un hàbitat molt interessant considerat d'interès comunitari prioritari (l'únic amb aquest nivell de protecció present a les Deveses) i que cal preservar i potenciar

Ocupa una superfície a l'entorn de 81.500 m² i seria l'hàbitat amb major presència en l'espai públic del Parc de les Deveses.

Camp de l'illa a principis de tardor

Problemàtica que presenta:

- Presència de nombrosos plançons d'àlbers, sobre tot a les parts més perifèriques del sud i que caldria controlar per evitar que progressivament l'albereda pugui anar guanyant terreny al prat sec.
- Les zones d'alzinar, molt interessant, són peus de rebrot, amb molt de peus i xupons. Seria bo fer una eliminació de peus i deixar arbres més valents i de desenvolupament millor.
- Entorn amenaçat per la progressió dels hàbitats presents en la franja sud, amb presència de bardisses, canyes, robínies.. que són plantes invasores, de desenvolupament molt fàcil i que si no es controlen progressivament aniran guanyant terreny a l'hàbitat de prat secs.
- Presència d'alguns peus arboris d'espècies no autòctones com les robínies sobre tot en l'extrem sud del sector.
- Presències de les canyes a les parts perifèriques de l'extrem sud.

5.2.4.2. Sector dels Aiguamolls:

Aquest entorn el trobem localitzat al sector sud-est del Parc de les Deveses i destaca sobre tot per la presència de diverses bases temporals que apareixen en els mesos més plujosos i un a bassa que podem considerar com a permanent (bassa del Veinat). Normalment les basses s'eixuguen per evaporació a final de la primavera i durant l'estiu.

És un ecosistema molt interessant per a la biodiversitat sobre tot com a zona de reproducció d'amfibis i invertebrats i també per la presència d'aus.

Malauradament a dia d'avui (octubre 21) el seu estat ecològic és poc interessant ja que s'hi va portar a terme una desbrossada amb mitjans mecànics (error) que va eliminar tota la vegetació arbustiva present i també nombrosos peus de freixes i altres arbres de mida mitjana i petita.

Ocupa una extensió estimada d'uns 31.600 m²

Sector dels aiguamolls

Problemàtica que presenta:

- Com s'ha dit a dia d'avui s'ha desbrossat de manera excessiva i eliminant pràcticament tota la vegetació present.
- Presència de canyes que cal eliminar de manera periòdica fins a la seva desaparició.
- Presència de plançons (brots tendres) de diverses espècies arbòries tant vegetació autòctona (àlbers, freixes, salzes.. i també al·lòctones (sobre tot robínies).

5.2.5. Entorn de les basses (temporals i permanents).

En diversos indrets del sector de ponent hi ha presència de diverses basses temporals (bassa dels ànecs, bassa de la Maçana, bassa dels tritons, bassa d'en Quirze...) com també permanents (bassa d'en Peixet, bassa del veïnat...) que són alimentades per petits cursos fluvials i sovint a l'entorn del curs del Ter vell o amb derivacions de la riera de la Maçana.

Es localitzen només en el sector de llevant del Parc i relativament allunyades de la llera del Ter. No tenen cap relació amb el curs actual del riu Ter.

La majoria d'aquestes basses es troben molt amagades, de difícil accés, allunyades dels entorns més freqüentats, envoltades d'una vegetació molt densa, ja que són indrets amb un freàtic molt som fet que facilita el desenvolupament d'espècies vegetals de creixement ràpid.

A l'entorn d'algunes basses també s'hi troben peus arboris tant autòctons com freixes i àlbers sobre tot com també al·lòctons com les robínies.

Molta presència de lleties d'aigua sobre la làmina d'aigua d'algunes basses, cas d la bassa d'en Peixet o de la bassa del veïnat.

Bassa de la Maçana

Problemàtica que presenta:

- Presència de canyes, en general bastant denses i de mida gran que cal eliminar de manera periòdica fins a la seva desaparició.
- La humitat present a l'entorn facilita també la presència de les bardisses (romegueres).
- Presència d'heura enfilant-se pel tronc dels arbres fet que dificulta el seu creixement.
- Presència de peus de robínies com a planta invasora i que seria convenient eliminar.
- Alguns dels arbres presents, sobre tot els freixes, presència de moltes branques baixes i també branques seques
 - Alguns arbres morts que caldria eliminar
 - Presència de plançons (brots tendres) de diverses espècies arbòries tant vegetació autòctona (àlbers, freixes, salzes.. i també al·lòctones (sobre tot robínies).

5.2.6. Àrees de descans de màxima freqüentació de persones (àrea de la bassa dels ànecs, de l'embarcador, del Pla dels Socs i de la Maçana)

Localitzades en la part central del parc, en el sector de llevant i més aviat en entorns propers a l'autopista.

5.2.6.1. Pla dels Socs:

És un indret molt obert, amb equipaments propis de zones lúdiques i àrees de descans com bancs, taules..

Zona de prats oberts amb vegetació dispersa o peus aïllats a la part central i més espessa en les zones perifèriques.

És l'indret del parc a on hi ha una major freqüentació de gent tant dies feiners (sobre tot col·legis) com els caps de setmana (gent que hi va a fer pícnic i fins i tot festes a l'aire lliure), per tant són sols molt trepitjats.

No hi ha una vegetació arbòria densa, sinó només petites agrupacions d'arbres (sobre tot àlbers) o peus arboris aïllats (salzes, àlbers, pollancre, freixes.) així com diversos peus plantats.

No fa masses mesos, per raons de seguretat, es van talar tot un conjunt d'arbres grans que hi havia en la part central del Pla.

Hi ha una zona propera destinada a estacionament de vehicles, en aquest cas en una arbreda (plàtans), però com a la resta del parc no s'hi pot accedir amb vehicles.

Entorn del Pla dels Socs

Problemàtica que presenta:

- Dificultat que s'hi pugui implantar una vegetació interessant per la forta pressió antròpica que suporta per la presència de gent.
- Alguns dels peus arboris grans presents (arbres) presenten branques baixes seques que poden representar un perill per la gent
- No hi ha delimitació de la zona per on s'hi poden portar a terme activitats lúdiques.
- Presència d'espècies vegetals no autòctones (canyes, acàcies.)
- Alguns entorns perifèrics amb zones arbrades massa denses
- Nombrosos peus de rebrot (sobre tot a on hi havia anteriorment els arbres grans tallats), en alguns punts amb molta densitat de plançons i rebrots que cal eliminar per facilitar el desenvolupament futur de peus arboris sense massa competència.

5.2.6.2. Àrea de la bassa dels ànecs, del Salt de la Maçana, de l'embarcador.

Són espais lúdics del parc, no tant freqüentats com el Pla dels Socs però a on també hi ha una freqüentació de persones prou interessant. Hi ha diversos bancs i en el cas de la bassa dels ànecs un punt d'observatori o mirador de la bassa, però que a dia d'avui es troba molt limitat per l'accés de vegetació existent.

No són espais tant oberts com el Pla dels Socs sinó que hi ha més cobertura arbòria. Els espais oberts de prats no són tant dominants.

Presència de dues interessants basses com és la dels ànecs (els mesos més secs es queda sense aigua) i la bassa de la Massana que manté millor el nivell d'aigua.

Molta diversitat de peus arboris presents (arbres, freixes, robínies, algunes alzines, oliveres.).

Entorn de les basses dels ànecs

Problemàtica que presenta:

- A l'entorn de l'espai de la bassa dels ànecs alguns dels peus arboris grans presents presenten branques molt baixes que arriben gaire be a terra i tapen molt les visuals.
- Els dos entorns de les basses amb molta vegetació tant arbòria com arbustiva tant la bassa dels ànecs com la de la Massana amb molta presència de canyes.
- Molta presència de bardisses a l'entorn de la bassa dels ànecs i a sota el mirador, i en menor proporció també a l'entorn de la bassa de la Massana.
- Sobre tot en les zones més obertes i menys freqüentades presència de canyes que ja actualment s'ha procurat limitar eliminant-les de manera periòdica.
- Hi ha una densitat alta d'arbres i cal portar a terme una selecció de peus per deixar-ho millor.
- Sobre tot a l'entorn del salt de la Massana i del sector de l'embarcador presència de robínies que poden desplaçar la vegetació autòctona com serien els freixes.
- Molts plançons de freixes joves i molt junts, per tant seria convenient fer una selecció dels mateixos.
- Alguns arbres grans amb branques baixes i seques.

5.2.7. Prat de les orquídiies.

Petit sector de poca superfície (uns 3.000 m²) que es troba a l'extrem de llevant del Pla dels Socs a on es combina una àrea de prats amb peus arboris i arbustius tant al mig del prat com en l'extrem est i sud del mateix.

El fet de quedar lleugerament desplaçat de la part central del Pla dels Socs fa que sigui menys freqüentat i per tant, un entorn menys trepitjat.

A la primavera, per les seves característiques, destaca que hi poden néixer veus d'orquídiies d'un interessant valor botànic.

A la tardor, sobre tot mes d'octubre, molta presència del que es coneix com a cel estrellat i també com flor d'Espanya (*Aster pilosus*) que és una espècie no autòctona considerada com invasora i oportunista.

Prat de les orquídiés

Problemàtica que presenta:

- A la tardor, sobre tot mes d'octubre, molta presència del que es coneix com a cel estrellat i també com flor d'Espanya (*Aster pilosus*) que és una espècie no autòctona considerada com invasora i oportunista.

- Presència de peus de populus de mida mitjana i gran amb molt "xupons" (rebrot) i branques baixes-

- Poca presència de canyes tot i que també hi són presents

- A l'entorn del prat hi ha diversos arbres morts i malalts

- Molt interessant la presència de peus d'alzina, tot i que generalment són de rebrot. Caldria seleccionar peus i potenciar el desenvolupament dels troncs més ben formats

5.2.8. Plantacions de plàtans

No hi ha grans extensions de plantacions de plàtans o altres arbres de ribera en l'espai públic del Parc de les Deveses fora de petites parcel·les que s'han incorporat darrerament tant a l'entorn del camí d'accés a la bassa d'en Peixet com també en sectors molt propers a l'autopista. Sempre en el sector de llevant del Parc

Correspon a parcel·les que no s'han treballat des de fa anys i per tant hi ha un gran desenvolupament del sotabosc, dominat sobre tot per les romegueres (esbarzer) i també per la presència de branques trencades, branques baixes, rebrot a l'entorn dels arbres.

També és interessant l'alineació de plàtans que ressegueix una part del traçat del camí del Mig des de la bassa dels ànecs fins al Pla dels Socs com a tram més destacable

L'extensió estimada de les plantacions de plàtans seria a l'entorn de les 2 Ha.

Problemàtica que presenta:

- Sotabosc molt dens i gaire be impenetrable, amb molta vegetació arbustiva i peus d'arbres molt joves.

- Molta presència de bardisses i esbarzers en el sotabosc i a l'entorn dels arbres

- Parcel·la que fa temps que s'ha deixat de treballar

- Presència d'algun arbre caigut i de branques trencades, algunes de mida prou gran.

- Arbres (plàtans) amb moltes branques baixes i presència de nombrosos “xupons” o rebrots
- Presència d'algun peu d'acàcia (robínia) de mida mitjana-petita però cada vegada més abundants.
- Heura present enfilant-se en els troncs de diversos arbres i que dificulta el seu creixement.

Plantació de plàtans prop de la bassa dels ànecs

5.2.9. Agrupacions de plantes no desitjables

5.2.9.1. Canyars

És un dels problemes principals que troben dins tot l'entorn del Parc de les Deveses al ser una planta invasora molt present.

És un hàbitat que no es troba concentrat en un indret concret sinó que el trobem estès per tot el parc, tant amb extensions mitjanament grans com també amb petites agrupacions, sobre tot en punts baixos i zones amb una certa humitat i sempre en entorn oberts (a les canyes, per desenvolupar-se necessiten llum).

Darrerament s'estan portant a terme importants treballs de desbrossada de les mateixes, tant de manteniment de zones ja desbrossades a on tornen a brotar com també per obrir nous espais dins el parc.

Les trobem tant en el sector est com oest i també en indrets molt propers al riu Ter

Problemàtic que presenta:

- El problema de la presència de les canyes, és que com a planta invasora i oportunista desplaça la vegetació original sobre tot en espais oberts de les zones de prats.
- També són molt presents a l'entorn de la majoria de les basses i que tapen molt la visual de les mateixes.
- Molt present en espais oberts que s'han anat abandonant i que arriben a fer de barrera fent que no sigui transitable el seu entorn.
- Sovint també els canyars van associats a la presència de les acàcies, un altra de les plantes al·lòctones que és un problema la seva presència dins el parc ja que desplaça totalment la vegetació autòctona sobre tot condiona el desenvolupament i presència dels freixes i dels àlbers.
- La seva presència i extensió limita el creixement dels arbres joves, sobre tot els autòctons ja que arriba a afogar-los i no els deixa desenvolupar correctament.

- La tasca que s'està portant a terme de desbrossada i eliminació de les mateixes és un tasca important a portar a terme per a la millora paisatgística i de qualitat de les deveses i contribueix a la recuperació de nous espais a hores d'ara bastant inaccessibles.

Canyar proper al riu Ter en el sector de ponent

Espai on s'han desbrossat les canyes al costat del camí de Vora del Ter

5.2.9.2. Bardisses

A l'igual que les canyes no es troba localitzada en indrets concrets del parc sinó que es troba estesa per diferents indrets del parc, però sense tanta extensió que les canyes.

Sol ser presents en indrets humits, amb poca llum i sovint amb molta vegetació.

Si bé en alguns trams és un problema la seva presència ja que dificulta el desenvolupament d'altres espècies vegetals i fa intransitable l'indret, en altres, és important la seva presència per potenciar la biodiversitat.

Més present en zones de bosc i molta vegetació que no en espais més oberts

Indret forestal del sector de ponent i amb molta presència de bardissa

Problemàtic que presenta:

- La bardissa, sense ser una planta invasora, és una planta oportunista que es desenvolupa ocupant un volum important.
- No és fàcil la seva eliminació per mitjans mecànics i si és més viable eliminar-la amb tractaments químics.
- A l'igual que la canya dificulta i ofega la vegetació autòctona de creixement més lent.
- Si es permet la seva expansió i no s'elimina comporta que pugui tancar el pas i l'accés a diferents punts i més pel fet que punxa.
- Un dels problemes més destacables és que en el seu creixement ocupa molt de volum, amb creixement tant en superfície com també en volum.

5.2.10. Zones de transició

Hem agrupat amb aquesta tipologia diversos espais que trobem a l'entorn del parc de la Devesa i que pel seu valor ambiental, botànic o paisatgístic seria molt interessant per poder recuperar i que a hores d'ara es troben en un estat de conservació mitjà o deficient.

Sobre tot considerem que caldria incloure en aquesta tipologia dins del sector de llevant la franja de vegetació que hi ha al sud del camp de l'Illa fins a la zona dels horts del veïnat i també la franja de vegetació que hi ha al sud del prat de les orquídies.

Els dos sectors es troben pràcticament a continuació un de l'altre i correspondria a una franja d'uns 600m metres i una superfície estimada d'uns 30.000 m².

Problemàtic que presenta:

- El primer espai esmentat està dominat per la presència dels arbres però amb molta presència de bardisses a sota fet que fa que no sigui transitible i no permeti accedir al camp de l'illa dels de sud.
- El segon espai, més proper al pla dels Socs, a més de les bardisses, hi ha molta presència de canyes i també d'acàcies. És un entorn molt interessant ja que correspon a un alzinar potencial que és un hàbitat poc present a l'entorn de les Deveses.
- A hores d'ara, al ser un entorn tant tancat facilita que, sovint la gent que freqüenta el pla dels Socs l'utilitza per fer les seves necessitats fisiològiques o com s'ha pogut evidenciar en el treball de camp, per fer llenya aprofitant els arbres o branques seques.

- Zones amb molta presència d'arbres pel que cal portar a terme una tala selectiva tant dels àlbers (camp de l'Illa) com de les alzines de rebrot (prat de les orquídies).
- Diversos arbres amb presència d'heura que s'enfila pels troncs, sobre tot en espais molt tancats.

Vegetació densa a l'entorn del prat de les orquídies

5.3. Entorn del Camí de Vora Ter i del camí Ral d'Amer (carril bici) en l'extrem oest del Parc

Correspon al camí que creua tot el parc d'oest a est i sempre amb un traçat molt proper al curs del riu Ter.

Possiblement sigui un dels camins més freqüentats dins tot el parc de les Deveses sobre tot per la gent que passeja i fa esport i no tant pel que van en bicicleta (circulen més pel camí Ral).

Té una amplada mitjana a l'entorn dels 2 metres, amb un traçat bastant obert tot i que es troba gaire be en tot el seu traçat molt envoltada de vegetació, sovint arbòria.

Seria un dels punts del parc que hauria de tenir més qualitat visual i paisatgística pel potencial que té i pel fet de ser una de les zones per on hi passeja més gent.

Camí de Vora del Ter

Problemàtic que presenta:

- En alguns trams i hi ha marges amb excessiva vegetació i seria interessant desbrossar i ampliar i obrir l'entorn del camí.
- L'abundant vegetació present en nombrosos trams en el costat que dona al riu, sobre tot per la presència de canyes i bardisses, amaga les visuals de l'entorn del Ter.
- Presència d'arbres caiguts i branques trencades d'arbres en determinats trams
- Presència de l'heura en el tronc de diversos arbres, alguns d'ells de mida gran. La presència de l'heura dificulta el desenvolupament dels arbres i pot arribar a facilitar, en dies de fort vent, la caiguda de l'arbre.
- En alguns trams hi ha molta presència de plantes al·lòctones sobre tot acàcies, però també molta canya i en punts concrets hi trobem també la canya d'Amèrica (bambú).

6. PROPOSTA D'ACTUACIONS ESPECÍFIQUES

Tot seguit es farà una descripció de les tasques a portar a terme per una correcta gestió i manteniment de les àrees verdes del parc de les Deveses pel que fa referència al sòl públic, en funció de la vegetació que hi trobem implantada.

1/ Zones forestals de pineda:

En aquest cas inclou les àrees de pineda en els pradells i prats secs mediterranis del sector de ponent, també les agrupacions de pins a ponent de l'autopista

Tasques a desenvolupar:

- En els arbres amb un diàmetre mínim de 15 cm caldrà fer una desbrossada i eliminació de la vegetació que trobem al peu de l'arbre i deixant un mínim de 30 cm lliures de plantes a l'entorn de l'arbre, tant rebrots com plantes acompanyants.

- Eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc...

- Eliminació de branques baixes fins a una alçada mínima de 2 metres.

- Eliminació de l'heura que pugui haver-hi adherida al tronc de l'arbre. Per a portar-ho a terme es tallaran amb motoserra o amb destrat petita els brots d'heura just a la base de l'arbre procurant no generar talls ni marques en el tronc del mateix.

- Si hi ha pins que es veuen afectats per malalties com el *Tomicus* (*Tomicus piniperda*), els *Ips* (*Ips acuminatus* i *Ips sexdentatus*) o altres perforadors, es tallaran i s'eliminaran per tal que no pugui transmetre l'insecte als peus arboris de l'entorn.

Si hi ha presència de la possessionaria en els pins (*Thaumetopoea pityocampa*), tot i que en el treball de camp no s'ha pogut detectar), es portarà a terme un tractament amb feromones.

Potenciar l'entorn dels arbres molt grans presents amb una neteja selectiva de tot el seu entorn eliminant sobre tot les bardisses que hi pugui haver-hi

L'eliminació de les restes vegetals amb la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los

Mitjans a utilitzar

Desbrossadora

Moto serra de perxa per eliminar branques altes.

Moto serra petita per eliminar heura

Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats

Personal necessari

Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada

Ajudant de jardineria

Periodicitat dels treballs Anual i fer-ho preferentment els mesos de baixa activitat vegetativa (octubre-febrer)

2. Alzinars amb roures.

Els trobem en diversos indrets del sector de llevant del Parc i també en la zona d'alzines a l'entorn del pla dels Socs.

Tasques a desenvolupar:

- Com que la majoria dels peus són de rebrot (multipeus) convé fer una selecció dels peus, deixar-ne només els més potents i eliminant tots els sobrants
- Eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i rebrots d'arrel o "xupons.
- Eliminació de l'heura que pugui haver-hi adherida al tronc de l'arbre. Per a portar-ho a terme es tallaran amb motoserra o amb destrat petita els brots d'heura just a la base de l'arbre procurant no generar talls ni marques en el tronc del mateix.
- Eliminació de totes les branques que presenten els peus fins a una alçada aproximada de 2 metres per obrir les visuals (motoserra de perxa)
- Desbrossada de l'entorn dels arbres per eliminar competència
- L'eliminació de les restes vegetals amb la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los

Mitjans a utilitzar

Desbrossadora

Moto serra de perxa per eliminar branques altes.

Moto serra petita per eliminar heura i branques baixes

Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats

Personal necessari

Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada

Ajudant de jardineria

Periodicitat dels treballs Anual i fer-ho preferentment els mesos de baixa activitat vegetativa (octubre-febrer)

3/ Arbres de ribera freixenedes, vernedes i omedes.

És un dels hàbitats més presents dins de les Deveses i presenta una problemàtica molt específica com és la presència de moltes espècies no autòctones sobre tot acàcies.

Tasques a desenvolupar:

- Eliminació dels peus d'arbres no autòctons (sobre tot acàcies) que ocupen part del seu hàbitat i que fan pressió sobre freixenedes.
- Eliminació d'arbres morts (tala dels mateixos deixant el mínim de soca que sobresurti del terra)
- Eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i rebrots d'arrel o "xupons.
- Eliminació de l'heura que pugui haver-hi adherida al tronc de l'arbre. Per a portar-ho a terme es tallaran amb motoserra o amb destrat petita els brots d'heura just a la base de l'arbre procurant no generar talls ni marques en el tronc del mateix.
- Eliminació de totes les branques que presenten els peus fins a una alçada aproximada de 2 metres per obrir les visuals (motoserra de perxa)
- Desbrossada de l'entorn dels arbres per eliminar competència
- L'eliminació de les restes vegetals amb la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los

Com que les acàcies i els ailants que es puguin talar molt possiblement rebrotin (com a plantes invasores que són), la seva eliminació (rebrot) només sol ser eficient per mitjans químics (glifosat). Tot i que no és el més convenient i pel risc que comporta es proposa fer una aplicació amb motxilla o aplicador manual d'esprai sobre els mateixos (utilitzant un apantallament si hi ha plantes properes interessants). El millor moment per fer-ho és a principis de primavera (mes d'abril) i en dies que no es puguin preveure pluges.

Mitjans a utilitzar

Motoserra
Desbrossadora
Moto serra de perxa per eliminar branques altes.
Moto serra petita per eliminar heura i branques baixes
Motxilla d'aplicació de tractament químic
Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats

Personal necessari

Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada
Oficial 1a amb carnet d'aplicador
Ajudant de jardineria

Periodicitat dels treballs

Anual. Les tasques de poda es poden fer al llarg dels mesos que els arbres tenen fulla (poda d'estiu) però com s'ha dit l'eliminació d'espècies al·lòctones al llarg del mes d'octubre.

4/ Arbres de ribera (alberedes i pollancredes)

És un dels hàbitats interessant que és present de manera no uniforme en tot el parc, tant en zones properes a la llera del Ter, com en zones de fenassar i espia oberts no forestals. També presenta la problemàtica de la presència d'espècies al·lòctones com la canya i les acàcies.

Hi ha alguns indrets amb aquest hàbitat molt interessant per la seva situació i que es proposa de recuperar obrint el pas a través del mateix

Tasques a desenvolupar:

- Eliminació dels peus d'arbres no autòctons (sobre tot acàcies) que ocupen part del seu hàbitat i que fan pressió sobre les alberedes.
- Eliminació d'arbres morts (tala dels mateixos deixant el mínim de soca que sobresurti del terra)
- Eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc
- Eliminació de rebrots d'arrel o "xupons.
- Tala de peus que es troben massa propers i rebrots joves. Distància entre peus de mida gran de 4-5 metres.
- Eliminació de l'heura que pugui haver-hi adherida al tronc de l'arbre. Per a portar-ho a terme es tallaran amb motoserra o amb destrat petita els brots d'heura just a la base de l'arbre procurant no generar talls ni marques en el tronc del mateix.
- Eliminació de totes les branques que presenten els peus fins a una alçada aproximada de 2 metres per obrir les visuals (motoserra de perxa)
- Desbrossada del sotabosc i bardisses de l'entorn dels arbres per eliminar competència
- L'eliminació de les restes vegetals amb la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los.

Com que les acàcies i els ailants que es puguin talar molt possiblement rebrotin (com a plantes invasores que són), la seva eliminació (rebrots) només sol ser eficient per mitjans químics (glifosat). Tot i que no és el més convenient i pel risc que comporta es proposa fer una aplicació amb motxilla o aplicador manual d'esprai sobre els mateixos (utilitzant un apantallament si hi ha plantes properes interessants). El millor moment per fer-ho és a principis de primavera (mes d'abril) i en dies que no es puguin preveure pluges.

Mitjans a utilitzar	Motoserra Desbrossadora Moto serra de perxa per eliminar branques altes. Moto serra petita per eliminar heura i branques baixes Motxilla d'aplicació de tractament químic Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats
Personal necessari	Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada Oficial 1a amb carnet d'aplicador Ajudant de jardineria

Periodicitat dels treballs Anual. Les tasques de poda es poden fer al llarg dels mesos que els arbres tenen fulla (poda d'estiu) però l'eliminació d'espècies al·lòctones al llarg del mes d'abril.

5/ Zones amb domini de les acàcies.

En aquest cas ens referim en sectors de les Deveses a on l'extensió i presència de les acàcies és dominant fins i tot arribar a formar petites agrupacions forestals.

Si aquests indrets representen una limitació a la implantació i desenvolupament de les comunitats vegetals pròpies de les Deveses (freixenedes, alberedes.) s'aconsella l'eliminació dels peus presents que siguin amenaçadors.

Si no comporten una amenaça i paisatgísticament és millor no fer una poda total de l'agrupació sinó portar a terme un control total de la mateixa evitant que pugui expandir-se i limitar la seva superfície.

Tasques a desenvolupar:

- Eliminació d'arbres morts (tala dels mateixos deixant el mínim de soca que sobresurti del terra)
- En els arbres amb bona salut, eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i rebrots d'arrel o "xupons."
- Fer una tala selectiva deixant que els peus estiguin separats com a mínim 4 metres de separació entre els troncs
- Eliminació de l'heura que pugui haver-hi adherida al tronc de l'arbre. Per a portar-ho a terme es tallaran amb motoserra o amb destrat petita els brots d'heura just a la base de l'arbre procurant no generar talls ni marques en el tronc del mateix.
- Les restes vegetals talats i que es passin per la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los i distribuir-los de manera uniforme.

Els rebrots i peus molt joves de les acàcies es procurarà la seva eliminació per mitjans químics, amb aplicació de glifosat o similar amb motxilla o aplicador manual d'esprai sobre els mateixos (utilitzant un apantallament si hi ha plantes properes interessants). El millor moment per fer-ho és a principis de primavera (mes d'abril) i en dies que no es puguin preveure pluges.

Mitjans a utilitzar	Motoserra Desbrossadora Moto serra de perxa per eliminar branques altes. Moto serra petita per eliminar heura i branques baixes Motxilla d'aplicació de tractament químic Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats
Personal necessari	Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada Oficial 1a amb carnet d'aplicador Ajudant de jardineria
Periodicitat dels treballs	Anual. Les tasques de poda es poden fer al llarg dels mesos que els arbres tenen fulla (poda d'estiu). Aplicació de glifosat al llarg del mes d'abril. Tala dels arbres no desitjats en mesos amb activitat vegetativa dels arbres (abril a setembre).

6/ Salzedes

Seria la zona que hem definit com de protecció i que correspon a l'extrem est del Parc en la zona propera el riu Ter i que va fins a la bassa del veïnat. El camí de Vora del Ter faria de límit de la mateixa

Es proposa limitar l'accés de la gent a l'interior del sector, d'alt valor ambiental, de manera que la freqüentació a l'interior de la mateixa sigui mínima. Es busca que sigui una zona refugi de fauna molt interessant de manera que es buscarà potenciar la seva biodiversitat.

Tasques a desenvolupar:

- Limitar i eliminar els camins i corriols que recorren per l'interior de la mateixa
- Eliminar totes les plantes al·lòctones presents tant canyes, raïm moro...així com també alguns arbres que no són propis de les salzedes com algun negundo que hi ha i peus d'acàcies.
- Eliminació d'arbres caiguts o tombats, sobre tot si no són estables, però és convenient que n'hi hagi algun ja que serveix com a hàbitat de determinades espècie animals. Si s'han de talar alguns arbres es deixarà el mínim de soca que sobresurti del terra.
- Eliminar totes les canyes d'Amèrica (bambú) que hi ha dins el sector. És imprescindible per la seva eliminació treure els rizomes de tot l'entorn.
- En els arbres amb bona salut, eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i rebrots d'arrel o "xupons".
- Eliminació de l'heura i altres plantes enfiladisses no autòctones que pugui haver-hi adherida al tronc de l'arbre. Per a portar-ho a terme es tallaran amb motoserra o amb destrat petita els brots d'heura just a la base de l'arbre procurant no generar talls ni marques en el tronc del mateix.
- En les zones a on hi ha presència de bardissa, caldrà utilitzar un criteri selectiu de quan convé desbrossar-ho i eliminar-ho o quan cal mantenir la seva funció de potenciar la biodiversitat. Sobre s'eliminarà la bardissa que puguin condicionar el desenvolupament dels arbres o arbustives pròpies de vegetació de ribera.
- Treballs de desbrossada per obrir en un cert grau, en una primera fase, l'interior de la salzeda sobre tot per eliminar plantes no interessant, però de manera selectiva per a conservar les plantes arbustives pròpies d'aquest hàbitat
- Les restes vegetals talats i que es passin per la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los i distribuir-los de manera uniforme.

Mitjans a utilitzar

Motoserra
Desbrossadora
Moto serra de perxa per eliminar branques altes.
Moto serra petita per eliminar heura i branques baixes
Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats

Personal necessari

Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada
Ajudant de jardineria

Periodicitat dels treballs

Una primera fase important i significativa de millora de l'hàbitat.
Manteniment anual d'eliminació de canyes i espècies al·lòctones.
Repàs anual d'eliminació de branques seques i arbres caiguts i retallada de branques baixes

En aquest hàbitat no es podran utilitzar tractament químic per eliminar espècies no desitjables.

7/ Llera del riu Ter

Correspon a tota la franja de vegetació més propera al curs del riu Ter i que inclou tota la franja de les Deveses. Sovint el límit d'aquesta llera la situariem a l'entorn del costat nord del camí de Vora Ter. Seria una franja amb una amplada màxima a l'entorn d'uns 20 metres, tot i que en molts de trams és més estreta.

Tasques a desenvolupar:

- Desbrossada i eliminació de la vegetació arbustiva present, sobre tot bardisses i canyes i altres plantes no autòctones. Això servirà per ampliar les visuals de l'entorn del riu des de les zones de passeig
- Caldrà preservar de la desbrossada l'afectació de plantes pròpies de la vegetació de ribera com per exemple els saücs.
- Eliminar totes les plantes al·lòctones presents tant canyes, raïm moro...
- Eliminació dels peus de robínies de rebrots ja sigui talant-los si tenen una mida mitjana o petita o amb tractament químic si són rebrots. Els peus de robínia de mida gran es podran deixar si no afecten hàbitats interessants, però amb una densitat molt baixa, amb peus separats entre sí un mínim de 6 metres de distància entre troncs. Els que no compleixin aquesta separació es talaran.
- Anualment caldrà portar a terme tasca d'eliminació dels rebrots que van sortint (per efectivitat s'aconsella que sigui amb tractament químic).
- Eliminació dels peus de canya d'Amèrica (bambú) presents. La manera més efectiva és eliminar els rizomes presents amb excavació del terreny que es pot fer de manera mecànica amb un petit bob-cat o similar.
- Eliminació d'arbres caiguts sobre tot si no són estables, però és convenient que n'hi hagi algun ja que serveix com a hàbitat de determinades espècie animals. Si s'han de talar alguns arbres es deixarà el mínim de soca que sobresurti del terra.
- En els arbres amb bona salut, eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i rebrots d'arrel o "xupons".
- Eliminació de l'heura i altres plantes enfiladisses no autòctones que pugui haver-hi adherida al tronc de l'arbre. Per a portar-ho a terme es tallaran amb motoserra o amb destrat petita els brots d'heura just a la base de l'arbre procurant no generar talls ni marques en el tronc del mateix.
- Les restes vegetals talats i que es passin per la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los i distribuir-los de manera uniforme.

Mitjans a utilitzar

Motoserra

Petita maquinaria tipus Bob-cat per eliminar els rizomes del bambú

Desbrossadora

Moto serra de perxa per eliminar branques altes.

Moto serra petita per eliminar heura i branques baixes

Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats

Personal necessari

Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada

Oficial 1ª com a conductor de la Bob-cat

Ajudant de jardineria

Periodicitat dels treballs

Una primera fase important i significativa de millora de l'hàbitat.

Manteniment anual d'eliminació de canyes i espècies al·lòctones.

Repàs anual d'eliminació de branques seques i arbres caiguts i retallada de branques baixes

8/ Espais 4 del sector de ponent del parc. Des de l'entorn dels 3 pins fins a l'autopista

Correspon a l'espai obert i divers que es localitza en el sector de ponent del Parc des de l'autopista o del rec de la Massana, fins a l'entorn dels 3 Pins. És un sector interessant per la seva diversitat d'hàbitats (prats o espais oberts, retalls forestals, vegetació de ribera, bardisses.) i a on s'hi localitza una fauna prou interessant en part pel fet que no és un entorn tant freqüentat com altres sectors del Parc. Tot i així presenta la problemàtica que les canyes hi estan molt implantades i condicionen la implantació i desenvolupament de la vegetació autòctona. amplada màxima a l'entorn d'uns 20 metres, tot i que en molts de trams és més estreta.

Tasques a desenvolupar:

- Continuar i potenciar les tasques d'eliminació de les canyes com espècie invasora no desitjada.
- Mantenir la situació actual de no potenciar la freqüentació de persones, per tant sense obrir nous camins o corriols per l'interior del sector
- Desbrossada i eliminació de la vegetació parcial de les bardisses, sobre tot les que es troben a l'entorn dels arbres, però mantenir alguns marges sense eliminar-la ja que és un punt molt interessant per amagatall i nidificació de determinades espècies d'aus. Tot i així és interessant portar a terme tasques de retallada de la mateixa per evitar la seva expansió com espècie oportunista i que pot arribar a desplaçar la vegetació original.
- Treballs d'eliminació de peus d'arbre joves en zones a on hi ha massa densitat per afavorir el creixement selectiu dels arbres.
- Eliminar bona part dels rebrots que hi ha en peus de freixes i àlbers per potenciar arbres de 1, 2 o 3 peus fet que els permetrà desenvolupar millor la seva capçada i no es faran competència.
- Eliminació dels peus de robínia que hi ha., ja sigui talant-los si tenen una mida mitjana o petita o amb tractament químic si són rebrots.
- En els espais oberts a on s'han eliminat les canyes procurar fer-hi plantacions tant arbòries (freixes, àlbers, verns...) com arbustives (saüc, marfull...) per recuperar la vegetació pròpia d'aquests espais oberts. La creació de zones d'ombra dificulta notablement el desenvolupament de la canya.
- Eliminació dels peus de robínies des de 6 metres de distància entre troncs. Els que no compleixin aquesta separació es talaran.
- En els arbres amb un cert desenvolupament eliminar les branques seques i baixes, mortes, trencades, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i els rebrots de base o xupons.
- Eliminació d'arbres caiguts sobre tot si no són estables, però és convenient que n'hi hagi algun ja que serveis com a hàbitat de determinades espècies animals. Si s'han de talar alguns arbres es deixarà el mínim de soca que sobresurti del terra.
- Eliminació de l'heura i altres plantes enfiladisses no autòctones que pugui haver-hi adherida al tronc de l'arbre. Per a portar-ho a terme es tallaran amb motoserra o amb destal petita els brots d'heura just a la base de l'arbre procurant no generar talls ni marques en el tronc del mateix.
- No portar a terme actuacions de sega dels prats i espais oberts i deixar que s'hi desenvolupi la vegetació original. Només si en determinants indrets hi ha un creixement herbaci excessiu plantejar de fer-hi 1 o com a màxim 2 segues anuals (principis de juny i setembre), però seleccionat be els indrets a on es considera convenient fer-ho.
- Les restes vegetals talats i que es passin per la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los i distribuir-los de manera uniforme.

Mitjans a utilitzar	Motoserra i també Desbrossadora manual Moto serra de perxa per eliminar branques altes. Moto serra petita per eliminar heura i branques baixes Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats
Personal necessari	Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada Ajudant de jardineria
Periodicitat dels treballs	Una primera fase important i significativa de millora de l'hàbitat, contemplant sobre tot l'eliminació de les heures. Manteniment anual d'eliminació de canyes i espècies al·lòctones. Repàs anual d'eliminació de branques seques i arbres caiguts i retallada de branques baixes

9/ Plantacions i alineacions de plàtans

Serien els terrenys que s'han incorporat recentment a l'espai públic del parc i que trobem amb una extensió significativa al costat del camí d'accés a l'àrea de la bassa dels ànecs.

Les actuacions que es proposen serien per condicionar aquesta àrea com a zona lúdica, com reserva climàtica, d'ús públic.

Tasques a desenvolupar:

- Desbrossada i eliminació total de la vegetació arbustiva present. En una primera fase es recomana fer-ho amb mitjans mecànics (desbrossadora de cadenes), i repassar la vegetació que quedi a l'entorn dels arbres amb desbrossadora manual. Aquesta tasca es farà dues vegades a una durant la primera quinzena de maig i la segona a finals de juny fins que la zona sigui prou freqüentada que no es doni el creixement de plantes en el sota bosc.

- Eliminar els peus arboris de mida petita que puguin quedar entre les diverses alineacions dels plàtans

- Eliminació d'arbres caiguts i inestables.

- Eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i rebrots d'arrel o "xupons", fins a una alçada mínima de 3 metres

- Eliminació de l'heura i altres plantes enfiladisses no autòctones que pugui haver-hi adherida al tronc de l'arbre. Per a portar-ho a terme es tallaran amb motoserra o amb destrall petita els brots d'heura just a la base de l'arbre procurant no generar talls ni marques en el tronc del mateix.

- Les restes vegetals talats tant procedents de la desbrossada amb cadena com de la tala i eliminació de branques i que es passin per la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los i distribuir-los de manera uniforme.

Mitjans a utilitzar

Tractor amb desbrossadora de cadenes

Motoserra

Desbrossadora manual

Moto serra de perxa per eliminar branques altes.

Moto serra petita per eliminar heura i branques baixes

Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats

Personal necessari

Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada

Oficial 1ª com a conductor del tractor

Ajudant de jardineria

Periodicitat dels treballs Una primera fase important i significativa de millora de l'hàbitat.

Manteniment dues vegades a l'any per eliminació de l'herbassar i eliminació del sotabosc

Revisió anual per eliminació de branques mortes i caigudes.

10/ Prats secs (camp de l'Illa)

Serien els terrenys que queden per sota del camí de Vora Ter entre el pla dels Socs i els aiguamolls del veïnat.

És un hàbitat molt interessant botànicament i està catalogat com d'interès comunitari prioritari per la seva escassetat, això comporta que les actuacions sobre el mateix haurien de ser mínimes, només de manteniment i potenciar el desenvolupament de la comunitat.

Tasques a desenvolupar:

- Fase inicial d'eliminació d'espècies no autòctones presents.
- Dels peus d'alzina present fer una eliminació selectiva dels peus de rebrot que hi ha a cada exemplar i només deixar els més forts i fins i tot es pot deixar un peu únic per fer créixer l'alzina com a arbre amb capçada àmplia. L'ideal seria la combinació de les dues tipologies de peus arboris.
- En els pollancre i àlbers eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i rebrots d'arrel o "xupons", fins a una alçada mínima de 2 metres
- Desbrossada anual per controlar els marges laterals de l'hàbitat de manera que la vegetació dels mateixos no envaeixi l'hàbitat, sobre tot les acàcies i les canyes que caldrà eliminar periòdicament. No desbrossar la part central del prat a on hi ha realment la vegetació interessant
- Eliminar els peus d'acàcies presents dins l'entorn, tant peus de mida mitjana-gran com peus joves.
- Eliminar els plançons i rebrots dels populus que surten, però caldrà deixar-ne alguns de joves per fomentar la regeneració de l'hàbitat. La selecció de peus comporta deixar un plançó cada 3 metres si són peus joves i cada 5 metres si són peus de mida gran.
- Anualment, durant el mes d'octubre es farà una sega ja sigui manual amb desbrossadora o amb tractor tallagespa de tot el prat per facilitar el creixement selectiu de les espècies pròpies dels prats secs. Si es fa en tractor l'alçada de tall haurà de ser alta i es farà amb sistema tipus mulching
-
- Les restes vegetals de tala i que es passin per la biotrituradora es deixaran sobre el propi terreny però no es podran deixar apilats sinó que caldrà escampar-los i distribuir-los de manera uniforme.

Mitjans a utilitzar	Tractor talla gespa Motoserra Desbrossadora manual Moto serra de perxa per eliminar branques altes. Moto serra petita per eliminar branques baixes Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats
Personal necessari	Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada Ajudant de jardineria

Periodicitat dels treballs Una primera fase important i significativa de millora de l'hàbitat.
Manteniment anual d'eliminació de peus de rebrot i sega de l'entorn.

11/ Sector d'aiguamolls

Correspon a entorn que ha sofert un canvi molt important en els darrers mesos ja que s'hi han portat a terme unes tasques de manteniment, des del nostre criteri, excessivament contundents per una sega extensiva i amb mitjans mecànics. És molt important poder recuperar aquest espai afectat excessivament per la desbrossada excessiva que s'hi va fer.

Tasques de manteniment a desenvolupar:

- Eliminació de plantes no autòctones com les canyes que van sortint amb una desbrossada manual.

- Anualment una sega amb mitjans manuals (desbrossadora manual) que s'aconsella de fer a finals d'estiu, com podria ser el mes de setembre.

- Com que amb la desbrossada es van eliminar tots els peus joves d'arbre que hi havia, sobre tot freixes, seria interessant portar a terme una plantació poc densa de peus joves de freixes de fulla petita i àlber

Mitjans a utilitzar

Tractor talla gespa
Motoserra
Desbrossadora manual
Moto serra de perxa per eliminar branques altes.
Moto serra petita per eliminar branques baixes
Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats

Personal necessari

Oficial 1a jardiner per operacions de tala i desbrossada; també per fer les plantacions
Ajudant jardiner

12/ Prat de les orquídiies

Petit sector de prat que es troba a llevant del Pla dels Socs interessant per la tipologia de vegetació que s'hi arriba a desenvolupar en determinades èpoques de l'any.

Si bé a la primavera la tipologia de vegetació és molt interessant a la tardor hi ha un domini d'una planta no autòctona com és el cel estrellat (*Aster pilosus*).

Tasques de manteniment a desenvolupar:

- Dels peus d'alzina present fer una eliminació selectiva dels peus de rebrot que hi ha a cada exemplar i només deixar els més forts i fins i tot es pot deixar un peu únic per fer créixer l'alzina com a arbre amb capçada àmplia. L'ideal seria la combinació de les dues tipologies de peus arboris.

- En els pollancre i àlbers eliminació de branques mortes, seques, trencades, malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques excessivament properes o que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i rebrots d'arrel o "xupons", fins a una alçada mínima de 2 metres.

- Eliminació dels arbres morts i malats.

- Eliminació de les branques seques dels pollancre

- Eliminació de plantes no autòctones com les canyes i també el cel estrellat abans que quedi sec i escampi les llavors.

- Anualment una sega amb mitjans manuals (desbrossadora manual) que s'aconsella de fer a finals d'estiu, com podria ser el mes de setembre-octubre abans no es doni l'aparició del cel estrellat.

Mitjans a utilitzar

Motoserra per talar arbres morts

Desbrossadora manual

Moto serra de perxa per eliminar branques altes.

Moto serra petita per eliminar branques baixes

Biotrituradora per eliminar restes vegetals generats

Personal necessari

Oficial 1a jardiner per operacions de poda i desbrossada

Ajudant de jardineria

Periodicitat dels treballs Una primera fase important i significativa de millora de l'hàbitat.

Manteniment anual d'eliminació de peus de rebrot, branques seques i sega del prat.

13/ Fenassars (àrees de descans)

Correspon a les diverses àrees de descans que hi ha dins el Parc de les Deveses com són l'àrea de la Bassa dels ànecs, àrea de la Massana, àrea de l'embarcador, àrea del Pla dels Socs.

Tasques de manteniment específiques per a cada àrea

Àrea de la Bassa dels ànecs:

Eliminar la bardissa i altra vegetació arbustiva i lianoide present a sota el mirador i tapa la visió de la bassa. Cal recuperar la visió àmplia de la bassa des del mirador

A l'interior de la bassa eliminar la lletia d'aigua

Eliminació de les canyes presents a l'entorn

Retallar les branques baixes i deixar-les a un mínim de 2 metres del terra.

Cal fer una tala selectiva d'alguns arbres ja que hi ha massa densitat dels mateixos

Àrea del Salt de la Maçana i de l'embarcador:

- Eliminació de les plantes no autòctones com les canyes que van sortint amb una desbrossada manual.

- Eliminar les bardisses a l'entorn de la bassa per recuperar-la i obrir les visuals a l'entorn de la mateixa

- A l'entorn del Salt (a la llera del riu) eliminar el canyís present.

- Eliminar els peus de robínia presents en tot aquest entorn. Seria ideal poder substituir-los per peus de freixes plantats.

- En els peus de freixes presents aclarir els arbres presents deixar-los amb una separació entre ells de com a mínim 5 metres.

- En els peus que quedin eliminar les branques baixes, branques mortes i també els plançons (tot i que sempre és necessari deixar-ne alguns per permetre l'evolució i successió de l'entorn) i també eliminar els "xupons"

- Quan hi ha peus de freixes molt ramificats, fer una aclarida dels mateixos i deixar com a molt 2 o 3 peus, tot i que és preferible deixar un peu únic de manera que pugui desenvolupar una bona capçada

Àrea del Pla dels Socs:

- Fer una selecció dels peus arboris presents dins el pla, eliminant els peus d'espècies no desitjables com les robínies.

- Hi ha, a les zones perifèriques, alguns indrets amb una gran densitat de peus d'álber i molt de plançons joves. Aquí cal fer una bona aclarida només deixant els peus de mida més gran i amb una separació entre ells d'uns 5 metres. També es pot deixar algun peu jove per afavorir la successió i regeneració de l'hàbitat.

- En els peus arboris seleccionats eliminar les branques baixes, branques mortes, eliminar la major part dels plançons i també eliminar els "xupons"

Tasques de manteniment comunes a les diferents àrees:

Al llarg de l'any cal preveure diferent segues del fenassar i herbassar que creix en els prats. Seria recomanable establir un estàndard en funció de l'alçada de l'herbassar i que podria estar a l'entorn del 8-10 cm d'alçada. Quan l'herba tingui aquesta alçada passar amb un tractor tallagespa i segar, però sense recollir l'herba, sinó que es farà tipus mulching (deixar l'herba segada sobre el propi terreny).

Anualment un repàs i eliminació de branques seques i mortes presents de manera que no pugui haver-hi risc de caiguda i que pugui afectar als usuaris. Es recomana fer-la a principi de primavera quan els arbres comencin a treure fulla i es pugui diferenciar les branques mortes de les bones.

Anualment dos repassos a les tasques d'eliminació de vegetació no desitjada que pugui aparèixer ja sigui per sega o per tractament químic puntual i localitzat. Una a primers de juny i una segona durant el mes d'octubre.

Mitjans a utilitzar	Desbrossadora manual
Personal necessari	Oficial 1a jardiner per operacions desbrossada
Periodicitat dels treballs	Anual

14/ Canyars:

Correspon a les diferents àrees dins del parc a on hi ha presència de canyes i que de manera progressiva seria convenient anar eliminant tal i com s'està fent actualment ja que no aporten cap valor ecològic destacable a l'espai i cal considerar-les com una planta invasora i que perjudica el desenvolupament de la vegetació pròpia dels diferents hàbitats de les deveses.

L'eliminació de les canyes és una tasca realment complicada i difícil ja que malgrat es fa la desbrossada de les mateixes tornen a rebrotar amb un termini de temps molt ràpid i periòdicament cal tornar a passar a desbrossar les zones que ja s'havia fet anteriorment, fins i tot diverses vegades a l'any.

La millor manera d'eliminar-les és crear zones d'ombra a l'entorn de les mateixes, fet que no fàcil ja que solen desenvolupar-se millor en espais oberts i entorn mols assolellats.

Tasques de manteniment a desenvolupar:

- Per eliminació de les canyes en nous espais es farà amb una desbrossadora manual i desbrossant sempre molt arran del terra per no deixar els canots que són perillosos.

- Si són espais molt grans i amplis, sense vegetació arbrada densa es poden eliminar amb un tractor petit i àgil equipat amb una desbrossadora de cadenes.

- Pel manteniment de les àrees ja desbrossades es farà amb una desbrossadora manual. Aquesta tasca és especialment efectiva quan la canya té una alçada no superior als 40 cm i temporalment el millor moment de manera que sigui més efectiva l'actuació és durant la tardor que el fred frena el seu desenvolupament posterior.

- L'eliminació per mitjans químics també és efectiu sobre tot en rebrotos joves, però per les característiques de les Deveses no és aconsellable portar-la a terme, fora de caos i localitzacions molt concretes.

- Quan s'obren nous espais i després de desbrossar és important amb la mateixa desbrossadora triturar-les dins deixar-les a una mida mínima d'uns 20-30 cm. Aquesta eliminació també es pot fer i és més efectiva, passant les canyes tallades per la biotrituradora.

Mitjans a utilitzar

Desbrossadora manual
Tractor petit amb desbrossadora de cadenes
Biotrituradora per eliminar restes de canyes generades

Personal necessari

Oficial 1a jardiner per operacions de desbrossada
Oficial 1a jardiner o agrícola per conduir el tractor
Ajutant jardiner

15/ Bardisses

Troben les bardisses sobre tot en espais ombradissos tant dels entorns més forestals com també en indrets propis de vegetació de ribera a on hi ha una certa humitat i ombra.

No hi ha una localització específica dins el Parc de les Deveses sinó que es troben molt repartides, escampades i presents en molts entorns diferents.

La presència de les bardisses en el Parc de les Deveses comporta una doble problemàtica:

- És important la seva eliminació ja que és una planta oportunista de desenvolupament molt ràpid i sobre tot desenvolupament aeri i arribar a afogar la vegetació autòctona i pròpia de l'indret
- Les bardisses, en determinats ambients, tenen una funció important com amagatall i protecció de la fauna i per tant afavoreixen la biodiversitat

Per tant a l'hora de portar a terme tasques d'eliminació de les bardisses cal tenir el criteri clar de quina situació de les dues opcions anteriors ens trobem.

Tot i així, com que són plantes de desenvolupament ràpid i que poden ocupar grans extensions i volums, una desbrossada puntual no eliminarà la bardissa però pot servir per controlar el seu desenvolupament, i amb pocs mesos podrà continuar amb la seva funció positiva a favor de la biodiversitat.

Tasques de manteniment a desenvolupar:

- Si són espais molt grans i amplis, sense vegetació arbrada densa es poden eliminar amb un tractor petit i àgil equipat amb una desbrossadora de cadenes. Un punt especialment destacable per fer-ho amb aquestes eines podria ser la desbrossada de la plantació de plàtans, ja que el fet d'estar alineats facilita el treball de desbrossada.

- Si són petites extensions i localitzades el farà amb desbrossadora manual i utilitzant com eina de tall la ganiveta amb U ja que a més de tallar, a diferència de la ganiveta d'estrella, engruna el que talla i queda escampat pel terreny i a la llarga es pot arribar a considerar com un adob.

- La possibilitat d'eliminació de les bardisses per mitjans químics (Glifosat) és molt efectiva sobre tot en plantes joves i si es porta quan comença l'aturada vegetativa de la planta pel fred (la dita popular diu que s'ha de fer després de la primera glaçada) i com que les plantes del seu entorn, en aquest període, ja estan en aturada vegetativa el risc d'afectar-les, sobre tot si no tenen fulla, és baix.

Mitjans a utilitzar	Desbrossadora manual Tractor petit amb desbrossadora de cadenes
Personal necessari	Oficial 1a jardiner per operacions de desbrossada Oficial 1a jardiner o agrícola per conduir el tractor Ajudant jardiner

16 Zones transició

Hem agrupat en aquesta tipologia d'hàbitat i d'àrea a gestionar les zones que convé reconvertir en expansions o ampliacions d'hàbitats ja presents a les Deveses.

Concretament es proposen ampliar:

- l'entorn del Pla dels Socs cap el sud fins el límit de l'espai públic
- l'ampliació del sector del Camp de l'Illa cap el sud fins el límit de l'espai públic.

Aquestes dues zones de transició, que estan una a continuació de l'altra, no seran una ampliació del mateix tipus d'hàbitat sinó que correspon a tota una franja verda amb molta vegetació arbrada pràcticament impenetrable per l'alta densitat de planta present.

La neteja i desbrossada d'aquestes dues àrees serviran per obrir un espai molt interessant de les Deveses i que corresponen a un hàbitat d'alberedes i pollancredes amb lliri pudent (interès comunitari no prioritari), però en un estat de conservació deficient.

Tasques de manteniment i millora a desenvolupar:

Eliminació de tota la vegetació herbàcia i arbustiva present (canyes, bardisses, lianes) amb excepció de les arbustives autòctones com el saüc, per exemple, amb desbrossadora manual.

Eliminació de bona part dels rebrots joves dels populus. Tot i així se'n deixaran alguns de joves de diferent edat per potenciar la successió de l'hàbitat.

Tala i eliminació de tots els arbres morts. Només si n'hi ha algun de gran i es veu molt estable es podrà mantenir per a ser aprofitats per grups animals com a zona de nidificació o refugi.

Tala selectiva dels peus arboris de mida gran que es troben molt propers un dels altres i que es molesten en el seu creixement tant per la captació de llum com també per aprofitament dels nutrients del terreny.

Eliminació total de les espècies al·lòctones que puguin aparèixer com seria el cas de les acàcies, tant peus joves com també peus grans.

En els peus arboris que es conserven eliminació de branques seques, deformades, baixes (fins a una alçada de 2-3 metres), eliminació de rebrots de base i xupons.

En la desbrossada s'hauran eliminat els plançons o rebrots que tornaran a sortir periòdicament i caldrà eliminar de nou

Caldrà preveure unes tasques de manteniment i conservació de l'espai que es proposa es portin a terme anualment i que consistiran en la desbrossada i eliminació de plantes no desitjables com les canyes, les bardisses, rebrots d'acàcia...

7. ALTRES PROPOSTES DE MILLORA

1/ En el sector de llevant de l'autopista crear 3 zones funcionals diferents en funció del valor ecològic que té i dels usos que podrien tenir

1.a Zona de protecció

En el sector de les salzedes per tant a l'extrem est del Parc i que ha d'incloure la bassa d'en Quirze i la bassa del veïnat

1.b. Zona a preservar

En el sector de llevant inclou tot el Camp de l'Illa i el sector dels aiguamolls del veïnat com a elements més significatiu. Incorporar-hi també el prat de les orquídiades.

Ampliar la zona cap el sud fins els límits dels horts

En el sector de ponent incloure la zona d'espais oberts amb vegetació arbrada que hi ha entre l'autopista i l'indret dels 3 pins (zona 4)

1.c/ Zona pública (lúdica):

Inclou totes les àrees de descans com el Pla dels Socs, àrea de la bassa dels ànecs, zona de l'embarcador, àrea de la Massana, ...

Desbrossar l'extrem sud del Pla dels Socs per ampliar l'espai de prats, conservant els peus arboris presents.

Crear en la plantació de plàtans incorporada prop de la zona de la bassa dels ànecs una zona d'esbarjo a l'ombra (refugi climàtic). Convertir-ho en una zona de descans i repòs per a famílies i gent gran incorporant-hi alguns bancs, fins i tot alguna taula, papereres i si hi ha un ús significatiu, alguns contenidors, un punt d'aigua, algun lavabo....

Arbrada a on es proposa crear el refugi climàtic o zona d'esbarjo d'estiu

Donar continuïtat a l'alineació de plàtans a l'entorn del camí de la Bassa dels ànecs i donar-hi continuïtat fins a la connexió amb el Pla dels Socs (no sé si han de ser plàtans o arbres més propis de l'entorn com els àlbers o freixes).

4/ Recuperar l'entorn de la bassa d'en Peixet com un indret d'alt valor ecològic

5/ Potenciar la bassa dels ànecs i recuperar el valor funcional del mirador existent

6/ Obrir les dues zones de transició proposades (Pla dels Socs cap el sud i camp de l'illa cap el sud).

7/ Crear una zona de reserva i protecció que engloba tota la zona de les salzedes (extrem nord-est) i que inclou la bassa del veïnat.

8/ Recuperació dels entorns de les basses (pot ser no de totes però si de les més significatives i de més valor ambiental)

9/ Crear un nou pas per sota l'autopista aprofitant l'estructura existent i que permeti una connexió directa de cada costat de l'autopista. Hi hauria la dificultat addicional que cal crear un pas sobre el rec de la Massana

10/ Potenciar i donar valor als arbres monumentals o excepcionals presents ja sigui per la seva mida com per ser una espècie singular (cas del roure africà). També alguns dels pollancrelles de mida excepcional del sector de ponent prop del pas d'en Prat

11/ Col·locar caixes nius en indrets concrets; tot i que ja n'hi ha, potenciar encara més el seu valor funcional i diferents tipologies de caixes no només pels pardals. Seria interessant col·locar-les en les zones de millor diversitat com que s'han esmentat com a zones a preservar o de protecció.

12/ Col·locar refugis per a ratapenades. Sobre tot en l'entorn de les zones amb major presència de gent per la seva bona funció com a limitadors de les poblacions de mosques i mosquits, per exemple a l'entorn de la vora del Ter i prop de la zona dels horts, pàrquing del Pla dels Socs.

13/ Col·locació d'acopis de pedres com a punt de refugi d'amfibis, rèptils i mamífers com conills. Possibilitat de col·locar-ne un a la zona forestal i un altre a la zona de prat sec (Camp de l'Illa) prop dels aiguamolls i també potenciar els acopis ja existents en la zona 3 de ponent amb una certa eliminació de vegetació a l'entorn dels mateixos

14/ Punt de reproducció de l'espínós a la bassa del veïnat

15/ Possibilitat d'incorporar un agent cívic-social els dies feiners si hi van col·legis i els caps de setmana i festius per controlar sobre tot els grups i festes que s'hi van i evitar actes vandàlics, deficient gestió de les deixalles, control de les zones a preservar, gent que es banya,

16/ Eliminar estructures obsoletes (antic mirador de la bassa de les cigonyes)

17/ Potenciar el camí de Vora el Ter com a gran zona de passeig de les Deveses; crear una franja oberta de 3-4 metres lliures de vegetació no interessant i potenciar-ho amb plantacions específiques a l'entorn, tanca de delimitació.... Com que és un punt habitual de passeig col·locar-hi algun banc com apunt de descans i sobre tot papereres per evitar que es tirin deixalles a l'entorn del camí

18/ Millorar la senyalització de l'espai i informar de les activitats no permeses. L'espai natural ha d'estar ben senyalitzat per tal que els usuaris coneguin els valors naturals de l'espai, quines activitats no estan permeses, on es troben, quines són i on estan col·locades les infraestructures i/o accessos. Informar als usuaris de l'espai de les activitats no permeses a través de tríptics i/o plafons.

Es proposa unificar, simplificar i eliminar part de la senyalització vertical del parc. Caldria fer un estudi de tot el que hi ha de senyalització, resumir-ho, unificar-ho en estil i format...

19/ Instal·lació d'uns lavabos o punt de necessitats funcionals prop del Pla dels Socs, així com algun punt d'aigua.

20/ Problemàtica dels corriols i senders. A hores d'ara, sobre tot en el sector de llevant hi ha molts petits corriols oberts per on hi passa gent a peu i també bicicletes. Podria ser interessant:

- Eliminar la presència de corriols i prohibir l'accés tant a peu i sobre tot en bicicleta dins de la zona de protecció.
- Limitar el nombre de corriols dificultant l'accés a alguns dels existents.
- Potenciar petits recorreguts concrets amb una certa dificultat que són molt atractius per les bicicletes, allunyant-los de les zones de més valor ecològic. Com a molt 1 o 2 i que puguin incloure tot el parc

21/ Supervisar si els contenidors de recollida selectiva de deixalles que hi ha a hores d'ara en les zones d'esbarjo són suficients tant per capacitat (cas del Pla dels Socs) com per indrets a on n'hi ha de col·locats

22/ Recuperar la senyalització i identificació de les espècies arbòries i també arbustives presents. Crear un itinerari botànic que podria ser molt interessant com a treball de camp per sortides de col·legis.).

23/ No només crear un itinerari botànic sinó també crear rutes de passeig o oci, rutes esportives tant corrent com en bicicleta, rutes culturals o històriques ... en un format més o menys unificat i que haurien d'ajudar a donar valor a les Deveses i potenciar el seu coneixement i els valors ecològics, socials, històrics que tenen entre els usuaris de les mateixes.

24/ Estudiar la possibilitat d'establir una ordenança municipal per un ús correcte del Parc de les Deveses i que inclogui el tema de passejar fora de camins i corriols, l'obligatorietat que els gossos han d'anar sempre lligats, la prohibició d'accés a les zones de màxima preservació, la prohibició de fer foc, la prohibició de poder banyar-se al riu o a la Maçana....

25/ Controlar la població de flora i fauna al·lòctona mitjançant l'aplicació d'elements limitadors al creixement de les seves poblacions, campanyes de captura i eliminació d'exemplars. Divulgar entre la població la problemàtica que suposa l'alliberació o la dispersió d'espècies al·lòctones en un medi que no és el seu.

8. PROGRAMA ACTUACIONS

Diferenciarem diversos nivells d'actuació:

1/ Tasques de manteniment

- Segar prats d'ús lúdic (Pla dels Socs, àrea de descans bassa dels ànecs, de l'Embarcador, de la Massana...). Es faran quan l'herba tingui una alçada d'uns 5-7 cm. Distribució segades:
 - o 1 segada abril, 2 segades maig, 1 segada juny, 1 segada juliol, 1 segada setembre, 1 segada setembre,
 - o En anys secs es pot reduir el nombre de segades.
- Manteniment dels prats secs (Camp de l'Illa). 1 segada mes de juliol-agost
- Eliminació d'arbres morts i caiguts (1 vegada any). Generalment a principis de primavera
- Tasques de poda i eliminació de branques seques (1 vegada any mesos setembre – octubre)
- Eliminació de rebrots i xupons (juny-juliol)
- Eliminació d'heura en el tronc dels arbres (1 vegada any); Mesos hivern.
- Treballs de poda de manteniments dels arbres singulars dels espais més significatius (bassa dels ànecs, Massana...)
- Desbrossada del sotabosc de les zones forestals. 1 vegada any (mes de juliol-agost)
- Eliminació de bardisses:
 - o Si es fa amb desbrossadora mesos d'estiu (juny-juliol)
 - o Si es fa amb aplicació de Glifosat just després de la primera gelada de l'hivern

2/ Tasques de millora.

- Eliminació de canyes de manera sistemàtica al llarg de tot l'any, tant repassant zones ja segades com per eliminar canyes en nous espais.
- Eliminació de robínies:
 - Tala i eliminació de nous espais
 - Eliminació de rebrots amb aplicació de Glifosat (mes d'octubre).
- Eliminació de plantes no al·lòctones (excloent canyes i acàcies). Qualsevol moment de l'any dels mesos amb activitat vegetativa.
- Eliminació de la lletia d'aigua present a les basses (mesos de finals de primavera o estiu quan el nivell d'aigua no sigui massa alt)

3/ Noves propostes d'ampliació d'espais. (per ordre de prioritats)

Millora dels entorns de les basses (bassa del veïnat, bassa d'en Peixet, bassa de la Massana, bassa dels ànecs.)

Recuperar la plantació de plàtans propera a la bassa dels ànecs

- Desbrossada i eliminació del sota bosc
- Tala dels peus arboris que no interessin
- Eliminació de les heures dels troncs
- Eliminació de branques baixes (a l'entorn de 3 metres lliures)
- Crear un accés no motoritzat, però sí per les persones

Millora de l'entorn del camí de Vora riu

Ampliar espai del Camp de l'Illa cap el sud

Ampliar pla dels Socs cap el Sud

.9. CRITERIS TÈCNICS A APLICAR

Tot seguit es descriuen alguns dels criteris que caldria tenir present a l'hora de portar a terme els treballs de manteniment i conservació del Parc de les Deveses

Plantació:

A l'hora de realitzar la plantació es tindran en consideració els següents aspectes i consideracions en funció de les condicions climatològiques:

- No es podrà plantar en èpoques de gelades (mesos de desembre i gener).
- Si durant el transport, les plantes s'haguessin gelat, s'haurà de deixar-les reposar fins que es pugui observar els danys causats.
- No es realitzarà la plantació quan les plantes presentin símptomes d'haver patit estrès hídric. En aquests casos es regaran fins que els símptomes desapareguin.
- No es plantarà en dies de forts vents.
- En condicions de pluja, si el contingut d'aigua al sòl és elevat, no es plantarà.
- No es plantarà amb neu, ni nevant.

Una vegada recepcionada la planta es farà una poda per marcar la tipologia de capçada i s'aclariran les branques de l'arbre. El realç de la capçada serà proporcional a l'arbre subministrat intentant que l'arbre quedi ben format. El volum final de la brancada ha de ser similar al volum del sistema radicular de l'arbre.

Abans de plantar s'eliminaran les arrels trencades i/o en mal estat que tingui la planta.

En els arbres amb pa de terra subjectat amb filferro galvanitzat, abans de col·locar-los dins del clot caldrà tallar el filferro a nivell del coll afluixant el sac o malla protectora.

Quan es col·loqui la planta dins del clot de plantació es procurarà que l'arbre quedi al centre del forat

En el moment de cobrir l'arrel o pa de terra de l'arbre, s'ha d'atacar bé la terra per tal que l'arbre quedi ben fixat. Cal deixar 15 cm de fondària de l'escocell respecte el nivell del terra perquè es reculli el màxim d'aigua quan es regui o en dies de pluja.

S'aportarà a cada arbre adob mineral d'alliberament lent i matèria orgànica correctament compostada. A cada planta se l'hi col·locarà com a mínim un tutor de fusta amb ancoratge.

Forat de plantació:

La preparació del forat de plantació ha de proporcionar un ambient mediambiental òptim per al futur creixement radical de la planta. El forat de plantació no ha de ser com un calaix on s'hi encaixa el pa de terra de l'arbre, sinó que haurà de tenir un volum adequat de sòl que permeti un ràpid desenvolupament radical inicial. És el lloc on es plantaran les espècies, i s'ha de dissenyar per tal de permetre un creixement adequat dels arbres.

La preparació del lloc de plantació ha de ser més intensa en llocs alterats on el sòl natural és de baixa qualitat.

Els forats per a plantes en arrel nua han de ser suficientment amples i profunds per condicionar el volum d'arrels. El diàmetre del forat ha d'estar comprès entre els 50-80cm.

Els forats per a les plantes amb pa de terra ha de ser lleugerament més profunds que l'altura del pa de terra mentre que l'amplada del forat ha de ser aproximadament tres vegades l'amplada del pa de terra.

Pel que fa a les dimensions del forat de plantació cal tenir en compte que quan més gran sigui el forat de plantació de l'arbre, molt millor. De totes maneres, les dimensions mínimes dels forats de plantació haurien de ser:

- Arbre de port gran 1 x 1 x 1 m
- Arbre de port mitjà 0,7 x 0,7 x 0,7 m

El reompliment del forat de plantació es farà amb terra vegetal bona o aprofitant els materials obtinguts de la construcció del clot de plantació si són correctes i lliures de material petri. Al fons del forat, abans de col·locar-hi l'arbre es farà una aportació mínima de 20 cm de terra vegetal i una certa aportació d'adob mineral al fons del clot.

Una vegada acabada la plantació de l'arbre o arbust es farà una aportació d'adob mineral a sobre de l'escocell.

Un cop realitzada la plantació, totes les terres sobrants seran retirades i si és possible es podran estendre sobre el terreny

Després de qualsevol plantació, (sempre dintre del termini de 24 hores següents a la plantació, en el cas de plantes en contenidor i de 6 hores en el cas de plantes a arrel nua) es realitzarà un reg, aportant l'aigua suficient per tal que el volum excavat quedi amb un contingut d'aigua de saturació. Afavorint així l'assentament de les terres.

Dosis aproximades del reg de plantació són:

- 5 - 8 L arbusts i arbres de dues sabes
- 10 - 15 L arbusts adults.
- 30 - 50 L arbres més grans.

Per tal d'evitar fortes evaporacions i aprofitar al màxim l'aigua, sempre que sigui possible els regs es realitzaran a primeres hores del matí i a últimes de la tarda. Durant la tardor, hivern i primavera, l'horari de regs pot ampliar-se.

Escocells:

És el clot practicat al peu d'un arbre o arbust per tal de recollir l'aigua de pluja o facilitar les regades. També permet afegir adob evitant la seva dispersió. La forma més típica pot consistir en un monticle de terra, més alt que el voltant, amb un clot en el seu interior.

El disseny d'escocells ha de ser adequat a les característiques de les espècies i a les seves necessitats. Un ampli escocell és una forma senzilla d'ampliar l'espai per les arrels, així com també ha de millorar l'accés a l'aigua de pluja i de reg.

Les dimensions dels escocells venen determinades pel port de l'arbre:

- Arbre de port gran 3 m²
- Arbre de port mitjà 1 m²

Dues vegades a l'any (mesos de juny i octubre) caldrà fer un desherbatge o neteja dels escocells (eliminació de les males herbes presents) i la recuperació de la forma dels mateixos.

Tutors:

Els tutors són sistema d'ancoratge que serveix per subjectar els arbres de manera que no es puguin moure o ser tombats per efecte del vent. Es tracta d'un pal de fusta amb diferents mides, segons la mida de la planta, que es claven al costat de l'arbre i es lliguen per tal d'aconseguir una bona estabilitat d'aquest.

Les mides dels tutors de fusta són les següents:

DIÀMETRE de l'arbre (mm)	ALÇADA (M)
30	0,75
80	1,5
60	2
80	2

El tutor haurà de ser de fusta de castanyer o de fusta de pi tractada (autoclavada). El tutor tindrà un extrem amb punta per tal de facilitar la seva penetració al terra i la part superior es pintarà amb pintura plàstica de diferent color cada any, per indicar que s'ha de regar. El tutor ha de quedar firmament lligat a l'arbre amb una doble fixació de tipus cinturó amb passador i sivella o amb cinta amb una certa elasticitat, però de manera que permeti un cert moviment del mateix, i en cap moment es pugui arribar a produir cap ferida a l'arbre.

Protector de base:

Una vegada plantats els arbres s'hi col·locarà un protector de base o protector d'escocell que és una manta de iute circular o rectangular de mides 50 x 50 cm o 50 cm de diàmetre, per col·locar a la base dels arbres. La manta tindrà un gruix mínim de 1 cm i en una de les seves cares ha de presentar una coberta de plàstic. L'objectiu de la col·locació és evitar l'excés d'evaporació i l'aparició de males herbes, així com augmentar la humitat disponible per al desenvolupament de la planta. Els protectors es col·locaran a la base de les plantes, dins de l'escocell de plantació i es lligarà amb un mínim de 2 grapes o piquetes o es ficaran pedres al damunt de manera que quedi fix.

Les característiques del protector d'escocell seran:

- No ha de deixar passar la llum.
- Ha d'impedir el creixement de males herbes.
- No ha d'escalfar-se per efecte de la radiació solar.
- Ha de quedar correctament ancorat.
- Ha de tenir una durada mínima d'un any i mig.
- Ha de ser biodegradable.

Poda:

La poda consisteix en eliminar les branques supèrflues dels arbres de manera que a la llarga es puguin desenvolupar millor.

Aquesta poda es farà presentment durant l'hivern, i que comprèn el període entre els mesos de novembre i març, coincidint amb la parada vegetativa de les espècies de fulla caduca. En els arbres de fulla permanent no és necessari fer-la durant els mesos d'hivern.

En aquesta poda de neteja s'eliminaran selectivament parts com branques mortes, branques trencades, branques malaltes no recuperables, branques dèbils no vigoroses, branques mal orientades, branques amb codominància, branques que es freguen, branques dèbilment unides amb el tronc i rebrots d'arrel o "xupons".

La poda de neteja de branques mortes o malaltes pot reduir la infestació de plagues d'insectes i aturar o alentir la infecció de malalties.

Totes les branques i restes vegetals procedents de la poda hauran de ser eliminades i no es podran deixar sobre el terreny. La millor proposta és que siguin passades per una biotrituradora i es podran estendre o repartir a l'entorn de la zona de treball, però sempre allunyades de l'entorn del riu o apilar-les per ser utilitzades com a mulch d'escocells o dels peus arboris

Cassà de la Selva, gener 2022

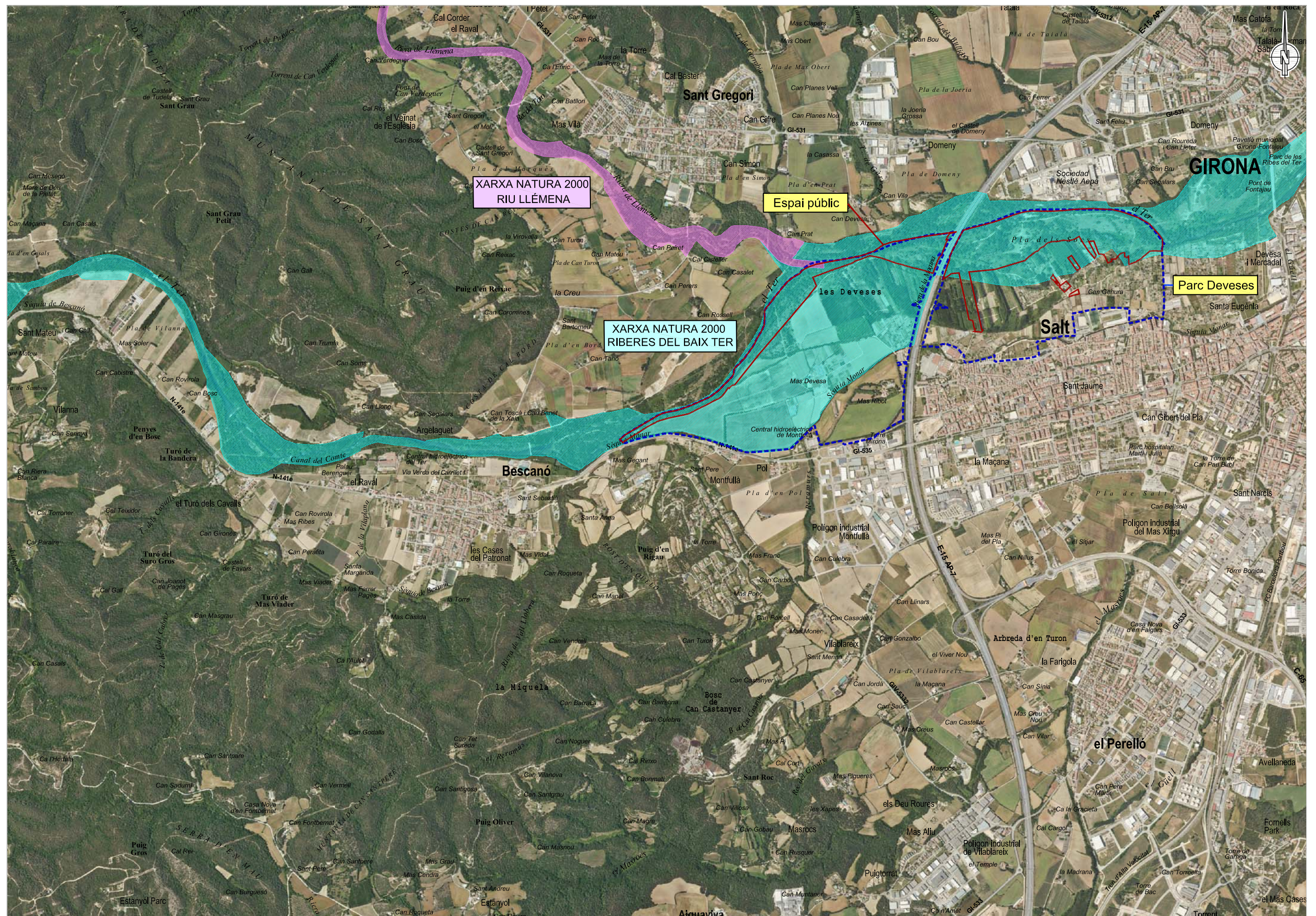
Josep Domingo Roura

Biòleg col·legiat número 14084-C

Col·legi de Biòlegs de Catalunya

10. ANNEX 1. PLÀNOLS

10.1.	Ortofotomapa situació	escala 1:25.000
10.2.	Ortofotomapa d'ubicació (3)	escala 1: 5.000
10.3.	Plànol topogràfic hàbitats (3)	escala 1: 5.000
10.4.	Plànol topogràfic camins (3)	escala 1: 5.000
10.5.	Ortofotomapa de les basses (3)	escala 1: 5.000
10.6.	Plànols proposta zonificació sector ponent (2)	escala 1: 5.000
10.7.	Plànol proposta zonificació sector llevant (1)	escala 1. 5.000
10.8.	Ortofotomapa nivells de protecció (3)	escala 1: 5.000
10.9.	Ortofotomapa zones recuperació hàbitats (2)	escala 1: 5.000

XARXA NATURA 2000
RIU LLÉMENA

Espai públic

XARXA NATURA 2000
RIBERES DEL BAIX TER

Parc Deveses

CONSULTOR 	AUTOR DEL PROJECTE JOSEP DOMINGO I ROURA	TÍTOL DEL PROJECTE PLA DE GESTIÓ DEL PARC DE LES DEVESES DE SALT (ESPAI PÚBLIC). TERME MUNICIPAL DE SALT (GIRONÈS)	ESCALES 1:25,000 ORIGINALS A3 GRÀFIQUES	NOM DEL PLÀNOL: PLÀNOL SITUACIÓ Ortofotomapa	DATA: GENER 2022 NOM FITXER: 01_SITUACIÓ ORTO FULL.....DE.....
---------------	---	--	--	--	--

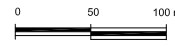

CONSULTOR
taller ambiental

AUTOR DEL PROJECTE

 JOSEP DOMINGO I ROURA

TÍTOL DEL PROJECTE
**PLA DE GESTIÓ DEL PARC DE LES DEVESES DE SALT (ESPAI PÚBLIC).
 TERME MUNICIPAL DE SALT (GIRONÈS)**

ESCALES
 1:5,000
 ORIGINALS A3

 GRÀFIQUES

NOM DEL PLÀNOL:
 ORTOFOTOMAPA UBICACIÓ

DATA:
 GENER 2022
 NOM FITXER:
 02_ORTO UBICACIÓ

FULL.....DE.....

CONSULTOR
taller ambiental

AUTOR DEL PROJECTE

 JOSEP DOMINGO I ROURA

TÍTOL DEL PROJECTE
**PLA DE GESTIÓ DEL PARC DE LES DEVESES DE SALT (ESPAI PÚBLIC).
 TERME MUNICIPAL DE SALT (GIRONÈS)**

ESCALES
 1:5,000
 ORIGINALS A3
 0 50 100 m.
 GRÀFIQUES

NOM DEL PLÀNOL:
 ORTOFOTOMAPA UBICACIÓ

DATA:
 GENER 2022
 NOM FITXER:
 02_ORTO UBICACIÓ

FULL.....DE.....

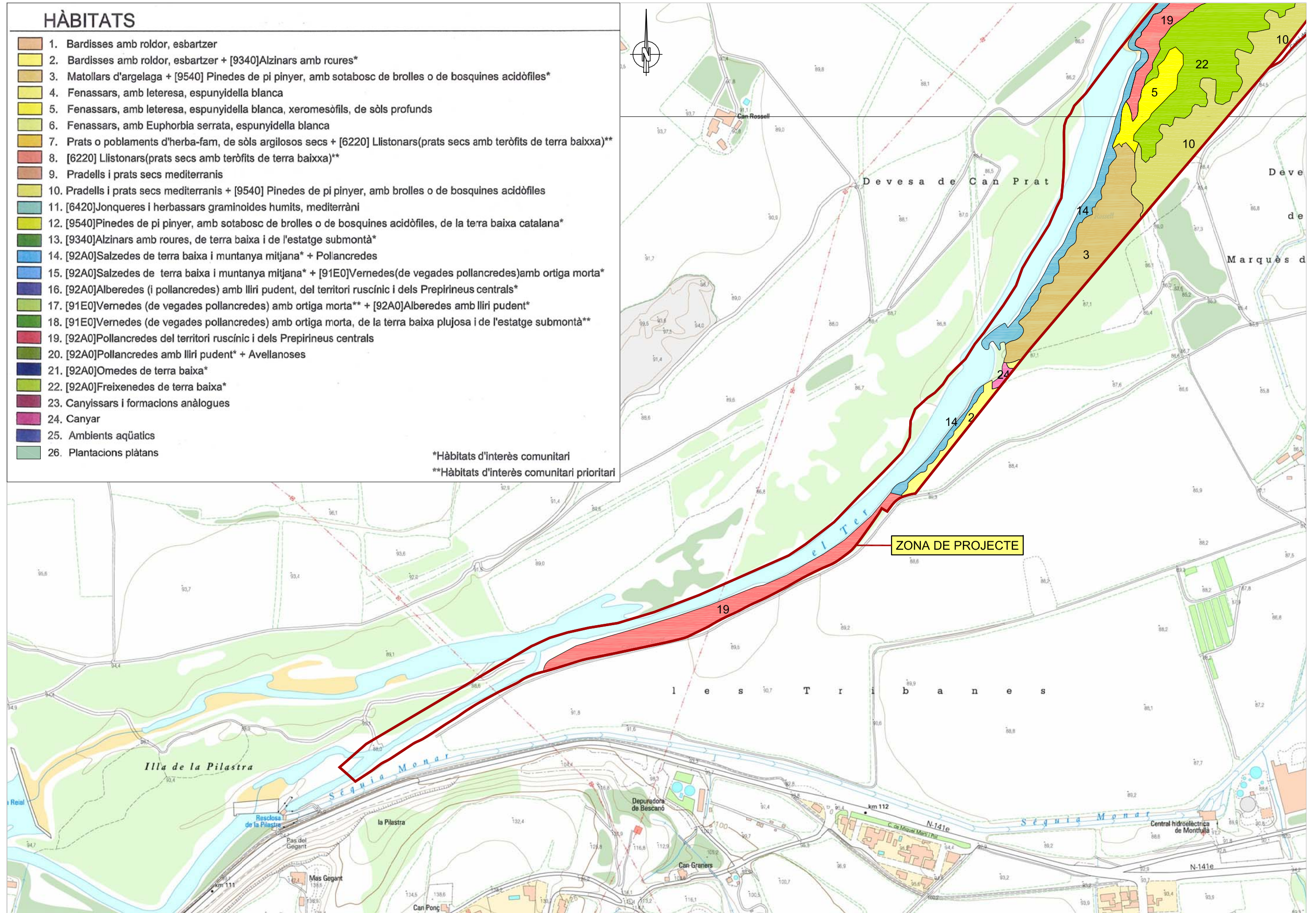

HÀBITATS

- 1. Bardisses amb roldor, esbartzer
- 2. Bardisses amb roldor, esbartzer + [9340]Alzinars amb roures*
- 3. Matollars d'argelaga + [9540] Pinedes de pi pinyer, amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles*
- 4. Fenassars, amb leteresa, espunyidella blanca
- 5. Fenassars, amb leteresa, espunyidella blanca, xeromesòfils, de sòls profunds
- 6. Fenassars, amb Euphorbia serrata, espunyidella blanca
- 7. Prats o poblaments d'herba-fam, de sòls argilosos secs + [6220] Llistonars(prats secs amb teròfits de terra baixa)**
- 8. [6220] Llistonars(prats secs amb teròfits de terra baixa)**
- 9. Pradells i prats secs mediterranis
- 10. Pradells i prats secs mediterranis + [9540] Pinedes de pi pinyer, amb brolles o de bosquines acidòfiles
- 11. [6420]Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterrani
- 12. [9540]Pinedes de pi pinyer, amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana*
- 13. [9340]Alzinars amb roures, de terra baixa i de l'estatge submontà*
- 14. [92A0]Salzedes de terra baixa i muntanya mitjana* + Pollancredes
- 15. [92A0]Salzedes de terra baixa i muntanya mitjana* + [91E0]Vernedes(de vegades pollancredes)amb ortiga morta*
- 16. [92A0]Alberedes (i pollancredes) amb lliri pudent, del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals*
- 17. [91E0]Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta** + [92A0]Alberedes amb lliri pudent*
- 18. [91E0]Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta, de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà**
- 19. [92A0]Pollancredes del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals
- 20. [92A0]Pollancredes amb lliri pudent* + Avellanoses
- 21. [92A0]Omedes de terra baixa*
- 22. [92A0]Freixenedes de terra baixa*
- 23. Canyissars i formacions anàlogues
- 24. Canyar
- 25. Ambients aquàtics
- 26. Plantacions plàtans

*Habitats d'interès comunitari

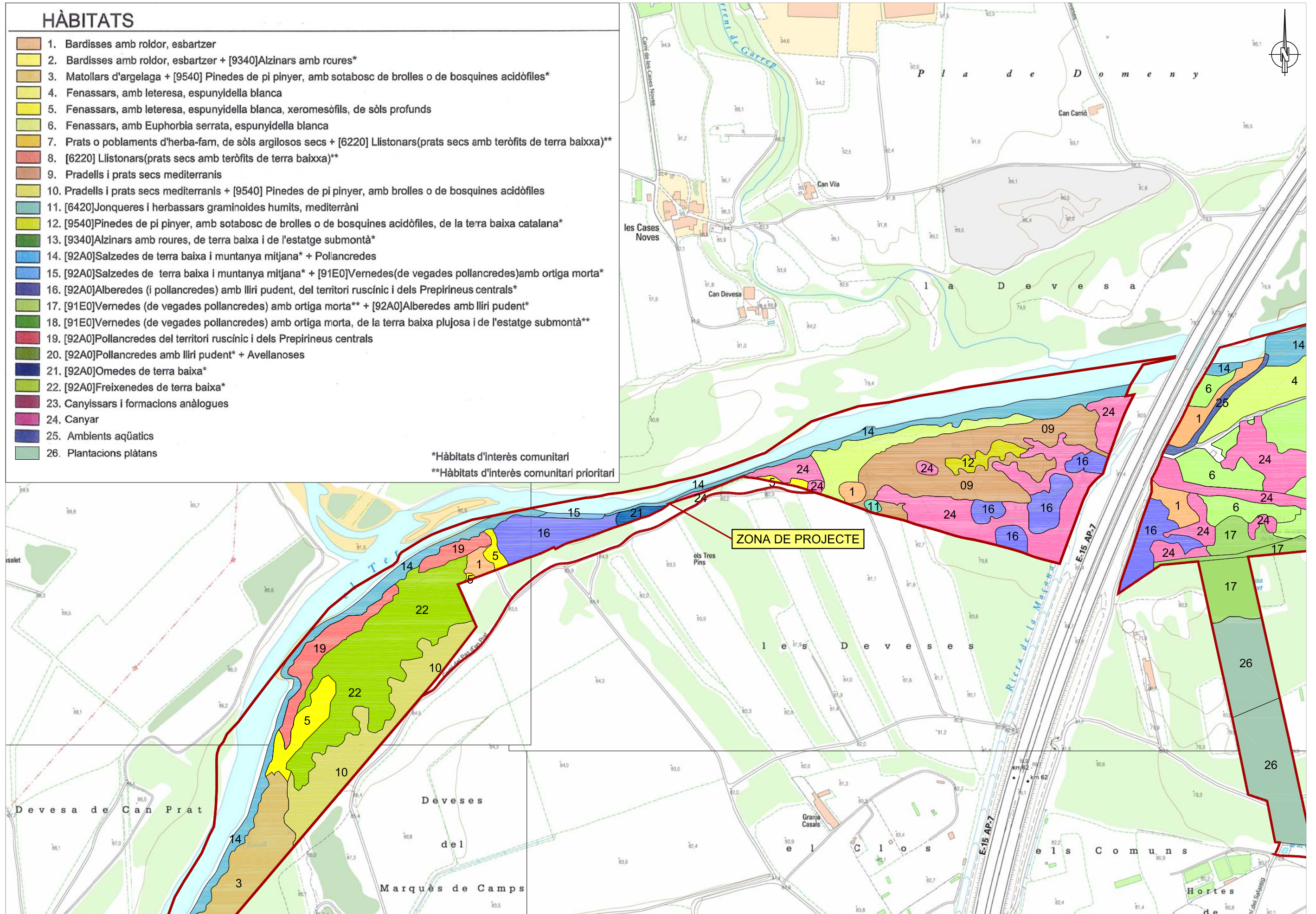
**Habitats d'interès comunitari prioritari

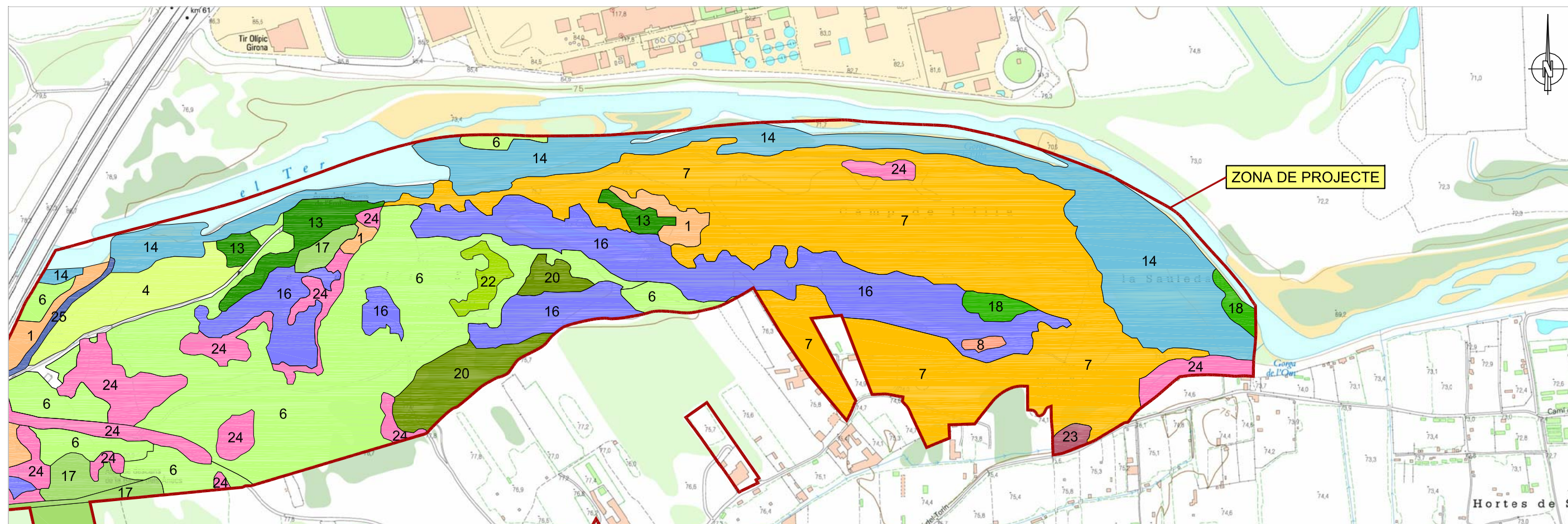
HÀBITATS

- 1. Bardisses amb roldor, esbartzer
- 2. Bardisses amb roldor, esbartzer + [9340]Alzinars amb roures*
- 3. Matollars d'argelaga + [9540] Pinedes de pi pinyer, amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles*
- 4. Fenassars, amb leteresa, espunyidella blanca
- 5. Fenassars, amb leteresa, espunyidella blanca, xeromesòfils, de sòls profunds
- 6. Fenassars, amb Euphorbia serrata, espunyidella blanca
- 7. Prats o poblaments d'herba-fam, de sòls argilosos secs + [6220] Llistonars(prats secs amb teròfits de terra baixa)**
- 8. [6220] Llistonars(prats secs amb teròfits de terra baixa)**
- 9. Pradells i prats secs mediterranis
- 10. Pradells i prats secs mediterranis + [9540] Pinedes de pi pinyer, amb brolles o de bosquines acidòfiles
- 11. [6420]Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterrani
- 12. [9540]Pinedes de pi pinyer, amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana*
- 13. [9340]Alzinars amb roures, de terra baixa i de l'estatge submontà*
- 14. [92A0]Salzedes de terra baixa i muntanya mitjana* + Pollancredes
- 15. [92A0]Salzedes de terra baixa i muntanya mitjana* + [91E0]Vernedes(de vegades pollancredes)amb ortiga morta*
- 16. [92A0]Alberedes (i pollancredes) amb lliri pudent, del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals*
- 17. [91E0]Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta** + [92A0]Alberedes amb lliri pudent*
- 18. [91E0]Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta, de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà**
- 19. [92A0]Pollancredes del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals
- 20. [92A0]Pollancredes amb lliri pudent* + Avellanoses
- 21. [92A0]Omedes de terra baixa*
- 22. [92A0]Freixenedes de terra baixa*
- 23. Canyissars i formacions anàlogues
- 24. Canyar
- 25. Ambients aquàtics
- 26. Plantacions plàtans

*Habitats d'interès comunitari
 **Habitats d'interès comunitari prioritari

ZONA DE PROJECTE

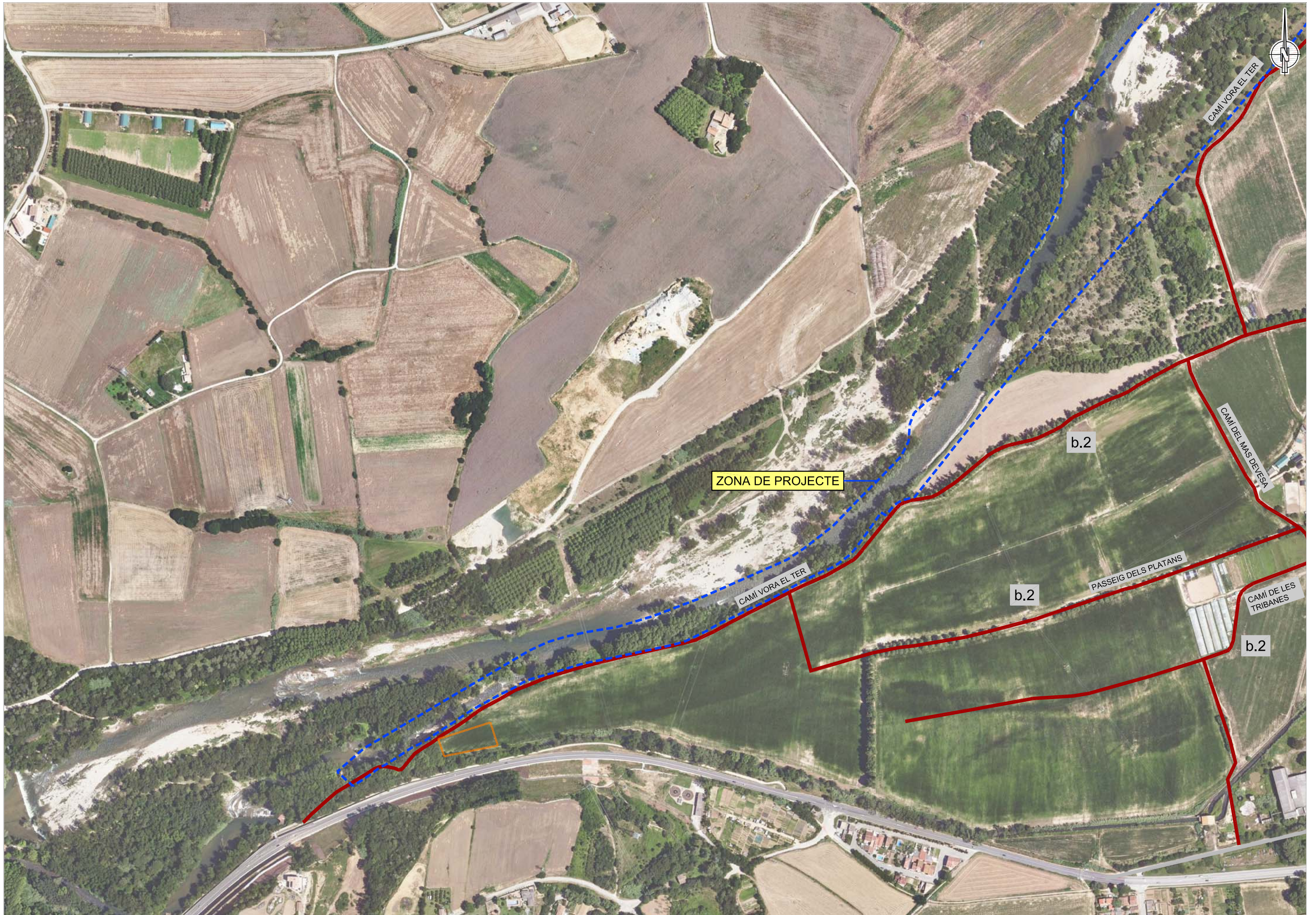

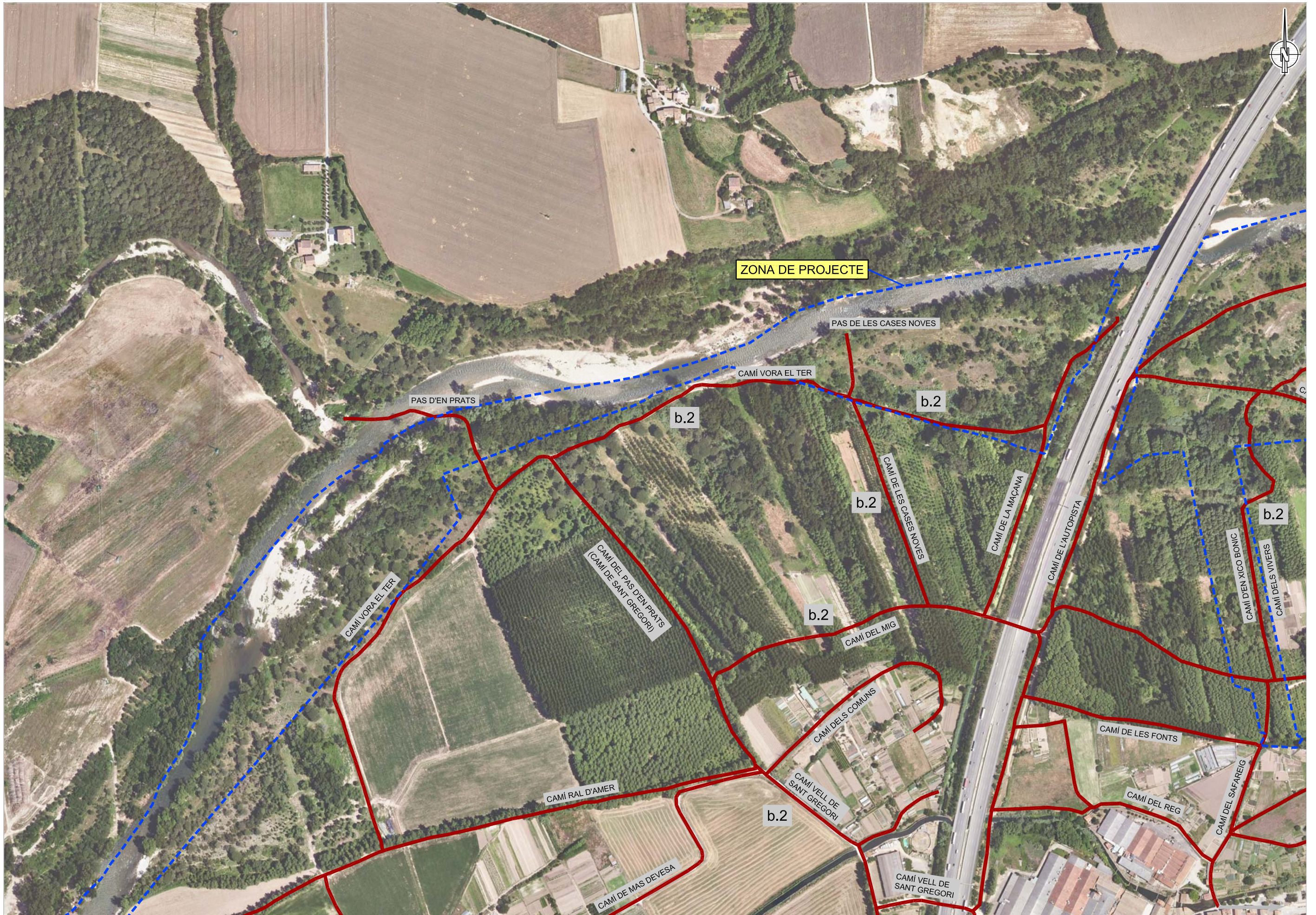
ZONA DE PROJECTE

HÀBITATS

- 1. Bardisses amb roldor, esbartzer
- 2. Bardisses amb roldor, esbartzer + [9340]Alzinars amb roures*
- 3. Matollars d'argelaga + [9540] Pinedes de pi pinyer, amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles*
- 4. Fenassars, amb leteresa, espunyidella blanca
- 5. Fenassars, amb leteresa, espunyidella blanca, xeromesòfils, de sòls profunds
- 6. Fenassars, amb Euphorbia serrata, espunyidella blanca
- 7. Prats o poblaments d'herba-fam, de sòls argilosos secs + [6220] Llistonars(prats secs amb teròfits de terra baixa)**
- 8. [6220] Llistonars(prats secs amb teròfits de terra baixa)**
- 9. Pradells i prats secs mediterranis
- 10. Pradells i prats secs mediterranis + [9540] Pinedes de pi pinyer, amb brolles o de bosquines acidòfiles
- 11. [6420]Jonqueres i herbassars gramínoides humits, mediterrani
- 12. [9540]Pinedes de pi pinyer, amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana*
- 13. [9340]Alzinars amb roures, de terra baixa i de l'estatge submontà*
- 14. [92A0]Salzedes de terra baixa i muntanya mitjana* + Pollancredes
- 15. [92A0]Salzedes de terra baixa i muntanya mitjana* + [91E0]Vernedes(de vegades pollancredes)amb ortiga morta*
- 16. [92A0]Alberedes (i pollancredes) amb lliri pudent, del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals*
- 17. [91E0]Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta** + [92A0]Alberedes amb lliri pudent*
- 18. [91E0]Vernedes (de vegades pollancredes) amb ortiga morta, de la terra baixa plujosa i de l'estatge submontà**
- 19. [92A0]Pollancredes del territori ruscínic i dels Prepirineus centrals
- 20. [92A0]Pollancredes amb lliri pudent* + Avellanoses
- 21. [92A0]Omedes de terra baixa*
- 22. [92A0]Freixenedes de terra baixa*
- 23. Canyissars i formacions anàlogues
- 24. Canyar
- 25. Ambients aquàtics
- 26. Plantacions plàtans

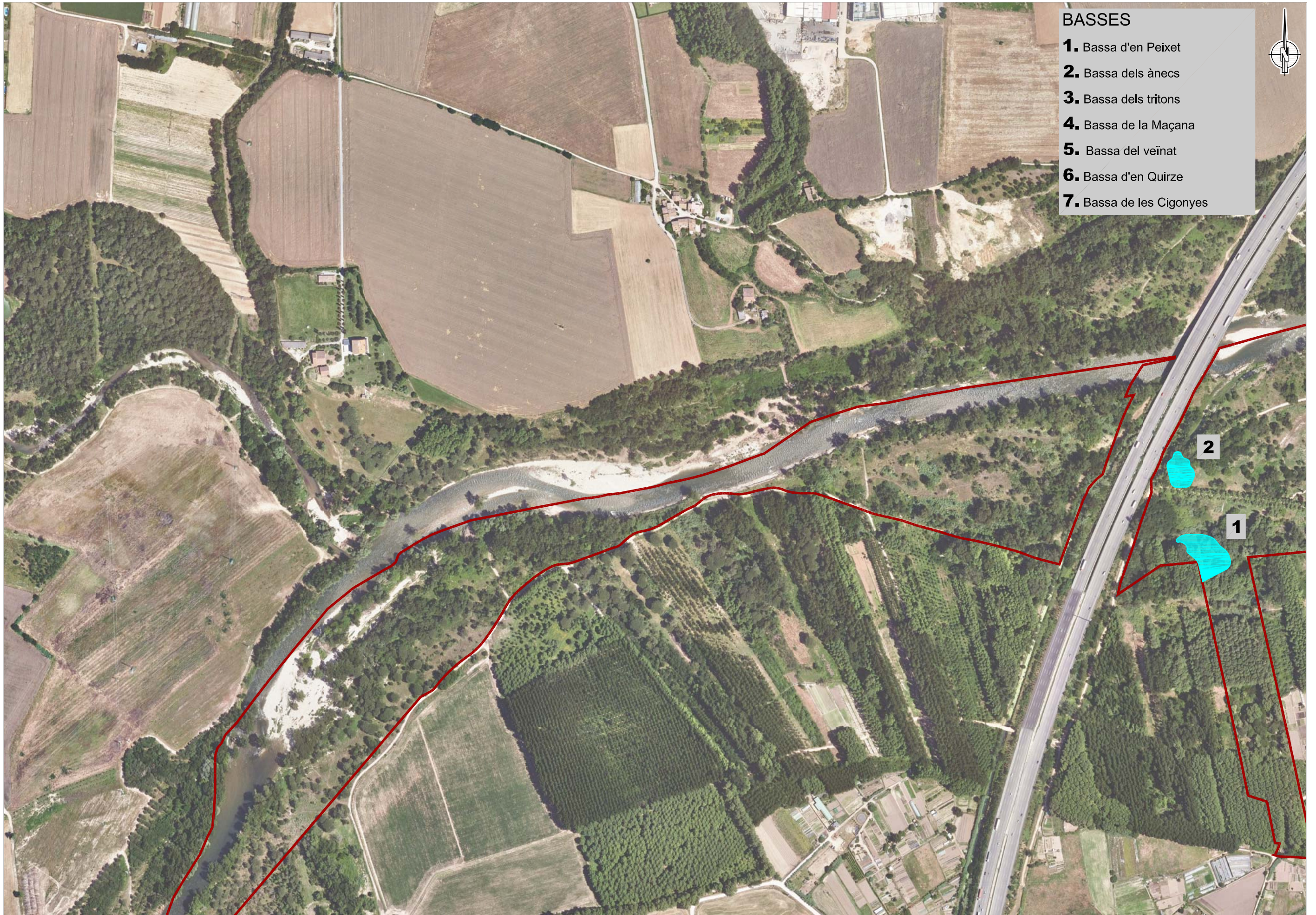
*Habitats d'interès comunitari
 **Habitats d'interès comunitari prioritari

- BASSES**
- 1.** Bassa d'en Peixet
 - 2.** Bassa dels ànecs
 - 3.** Bassa dels tritons
 - 4.** Bassa de la Maçana
 - 5.** Bassa del veïnat
 - 6.** Bassa d'en Quirze
 - 7.** Bassa de les Cigonyes

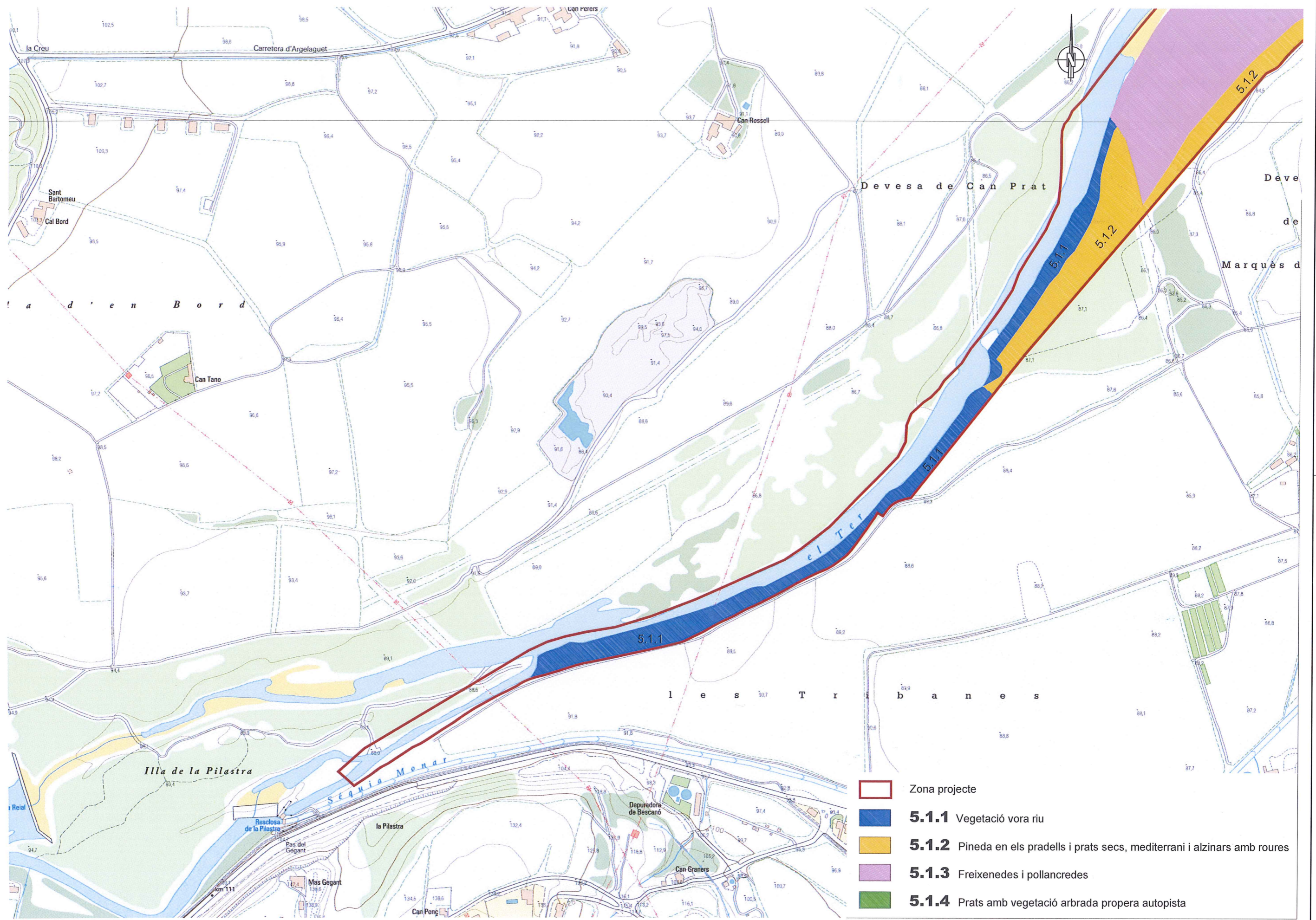

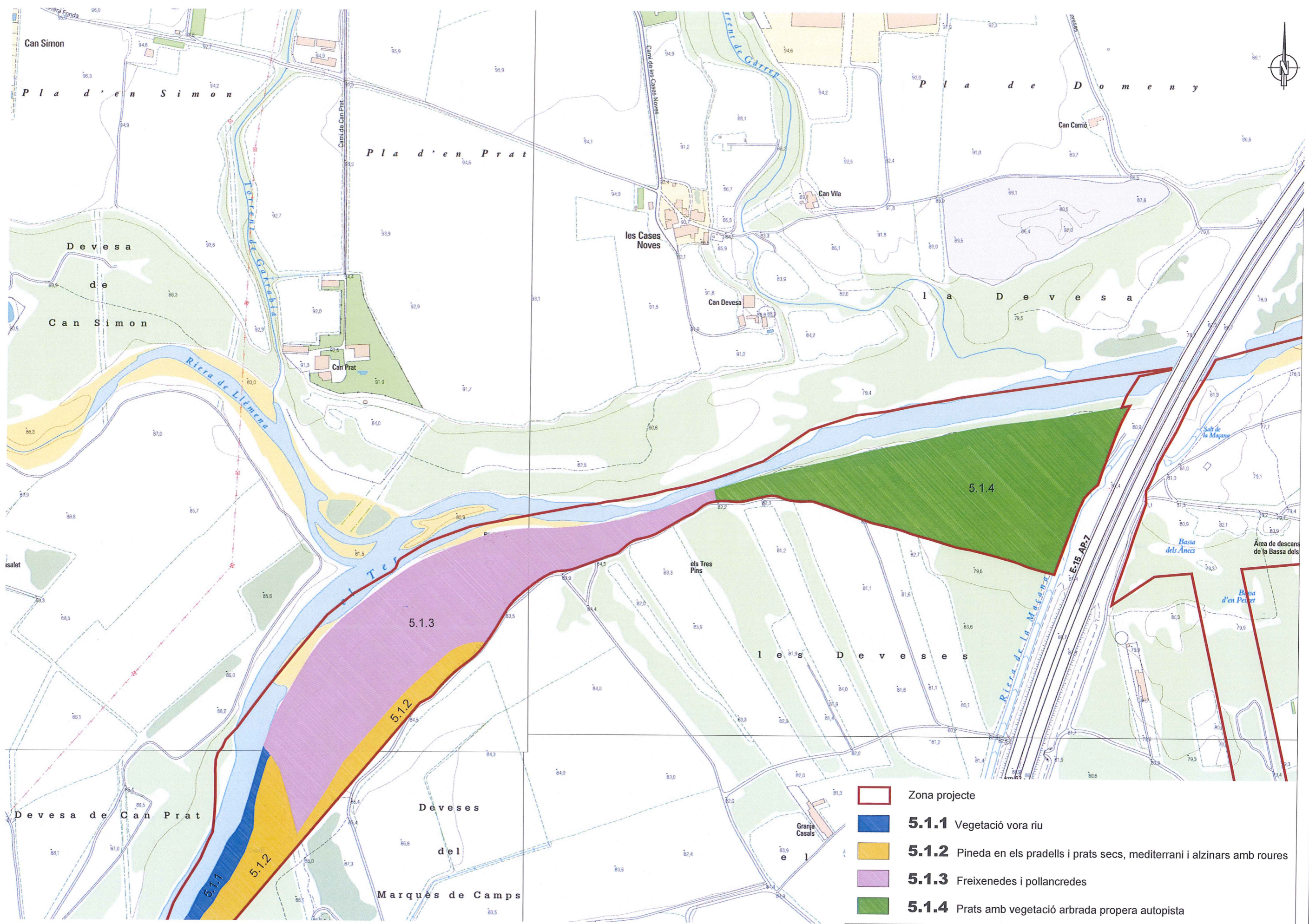
BASSES

- 1.** Bassa d'en Peixet
- 2.** Bassa dels ànecs
- 3.** Bassa dels tritons
- 4.** Bassa de la Maçana
- 5.** Bassa del veïnat
- 6.** Bassa d'en Quirze
- 7.** Bassa de les Cigonyes

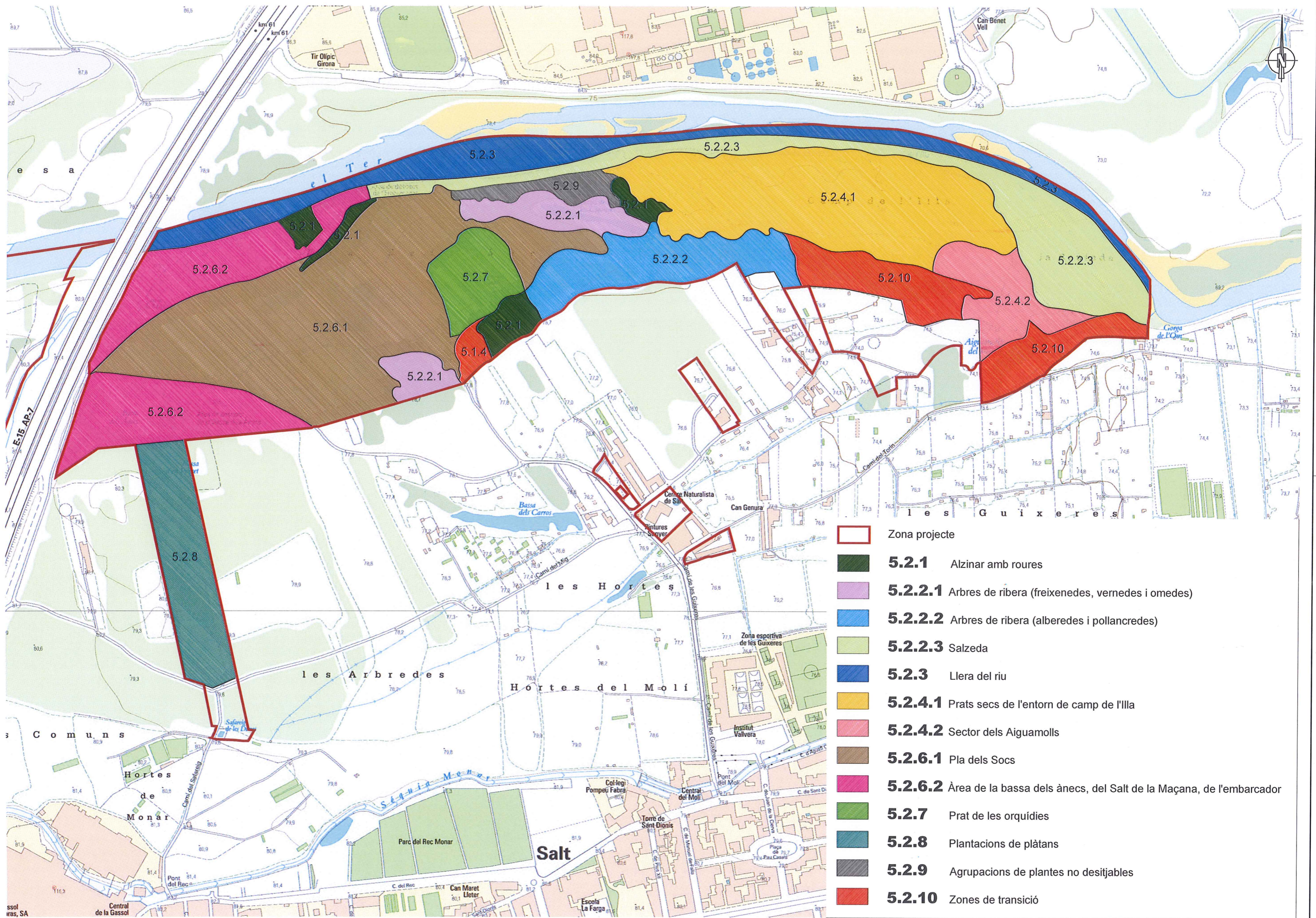

- Zona projecte
- 5.1.1** Vegetació vora riu
- 5.1.2** Pineda en els pradells i prats secs, mediterrani i alzinars amb roures
- 5.1.3** Freixenedes i pollancredes
- 5.1.4** Prats amb vegetació arbrada propera autopista

- Zona projecte
- 5.1.1** Vegetació vora riu
- 5.1.2** Pineda en els pradells i prats secs, mediterrani i alzinars amb roures
- 5.1.3** Freixenedes i pollancredes
- 5.1.4** Prats amb vegetació arbrada propera autopista

Zona a preservar

2

- Zona projecte
- 1. Zona pública
- 2. Zona a preservar
- 3. Zona protecció

- Zona projecte
- 1.** Zona pública
- 2.** Zona a preservar
- 3.** Zona protecció

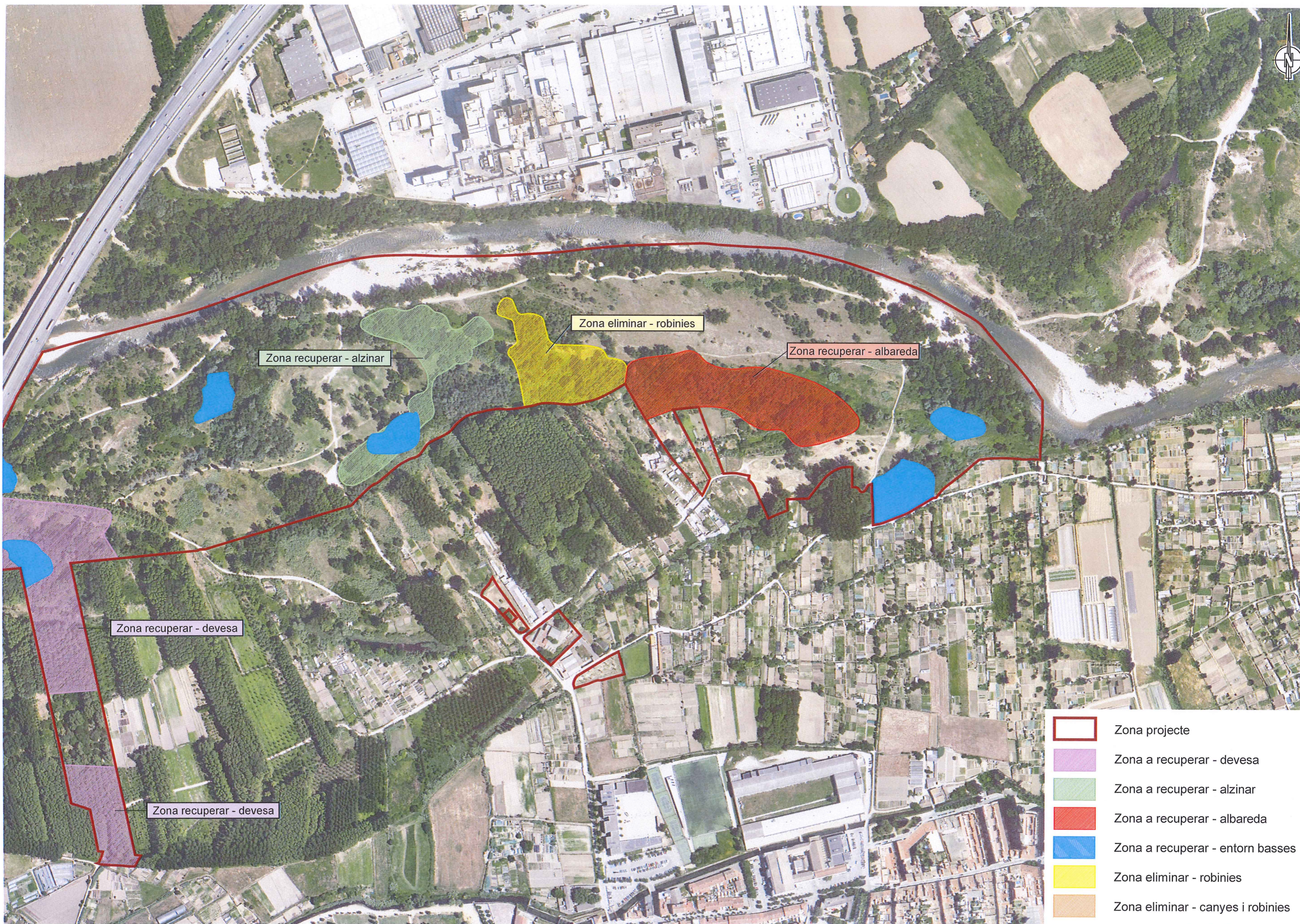
- Zona projecte
- Zona a recuperar - devesa
- Zona a recuperar - alzinar
- Zona a recuperar - albarda
- Zona a recuperar - entorn basses
- Zona eliminar - robinies
- Zona eliminar - canyes i robinies

Proposta creuar autopista

Zona eliminar - canyes i robinies

Zona recuperar - devesa

Zona recuperar - devesa

- Zona projecte
- Zona a recuperar - devesa
- Zona a recuperar - alzinar
- Zona a recuperar - albarda
- Zona a recuperar - entorn basses
- Zona eliminar - robinies
- Zona eliminar - canyes i robinies